

Редакція:

24.11.2010

ДИРЕКТИВА 2010/75/ЄС ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

від 24 листопада 2010 року

про промислові викиди (інтегроване запобігання та контроль забруднення)

(Перевидання)

(Текст стосується ЄЕП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу та, зокрема, частину 1 його статті 192,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського Економічно-соціального комітету ⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Комітету регіонів ⁽²⁾,

Діючи у відповідності до стандартної законодавчої процедури ⁽³⁾,

Оскільки:

(1) Необхідно внести низку суттєвих змін до Директиви Ради 78/176/ЄЕС від 20 лютого 1978 року про відходи промисловості з виробництва двоокису титану ⁽⁴⁾, Директиви Ради 82/883/ЄЕС від 3 грудня 1982 року про процедури здійснення нагляду та моніторингу за середовищами, на які впливають відходи промисловості з виробництва двоокису титану ⁽⁵⁾, Директиви Ради 92/112/ЄЕС від 15 грудні 1992 року про процедури для узгодження програм зменшення та поступового усунення забруднення, спричиненого відходами промисловості з

виробництва двоокису титану (6), Директиви Ради 1999/13/ЄС від 11 березня 1999 року про обмеження

викидів летючих органічних сполук через використання органічних розчинників у певних процесах та установках (7), Директиви 2000/76/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 4 грудня 2000 року про спалювання відходів (8), Директиви 2001/80/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23 жовтня 2001 року про обмеження викидів певних забруднюючих речовин у повітря великими спалювальними установками (9) та Директиви 2008/1/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 15 січня 2008 року щодо інтегрованого запобігання та контролю забруднення (10). В інтересах забезпечення ясності вказані Директиви необхідно перевидати.

(2) З метою запобігання, зменшення та, наскільки це можливо, усунення забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності, у відповідності до принципу "сплачує той, хто забруднює" та принципу запобігання забрудненню, необхідно встановити загальну схему для здійснення контролю основної промислової діяльності із наданням пріоритету втручання у джерелі, забезпечуючи розсудливе управління природними ресурсами та враховуючи, де це необхідно, економічну ситуацію та конкретні місцеві характеристики місцевості, в якій відбувається промислова діяльність.

(3) Різні підходи до здійснення контролю викидів у повітря, воду або ґрунт окремо можуть сприяти переміщенню забруднення з одного виду середовища до іншого, замість того, щоб забезпечувати захист навколишнього середовища, як цілого. Тому, доцільно передбачити цілісний підхід до запобігання та здійснення контролю за викидами у повітря, воду та ґрунт, до забезпечення енергоефективності та запобігання нещасним випадкам. Такий підхід також сприятиме досягненню однорідного конкурентного середовища Союзу шляхом узгодження вимог, пов'язаних із навколишнім середовищем, для промислових установок.

(4) Доречним є здійснення перегляду законодавства, пов'язаного із промисловими установками, з тим, щоб спростити та роз'яснити існуючі положення, зменшити непотрібне адміністративне навантаження та впровадити висновки Повідомлень Комісії від 21 вересня 2005 року про Тематичну стратегію щодо забруднення повітря (тут і надалі - Тематична стратегія щодо забруднення повітря), від 22 вересня 2006 року про Тематичну стратегію щодо захисту ґрунту та від 21 грудня 2005 року про Тематичну стратегію щодо запобігання та переробку відходів, ухвалених як супутні до Рішення № 1600/2002/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 липня 2002 року що встановлює Шосту програму дій Співтовариства щодо захисту навколишнього середовища (1). Названі Повідомлення встановлюють цілі з охорони здоров'я людини та захисту навколишнього середовища, що не можуть виконуватись без подальшого зменшення викидів, що виникають в результаті промислової діяльності.

(5) З метою забезпечення запобігання та контролю забруднення, кожна установка має функціонувати тільки якщо на неї є дозвіл або, у випадку певних установок та діяльності, що використовують органічні розчинники, тільки якщо на неї є дозвіл або вона є зареєстрованою.

(6) Визначення підходу щодо призначення обов'язків експлуатуючим організаціям, що здійснюють експлуатацію установок, здійснюється державами-членами за умови забезпечення відповідності цій Директиві. Держави-члени можуть прийняти рішення про надання дозволу одній відповідальній експлуатуючій організації для кожної установки або про визначення конкретних обов'язків кожного з кількох експлуатуючих організацій, що здійснюють експлуатацію різних частин установки. Якщо поточна законодавча система держави-члена передбачає тільки одного відповідальної експлуатуючої організації, держава-член може вирішити зберегти таку систему.

(7) З метою спрощення надання дозволів держави-члени повинні мати можливість встановлювати вимоги для певних категорій установок у межах загальних обов'язкових для виконання правил.

(8) Важливо запобігати нещасним випадкам та інцидентам, а також обмежувати їх наслідки. Відповідальність стосовно наслідків нещасних випадків та інцидентів для навколишнього середовища є предметом відповідного національного законодавства та, де доречно, іншого відповідного законодавства Союзу.

(9) Для того, щоб уникнути повторення нормативного акту, дозвіл для установки, про який ідеться у Директиві 2003/87/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 жовтня 2003 року що встановлює схему для торгівлі квотами на викиди парникових газів в межах Співтовариства (2), не повинен включати у себе граничні обсяги викидів для прямих викидів парникових газів, визначені у Додатку I до вказаної Директиви, за виключенням випадків, коли це необхідно для забезпечення виключення можливості спричинення значного локального забруднення або якщо установку виключено з такої схеми.

(10) У відповідності до статті 193 Договору про функціонування Європейського Союзу (TFEU), ця Директива не заважає державам-членам підтримувати або впроваджувати більш жорсткі заходи із захисту, наприклад, вимоги щодо викидів парникових газів, за умови, що такі заходи є сумісними із Договорами і про це було повідомлено Комісії.

(11) Експлуатуючі організації мають подавати заяви на надання дозволу, що містять інформацію, необхідну компетентному органу влади для того, щоб встановити умови, передбачені у дозволі. Експлуатуючі організації повинні мати можливість використовувати інформацію, одержувану в результаті застосування Директиви Ради 85/337/ЄЕС від 27 червня 1985 року про оцінювання впливу певних державних та приватних проектів на навколишнє середовище (3) та Директиви Ради 96/82/ЄС від 9 грудня 1996 року про управління ризиками масштабних аварій, в яких задіяні небезпечні речовини (4), при поданні заяв на надання дозволу.

(12) Дозвіл повинен включати усі заходи, необхідні для досягнення високого рівня захисту навколишнього середовища як цілого та для забезпечення експлуатації установки у відповідності до загальних принципів, що регулюють основні обов'язки експлуатуючої організації. Дозвіл також повинен включати граничні обсяги викидів для забруднюючих речовин, або еквівалентні параметри або технічні заходи, доречні вимоги для захисту ґрунту та ґрунтових вод, а також вимоги здійснення моніторингу. Умови, передбачені у дозволі, повинні бути встановлені на основі найкращих наявних технологій.

(13) З метою визначення найкращих наявних технологій та обмеження незбалансованості у Союзі щодо рівня викидів в результаті промислової діяльності, необхідно скласти контрольні документи щодо найкращих наявних технологій (тут і надалі – "контрольні документи щодо ННТ"), а також переглянути та, за необхідності, оновити їх за допомогою обміну інформацією із зацікавленими сторонами, а також ухвалити ключові елементи контрольних документів щодо ННТ (тут і надалі – висновки щодо ННТ) в рамках порядку роботи комітету. У цьому відношенні Комісія повинна, в рамках порядку роботи комітету, встановити настанови щодо збору даних, щодо розробки контрольних документів щодо ННТ та щодо забезпечення їх якості. Висновки щодо ННТ повинні служити контрольним параметром для встановлення умов, передбачених у дозволі. Їх можуть доповнювати інші джерела. Комісія повинна мати на меті оновлення контрольних документів щодо ННТ не пізніше, ніж через 8 років після опублікування попередньої версії.

(14) З метою забезпечення ефективного та активного обміну інформацією, що призводить до складання високоякісних контрольних документів щодо ННТ, Комісії необхідно встановити

форум, що функціонує прозорим чином. Необхідно встановити практичні заходи для обміну інформацією та забезпечення доступності контрольних документів щодо ННТ, зокрема, для забезпечення надання державами-членами та зацікавленими сторонами даних достатньої якості та обсягів на основі встановлених настанов для уможливлення визначення найкращих наявних технологій та технологій, що створюються.

(15) Важливо забезпечити достатню свободу компетентним органам влади для встановлення значень обмеження викидів, що забезпечують відсутність перевищення, за нормальних умов експлуатації, викидами рівнів, пов'язаних із найкращими наявними технологіями. З цією метою компетентний орган влади може встановлювати обмеження викидів, що відрізняються від рівнів викидів, пов'язаних із найкращими наявними технологіями, у плані значень, проміжків часу та контрольних умов, що застосовуються, за умови, якщо можливо продемонструвати за допомогою результатів моніторингу викидів, що викиди не перевищували рівнів, пов'язаних із найкращими наявними технологіями. Відповідність граничним обсягам викидів, що встановлені у дозволах, призводить до зниження викидів до рівня, нижчого за граничні обсяги викидів.

(16) З метою врахування певних специфічних обставин, за яких застосування рівнів викидів, пов'язаних із найкращими наявними технологіями, призвело б до непропорційно високої вартості порівнянні із перевагами для навколишнього середовища, компетентні органи влади повинні мати можливість встановлювати граничні обсяги викидів, що відхиляються від таких рівнів. Такі відхилення повинні засновуватись на оцінюванні, що враховує належним чином визначені критерії. Граничні обсяги викидів, встановлені у цій Директиві, не повинні перевищуватись. У будь-якому випадку, не має бути спричинено жодного значного забруднення, а захист навколишнього середовища як цілого повинен досягати високого рівня.

(17) З метою надання експлуатуючим організаціям можливості випробовувати нові технічні підходи, що могли б забезпечити вищий рівень захисту навколишнього середовища, або принаймні, такий же рівень захисту навколишнього середовища та більшу економію коштів, ніж пропонують найкращі наявні технології, компетентний орган влади повинен мати можливість надавати тимчасові часткові відступи від рівнів викидів, пов'язаних із найкращими наявними технологіями.

(18) Внесення змін до установки може спричинити підвищення рівнів забруднення. Експлуатуючі організації повинні повідомляти компетентний орган влади про будь-які заплановані зміни, що можуть вплинути на навколишнє середовище. Суттєві зміни в установках, що можуть мати значний негативний вплив на здоров'я людей або навколишнє середовище, не повинні вноситись без дозволу, надаваного у відповідності до цієї Директиви.

(19) Розповсюдження компосту значним чином сприяє утворенню викидів забруднюючих речовин у повітря та воду. З метою забезпечення відповідності цілям, встановленим у Тематичній стратегії щодо забруднення повітря та законодавстві Союзу про охорону вод, Комісії необхідно розглянути необхідність встановлення найбільш доречних засобів здійснення контролю за такими викидами за допомогою застосування найкращих наявних технологій.

(20) Інтенсивне вирощування домашньої птиці та великої рогатої худоби значним чином сприяє збільшенню викидів забруднюючих речовин у повітря та воду. З метою виконання цілей, встановлених у Тематичній стратегії щодо забруднення повітря та законодавстві Союзу про охорону вод, Комісія повинна розглянути необхідність встановлення диференційованих граничних значень виробничих потужностей для різних видів птиці з тим, щоб визначити сферу застосування цієї Директиви, та розглянути необхідність встановлення найбільш підходящих засобів контролю за викидами установок для вирощування великої рогатої худоби.

(21) З метою врахування розвитку найкращих наявних технологій або інших змін в установках необхідно регулярно переглядати умови, передбачені у дозволі, та, де це необхідно, оновлювати їх, зокрема, якщо було ухвалено нові або оновлені висновки щодо ННТ.

(22) У окремих випадках, коли повторний розгляд дозволу та оновлення визначають, що для впровадження нових найкращих наявних технологій може потребуватися довший за 4 роки період після опублікування рішення про висновки щодо ННТ, компетентні органи влади можуть встановлювати довший строк в умовах, передбачених у дозволі, якщо це виправдано на основі критеріїв, встановлених у цій Директиві.

(23) Необхідно забезпечити, щоб експлуатація установки не призводила до погіршення якості ґрунту та ґрунтових вод. Тому, умови, передбачені у дозволі, повинні включати у себе належні заходи для запобігання викидів у ґрунтові води та ґрунт, а також регулярний нагляд за такими заходами для уникнення протікань, розливів, інцидентів або аварій, що відбуваються під час використання обладнання або під час зберігання. З метою виявлення можливих забруднень ґрунту або ґрунтових вод на ранній стадії та, завдяки цьому, вжиття належних виправних заходів до поширення забруднення, необхідним також є моніторинг ґрунту та ґрунтових вод на предмет відповідних наявності небезпечних речовин. При визначенні частоти моніторингу можуть враховуватись тип запобіжних заходів та ступінь і частотність нагляду за ними.

(24) З тим, щоб гарантувати, що експлуатація установки не погіршує якість ґрунтових вод та ґрунту, за допомогою базового звіту необхідно встановити стан забруднення ґрунту та ґрунтових вод. Базовий звіт повинен слугувати практичним інструментом, що дозволяє, наскільки це можливо, здійснення вимірюваного порівняння стану місцевості, описаного у такому звіті, та стану місцевості після остаточного припинення діяльності, для того, щоб встановити, чи відбулося суттєве підвищення забрудненості ґрунтових вод або ґрунту. Тому, базовий звіт повинен містити інформацію, що ґрунтується на існуючих даних вимірювань щодо ґрунту та ґрунтових вод, та історичних даних, пов'язаних із експлуатацією місцевості у минулому.

(25) У відповідності до принципу "сплачує той, хто забруднює" при оцінюванні рівня значущості забруднення ґрунту та ґрунтових вод, спричиненого експлуатуючою організацією, що можуть спричинити собою зобов'язання повернути об'єкт місцевості до стану, описаного у базовому звіті, держави-члени повинні враховувати умови, передбачені у дозволі, що застосовувались протягом строку здійснення відповідної діяльності, впровадженні на установці заходи запобігання забруднення та відносне збільшення рівня забруднення у порівнянні із забруднюючим навантаженням, визначеним у базовому звіті. Відповідальність щодо забруднення, що було спричинене не експлуатуючою організацією, є предметом відповідного національного законодавства та, де доречно, іншого відповідного законодавства Союзу.

(26) З метою ефективного впровадження та забезпечення виконання цієї Директиви експлуатуючі організації повинні регулярно звітувати перед компетентним органом влади про відповідність умовам, передбаченим у дозволі. Держави-члени повинні забезпечувати, щоб і експлуатуючі організації, і компетентні органи влади вживали необхідних заходів у випадку невідповідності цій Директиві та передбачили систему перевірок щодо стану навколишнього середовища. Держави-члени повинні забезпечувати наявність достатньої кількості персоналу із необхідними навичками та кваліфікацією для ефективного виконання таких перевірок.

(27) У відповідності до Організації про доступ до інформації, участь громадськості у процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя у питаннях, що стосуються навколишнього середовища (1), ефективна участь громадськості у процесі прийняття рішень є

необхідною для того, щоб дозволяти громадськості висловлювати, а органу, що формує політику, враховувати думку та інтереси, що можуть мати відношення до таких рішень, таким чином, підвищуючи рівень відповідальності та прозорості процесу прийняття рішень та сприяючи обізнаності громадськості щодо проблем навколишнього середовища та підтримці рішень, що приймаються. Члени відповідних громад, повинні мати доступ до правосуддя з тим, щоб

сприяти захисту права жити у середовищі, що є адекватним для здоров'я та добробуту людини.

(28) Згоряння палива в установках із загальною заявленою потужністю тепловіддачі менше 50 МВт значним чином спричиняє викиди забруднюючих речовин у повітря. З метою виконання цілей, встановлених у Тематичній стратегії щодо забруднення повітря, Комісії необхідно розглянути необхідність встановлення найбільш доречних засобів здійснення контролю за викидами від таких установок. Такий огляд повинен враховувати специфіку спалювальних установок, що використовуються на підприємствах охорони здоров'я, зокрема, щодо їх виняткового використання у випадку надзвичайних ситуацій.

(29) Великі спалювальні установки значною мірою спричиняють викиди забруднюючих речовин у повітря, що призводить до значного впливу на здоров'я людини та навколишнє середовище. З тим, щоб зменшити такий вплив та здійснювати роботу, направлену на виконання вимог Директиви 2001/81/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23 жовтня 2001 року про національні верхні межі викидів для певних речовин, що забруднюють атмосферу (2) та цілей, встановлених у Тематичній стратегії щодо забруднення повітря, необхідно встановити більш суворі граничні обсяги викидів на рівні Союзу для певних категорій спалювальних установок та забруднюючих речовин.

(30) Комісія повинна розглянути необхідність встановлення граничних значень для викидів по всьому Союзові та внести поправки до граничних значень для викидів, встановлених у Додатку V для певних великих спалювальних установок, із врахуванням перегляду та оновлення відповідних контрольних документів щодо ННТ. У цьому контексті, Комісія повинна враховувати специфіку енергетичних систем очищувальних заводів.

(31) Через характеристики певних місцевих видів твердого палива, доречним є застосування радше мінімальних показників десульфуризації, аніж граничних значень для викидів двоокису сірки для спалювальних установок, що використовують такі види палива. Окрім того, оскільки специфічні характеристики нафтових сланців можуть не дозволяти застосування таких же технологій зменшення кількості сірки або досягнення такої ж ефективності десульфуризації, що і для інших видів палива, доречним є дещо нижче мінімальне значення десульфуризації для установок, що використовують таке паливо.

(32) У випадку раптового переривання у постачанні палива або газу із низьким вмістом сірки, що спричинене серйозним дефіцитом, компетентний орган влади повинен мати можливість надавати дозволи на тимчасовий відступ від вимог для того, щоб дозволити перевищення викидами відповідних спалювальних установок граничних значень для викидів, встановлених у цій Директиві.

(33) Відповідна експлуатуюча організація не повинна здійснювати експлуатацію спалювальних установок більше, ніж через 24 години після виникнення несправностей або поломок очисного обладнання, а експлуатація без очищення не повинна тривати довше, ніж 120 годин протягом періоду у 12 місяців з тим, щоб обмежити негативний вплив забруднення на навколишнє середовище. Однак, якщо існує необхідність такого перевищення для постачання живлення або це необхідно для уникнення загального підвищення рівня викидів в результаті експлуатації іншої спалювальної установки, компетентні органи влади повинні мати можливість надання права на частковий відступ від таких обмежень у часі.

(34) З тим, щоб забезпечити високий рівень захисту навколишнього середовища та охорони здоров'я людини та уникнути транскордонного руху відходів до установок, що працюють відповідно до нижчих природоохоронних стандартів, необхідно встановити та підтримувати виконання суворих умов експлуатації, технічних вимог та граничних обсягів викидів для установок, що спалюють відходи, або установок побічного спалювання відходів в межах Союзу.

(35) Використання органічних розчинників у певних видах діяльності та установках спричиняє збільшення викидів органічних сполук у повітря, що зумовлює утворення місцевих та транскордонних формувань фотохімічних окиснювачів, що, у свою чергу, наносить шкоду природнім ресурсам та чинить негативний вплив на здоров'я людини. Тому, необхідно вживати запобіжних заходів проти використання органічних розчинників та встановити вимогу дотримання граничних обсягів викидів для органічних сполук і належних умов експлуатації. Експлуатуючим організаціям необхідно дозволити забезпечувати відповідність вимогам схеми зменшення замість дотримання граничних обсягів викидів, встановлених у цій Директиві, якщо інші заходи, як то використання сировини чи технологій із низьким вмістом розчинників або без них, забезпечують альтернативні засоби досягнення еквівалентного зменшення викидів.

(36) Установки, що виробляють двоокису титану, можуть спричинити значне забруднення повітря та води. Для того, щоб зменшити такий негативний вплив, необхідно встановити більш суворі граничні обсяги викидів для певних забруднюючих речовин на рівні Союзу.

(37) Стосовно включення до сфери застосування національного законодавства, нормативних актів та адміністративних положень, введених в дію для забезпечення відповідності цій Директиві установок для виробництва керамічної продукції шляхом випалювання, на основі характеристик національного сектора промисловості та з тим, щоб забезпечити чітке тлумачення сфери застосування, держави-члени повинні вирішити, чи застосовувати обидва критерії, потужність виробництва та потужність промислової печі для сушіння, або ж тільки один з двох критеріїв.

(38) З метою спрощення звітування та зменшення непотрібного адміністративного навантаження, Комісія повинна визначити методи раціоналізації способу, у який забезпечується доступність даних на виконання цієї Директиви, відносно інших вимог законодавства Союзу та, зокрема, Регламенту (ЄС) № 166/2006 Європейського Парламенту та Ради від 18 січня 2006 року стосовно створення Європейського реєстру вивільнення та переміщення забруднюючих речовин (PRTR) ⁽¹⁾.

(39) З метою забезпечення уніфікованих умов для впровадження, на Комісію повинні бути покладені повноваження з впровадження, що стосуються ухвалення інструкції зі збору даних, складання контрольних документів щодо ННТ та забезпечення їх якості, у тому числі, щодо відповідності їх змісту та формату, ухвалення рішень стосовно висновків щодо ННТ, встановлення докладних правил щодо визначення строків запуску та зупинки, а також щодо перехідних національних планів для великих спалювальних установок, та встановлення типу, формату та частоти надання інформації державами-членами Комісії. У відповідності до статті 291 TFEU, правила та загальні принципи стосовно механізмів здійснення державами-членами контролю щодо виконання Комісією повноважень з впровадження, повинні бути встановлені завчасно за допомогою регламенту, ухваленого у відповідності до звичайної законодавчої процедури. До ухвалення такого нового регламенту продовжує застосовуватись Рішення Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року, що встановлює порядок здійснення повноважень з впровадження, покладених на Комісію ⁽²⁾, за винятком процедури спільного ухвалювання рішень, що не є застосовною.

(40) Комісія повинна мати повноваження на ухвалення делегованих актів у відповідності до статті 290 TFEU по відношенню до встановлення дати, з якої повинні виконувати безперервні вимірювання викидів важких металів та діоксинів і фуранів у повітря, та до адаптації певних частин Додатків V, VI та VII до наукового та технічного прогресу. У випадку установок для спалювання відходів або установок побічного спалювання відходів, це може включати у себе, серед іншого, встановлення критеріїв надання дозволу на частковий відступ від постійного моніторингу загальних викидів пилу. Особливо значимим є здійснення Комісією належних консультацій під час підготовчої роботи, у тому числі, на експертному рівні.

(41) З метою вирішення проблеми значного забруднення навколишнього середовища, наприклад, важкими металами та діоксинами і фуранами, Комісії необхідно, на основі оцінювання впровадження найкращих наявних технологій в рамках певних заходів відносно навколишнього середовища в цілому, надати пропозиції щодо мінімальних вимог для всього Союзу до граничних обсягів викидів та правил здійснення моніторингу і дотримання відповідності.

(42) Держави-члени повинні встановити правила щодо штрафних санкцій, застосовних у випадку порушення національних постанов, ухвалених на виконання цієї Директиви, та забезпечувати їх виконання. Такі штрафні санкції повинні бути дієвими, пропорційними та такими, що переконують утриматися від порушення.

(43) З метою забезпечення достатнього часу для технічної адаптації існуючих установок до нових вимог цієї Директиви деякі з нових вимог повинні застосовуватись до таких установок після закріпленого періоду з дати застосування цієї Директиви. Спалювальні установки потребують достатнього часу для впровадження необхідних заходів з очищення для дотримання граничних обсягів викидів, встановлених у Додатку V.

(44) Оскільки цілі цієї Директиви, а саме, забезпечення високого рівня захисту навколишнього середовища та покращення екологічної якості, не можуть бути досягнені достатньою мірою державами-членами і, таким чином, можуть бути досягнені, з причини транскордонного характеру забруднення в результаті промислової діяльності, на рівні Союзу, Союз може ухвалити заходи у відповідності до принципу субсидіарності, як встановлено у статті 5 Договору про Європейський Союз. У відповідності до принципу пропорційності, як встановлено у зазначеній статті, ця Директива не перевищує межі необхідного для досягнення таких цілей.

(45) Ця Директива не порушує фундаментальних прав та враховує принципи, визнані зокрема Хартією Європейського Союзу з прав людини. Зокрема, ця Директива має на меті сприяння застосуванню статті 37 зазначеної Хартії.

(46) Зобов'язання щодо транспонування цієї Директиви у національне законодавство повинні бути обмежені тими положеннями, що представляють суттєві зміни у порівнянні з більш ранніми Директивами. Зобов'язання щодо транспонування положень, що не зазнали змін, виникають з більш ранніх Директив.

(47) У відповідності до частини 34 Міжвідомчої угоди про більш раціональне законотворення ⁽¹⁾, держави-члени заохочуються до складання, для себе та в інтересах Союзу, своїх власних таблиць, які будуть, наскільки це можливо, ілюструвати кореляцію між цією Директивою та заходами з транспонування, і оприлюднення таких таблиць.

(48) Ця Директива не повинна шкодити зобов'язанням держав-членів у зв'язку із часовими обмеженнями для транспонування до національного законодавства та застосування Директив, встановлених у Додатку IX, Частина B,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

ГЛАВА I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Предмет

Ця Директива встановлює правила щодо інтегрованого запобігання та контролю забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності.

Вона також встановлює правила, розроблені для запобігання або, де це не є здійсненням, зменшення викидів у повітря, воду та ґрунт, та запобігання накопиченню відходів з тим, щоб досягти високого рівня захисту навколишнього середовища як цілого.

Стаття 2

Сфера застосування

1. Ця Директива застосовується до промислової діяльності, що спричиняє забруднення, зазначеної у Главах з II по VI.
2. Ця Директива не застосовується до дослідницької діяльності, а також діяльності з розвитку або випробування нових виробів та процесів.

Стаття 3

Означення

Для цілей цієї Директиви застосовуються наступні означення:

(1) термін "речовина" означає будь-який хімічний елемент та його сполуки за виключенням наступних речовин:

(а) радіоактивні речовини за визначенням статті 1 Директиви Ради 96/29/Євратом від 13 травня 1996 року, що встановлює основні стандарти безпеки для захисту здоров'я працівників та громадськості від небезпеки, що виникає у зв'язку із іонізуючим випромінюванням ⁽²⁾;

(б) генетично модифіковані мікроорганізми за визначенням частини (б) статті 2 Директиви 2009/41/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 6 травня 2009 року про обмеження використання генетично модифікованих мікроорганізмів ⁽³⁾;

(с) генетично модифіковані організми за визначенням підпункту 2 статті 2 Директиви 2001/18/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 12 березня 2001 року про навмисне вивільнення у навколишнє середовище генетично модифікованих організмів (4);

(2) термін "забруднення" означає безпосереднє або опосередковане внесення в результаті людської діяльності речовин, вібрацій, тепла або шуму у повітря, воду або ґрунт, що можуть бути шкідливими для здоров'я людини або для якості навколишнього середовища, призводити до пошкоджень матеріального майна, або шкодити чи заважати комунальним зручностям та іншим законним використанням навколишнього середовища;

(3) термін "установка" означає стаціонарну технічну одиницю, в межах якої виконуються один або кілька видів діяльності, наведених у Додатку I або у Частині I Додатка VII, та будь-які безпосередньо пов'язані із цим види діяльності у тому ж місцезнаходженні, що мають технічний зв'язок із діяльністю, наведеною у зазначених Додатках, і які можуть чинити вплив на викиди та забруднення;

(4) термін "викид" означає безпосереднє або опосередковане вивільнення речовин, вібрацій, тепла або шуму з окремих або рознесених джерел в установці у повітря, воду або ґрунт;

(5) термін "граничний обсяг викидів" означає масу, виражену відносно конкретних параметрів, концентрацію та/або рівень викиду, що не повинні перевищуватись протягом одного або кількох періодів часу;

(6) термін "стандарт якості навколишнього середовища" означає комплекс вимог, що повинні виконуватись у заданий час у заданому навколишньому середовищі або певною його частиною, як встановлено законодавством Союзу;

(7) термін "дозвіл" означає письмову санкцію на експлуатацію всієї або частини установки або спалювальної установки, установки для спалювання відходів або установки побічного спалювання відходів;

(8) термін "загальні обов'язкові правила" означає граничні обсяги викидів або інші умови, принаймні на рівні сектора, що ухвалені із наміром їх використання безпосередньо для встановлення умов, передбачених у дозволі;

(9) термін "суттєва зміна" означає зміну у характері або функціонуванні, або розширення, установки або спалювальної установки, установки для спалювання відходів або установки побічного спалювання відходів, що може мати значний негативний вплив на здоров'я людини або навколишнє середовище;

(10)термін "найкращі наявні технології" означає найбільш ефективний та сучасний етап у розвитку діяльності та методах її здійснення, що свідчить про практичну відповідність окремих технологій для забезпечення обґрунтування для граничних обсягів викидів та інших умов, передбачених у дозволі, розроблених для запобігання та, де це не є здійсненим, зменшення викидів та негативного впливу на навколишнє середовище в цілому;

(а)термін "технології" включає у себе як використовувані технології, так і спосіб, у який установку спроектовано, побудовано, як здійснюється її технічне обслуговування, експлуатація та виведення з експлуатації;

(b)термін "наявні технології" означає технології, що були розроблені у масштабі, що дозволяє впровадження у відповідному секторі промисловості за практично здійснених економічних та технічних умов із врахуванням вартості та переваг незалежно від того, чи технології використовуються або виробляються всередині держави-члена, про яку ідеться, до тих пір, поки вони є помірковано доступними для експлуатуючої організації;

(с)термін "найкращий" означає найбільш ефективний з позиції досягнення високого загального рівня захисту навколишнього середовища як цілого;

(11)термін "контрольний документ щодо ННТ" означає документ, який є результатом обміну інформацією, організованого на виконання статті 13, складений для визначених видів діяльності та що описує, зокрема, застосовувані технології, наявні рівні викидів та споживання, технології, що розглядаються для визначення найкращих наявних технологій, а також висновки щодо ННТ, та будь-які нові технології, із особливим врахуванням критеріїв, наведених у Додатку III;

(12)термін "висновки щодо ННТ" означає документ, що містить частини контрольного документа щодо ННТ, який встановлює висновки щодо найкращих наявних технологій, їх опис, інформацію для оцінювання можливості їх застосування, рівнів викидів, пов'язаних із найкращими наявними технологіями, пов'язаного із цим моніторингу, пов'язаних із цим рівнів споживання та, де доречно, відповідні заходи відновлення місцевості;

(13)термін "рівні викидів, пов'язані із найкращими наявними технологіями " означає діапазон рівнів видів, отриманий за нормальних умов експлуатації з використанням найкращої наявної технології або поєднання найкращих наявних технологій, к описано у висновках щодо ННТ, виражений як середнє значення за даний проміжок часу за визначених контрольних умов;

(14)термін "нова технологія" означає новітню технологію для промислової діяльності що, якщо вона розроблена комерційно, могла б забезпечити або вищий рівень захисту навколишнього середовища, або, принаймні, такий же рівень захисту навколишнього середовища та більшу економію коштів, ніж існуючі найкращі наявні технології;

(15)термін "експлуатуюча організація" означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка здійснює експлуатацію або контроль за всією або частиною установки або спалювальної установки, установки для спалювання відходів або установки побічного спалювання відходів або, якщо це передбачено національним законодавством, якій делеговано вирішальні економічні повноваження щодо технічного функціонування установки або заводу;

(16)термін "громадськість" означає одну або кількох фізичних або юридичних осіб та, у відповідності до національного законодавства або практики, їх асоціації, організації або групи;

(17)термін "зацікавлена громадськість" означає громадськість, на яку впливає або може вплинути прийняття рішення, або що має інтерес у прийнятті рішення щодо надання або оновлення дозволу або умов, передбачених у дозволі; для цілей цього означення, неурядові організації, що підтримують захист навколишнього середовища та відповідають будь-яким умовам відповідно до національного законодавства, вважаються зацікавленими;

(18)термін "небезпечні речовини" означає речовини або суміші за визначенням статті 3 Регламенту (ЄС) № 1272/2008 Європейського Парламенту та Ради від 16 грудня 2008 року про класифікацію, маркування та пакування речовин та сумішей ⁽¹⁾;

(19)термін "базовий звіт" означає інформацію про стан забрудненості ґрунту та ґрунтових вод відповідними небезпечними речовинами;

(20)термін "ґрунтові води" означає ґрунтові води за визначенням підпункту 2 статті 2 Директиви 2000/60/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23 жовтня 2000 року, що встановлює схему дій Співтовариства у сфері політики щодо водних ресурсів ⁽²⁾;

(21)термін "ґрунт" означає верхній шар земної кори, розташований між підстильною породою та поверхнею. Ґрунт складається з мінеральних часток, органічної речовини, води, повітря та живих організмів;

(22)термін "екологічна перевірка" означає усі дії, у тому числі, виїзди на місця, моніторинг викидів та перевірки внутрішніх звітів та супровідних документів, перевірка самостійного моніторингу, перевірка використовуваних технологій та адекватність заходів природокористування в рамках установки, яких вживає компетентний орган або вживають від його імені для здійснення перевірки та сприяння забезпеченню відповідності установок умовам, передбаченим у дозволі для них, та, де необхідно, моніторингу їх впливу на навколишнє середовище;

(23)термін "домашня птиця" означає домашню птицю за визначенням підпункту 1 статті 2 Директиви Ради 90/539/ЄЕС від 15 жовтня 1990 року про ветеринарні умови, що регулюють торгівлю всередині Співтовариства та імпорт з третіх країн домашньої птиці та яєць для виведення птиці в інкубаторі ⁽³⁾;

(24)термін "паливо" означає будь-який твердий, рідкий або газоподібний горючий матеріал;

(25)термін "спалювальна установка" означає будь-який технічний агрегат, в якому здійснюється окислення палива з метою використання виробленого таким чином тепла;

(26)термін "витяжна башта" означає конструкцію, що містить один або кілька димоходів, що забезпечують проходження відхідних газів з метою випускання їх у повітря;

(27)термін "час роботи" означає час, виражений у годинах, протягом якого спалювальна установка, уся або її частина, працює та здійснює викиди у повітря, за виключенням часу запуску та зупинки;

(28)термін "показник десульфуризації" означає кількості сірки, що не викидається у повітря спалювальною установкою протягом даного періоду із кількістю сірки, що міститься у твердому паливі, на якому працюють потужності спалювальної установки та яке використовується на установці протягом того ж періоду часу;

(29)термін "місцеве тверде паливо" означає природнім чином утворюване тверде паливо, що спалюється на спалювальній установці, спеціально спроектованій для такого палива, та видобувається у даній місцевості

(30)термін "визначальне паливо" означає паливо, яке, з-поміж інших видів палива, використовується на спалювальній установці, яка працює на кількох видах палива, з використанням відходів дистиляції та перетворення в результаті очищення нафти-сирця для власного споживання, у поєднанні із іншими видами палива або окремо, має найвищий граничний обсяг викидів, як встановлено у Частині 1 Додатка V, або, у випадку використання кількох видів палива, що мають однаковий граничний обсяг викидів, паливо, що має найвищу ефективну теплову потужність з-поміж інших видів палива;

(31)термін "біомаса" означає будь-яке з наступних понять:

(a)продукти, що складаються з будь-якої рослинної речовини, створені в результаті сільськогосподарської або лісницької діяльності, що можуть використовуватись у якості палива для цілей утилізації їх енергетичної складової;

(b)наступні види відходів:

(i) рослинні відходи, створені в результаті сільськогосподарської або лісницької діяльності;

(ii) рослинні відходи, створені в результаті діяльності харчової промисловості, якщо утворюване тепло утилізується;

(iii) волокнисті рослинні відходи, створені в результаті обробки целюлози з первинної сировини та виробництва паперу з целюлозної сировини, якщо їх спалюють у місці виробництва, а утворюване тепло утилізується;

(iv) луб'яні відходи;

(v) деревні відходи за виключенням деревних відходів, що можуть містити галогенізовані органічні сполуки або важкі метали в результаті обробки засобами попередження загнивання деревини або покриттям, та які включають, зокрема, деревні відходи, що утворені з відходів будівництва або знесення;

(32)термін "спалювальна установка, що працює на кількох видах палива" означає будь-яку спалювальну установку, що може одночасно або поперемінно працювати на спалюванні двох або більше видів палива;

(33)термін "газова турбіна" означає будь-який механізм, що обертається, який перетворює теплову енергію у механічну роботу, і складається переважно з компресора, теплового пристрою, в якому паливо окислюється для нагрівання робочої рідини, та турбіни;

(34)термін "газовий двигун" означає двигун внутрішнього згорання, який працює відповідно до циклу Отто та використовує іскрове запалювання або, у випадку двигунів, що працюють на двох видах палива, запалювання стискання для спалювання палива;

(35)термін "дизельний двигун" означає двигун внутрішнього згорання, який працює відповідно до дизельного циклу та використовує запалювання стискання для спалювання палива;

(36)термін "мала автономна система" означає малу автономну систему за визначенням підпункту 26 статті 2 Директиви 2003/54/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 червня 2003 року стосовно загальних правил для внутрішнього ринку електроенергії ⁽¹⁾;

(37)термін "відходи" означає відходи за визначенням підпункту 1 статті 3 Директиви 2008/98/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 19 листопада 2008 року про відходи ⁽²⁾;

(38)термін "небезпечні відходи" означає небезпечні відходи за визначенням підпункту 2 статті 3 Директиви 2008/98/ЄС;

(39)термін "змішані міські відходи" означає відходи домогосподарств, а також відходи комерційних, промислових, організацій та установ, які через свій характер та склад, є аналогічними до відходів домогосподарств, але за виключенням часток, наведених під заголовком 20 01 Додатка до Рішення 2000/532/ЄС ⁽³⁾, що збираються окремо у джерелі, та за виключенням інших відходів, наведених під заголовком 20 02 зазначеного Додатка;

(40)термін "установка для спалювання відходів" означає будь-яку стаціонарну або мобільну технічну одиницю та обладнання, призначене для теплової обробки відходів, із утилізацією утворюваного при горінні тепла або без неї, шляхом спалювання за допомогою окислювання відходів, а також інших процесів теплової обробки, як то піроліз, процес перетворення на газ або плазму, якщо речовини, що утворюються в результаті обробки, у подальшому спалюються;

(41)термін "установка побічного спалювання відходів" означає будь-яку стаціонарну або мобільну технічну одиницю, призначенням якої є утворення енергії або виробництво матеріальних продуктів, та яка використовує відходи у якості звичайного або додаткового палива або в якій відходи проходять теплову обробку з метою утилізації шляхом спалювання за допомогою окислювання відходів, а також інших процесів теплової обробки, як то піроліз, процес перетворення на газ або плазму, якщо речовини, що утворюються в результаті обробки, у подальшому спалюються;

(42)термін "номінальна потужність" означає суму потужностей спалювання печей, з яких складається установка для спалювання відходів або установка побічного спалювання відходів, як зазначено проектувальником та підтверджено експлуатуючою організацією, із належним врахуванням значення теплотворної здатності відходів, виражена як кількість відходів, що спалюється за годину;

(43)термін "діоксини та фурани" означає всі полі хлоровані дібензо-р-діоксини та дібензофурани, перелічені у Частині 2 Додатка VI;

(44)термін "органічна сполука" означає будь-яку сполуку, що містить принаймні елемент вуглецю та один або більше елементів водню, галогенів, кисню, сірки, фосфору, кремнію або азоту, за виключенням окиснів вуглецю та неорганічних вуглекислих солей та двовуглекислих солей;

(45)термін "летюча органічна сполука" означає будь-яку органічну сполуку, а також частку креозоту, що мають при 293,15 K пружність пари 0,01 кПа або більше, або мають відповідну летючість за особливих умов використання;

(46)термін "органічний розчинник" означає будь-яку летючу органічну сполуку, що використовується для будь-якого з наступних застосувань:

(а)окремо або у поєднанні зі іншими реагентами, та без хімічних змін, для розчинення матеріалів сировини, продуктів або відходів;

(b)у якості розщеплювального агента для розчинення забруднюючих речовин;

(c)у якості розчинника;

(d)у якості середовища дисперсії;

(e)для регулювання в'язкості;

(f)для регулювання поверхневого натягу;

(g)у якості пластифікатору;

(h)у якості консерванту;

(47)термін "покриття" означає покриття за визначенням підпункту 8 статті 2 Директиви 2004/42/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 21 квітня 2004 року про обмеження викидів летючих органічних сполук через використання органічних розчинників у певних видах фарб та лаків і засобах кінцевої обробки транспортних засобів (4).

Стаття 4

Зобов'язання щодо наявності дозволу

1. Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення неможливості експлуатації жодної установки або спалювальної установки, установки для спалювання відходів або установки побічного спалювання відходів без дозволу.

У якості часткового відступу від частини першої, держави-члени можуть встановлювати порядок для реєстрації установок, охоплених тільки у Главі V.

Порядок реєстрації визначається у акті, обов'язковому для виконання, та включає принаймні повідомлення компетентного органа влади експлуатуючою організацією про намір здійснювати експлуатацію установки.

2. Держави-члени можуть обрати передбачити, щоб дозвіл охоплював дві або більше установки або частини установки, експлуатацію яких здійснює одна експлуатуюча організація у одному місцезнаходженні.

Якщо дозвіл охоплює дві або більше установки, він містить умови, що дозволяють гарантувати, що кожна з таких установок відповідає вимогам цієї Директиви.

3. Держави-члени можуть обрати передбачити, щоб дозвіл охоплював кілька частин установки, експлуатацію яких здійснюють різні експлуатуючі організації. У таких випадках у дозволі визначаються зобов'язання кожної експлуатуючої організації.

Стаття 5

Надання дозволу

1. Без шкоди іншим вимогам, встановленим у національному законодавстві або законодавстві Союзу, компетентний орган влади надає дозвіл, якщо установка відповідає вимогам цієї Директиви.

2. Держави-члени вживаю заходів, необхідних для того, щоб забезпечити повної узгодженості умов та порядку надання дозволу, якщо до цього процесу залучено більше одного компетентного органу або більше однієї експлуатуючої організації, або ж надається більше одного дозволу, з тим, щоб гарантувати ефективний інтегрований підхід з боку всіх органів влади, компетентних для цієї процедури.

3. У випадку нової установки або внесення суттєвих змін при застосуванні статті 4 Директиви 85/337/ЄЕС будь-яка релевантна інформація або висновок, винесений на виконання статей 5, 6, 7 та 9 зазначеної Директиви, перевіряється та використовується для цілей надання дозволу.

Стаття 6

Загальні обов'язкові правила

Без шкоди зобов'язанням щодо наявності дозволу, держави-члени можуть включити вимоги для певних категорій установок, спалювальних установок, а також установок для спалювання відходів, або установок побічного спалювання відходів до загальних обов'язкових правил.

У випадках ухвалення загальних обов'язкових правил дозвіл може просто включати у себе посилання на такі правила.

Стаття 7

Інциденти та аварії

Без шкоди Директиві 2004/35/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 21 квітня 2004 про відповідальність за екологічні збитки стосовно запобігання та усунення шкоди довкіллю ⁽¹⁾, у випадку будь-якого інциденту або аварії, що значною мірою впливають на навколишнє середовище, держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення:

(a) негайного інформування експлуатуючою організацією компетентного органу влади;

(b) негайного вжиття експлуатуючою організацією заходів для обмеження наслідків для навколишнього середовища та для запобігання майбутнім можливим інцидентів або аварій;

(c) вимагання компетентним органом влади від експлуатуючої організації вжиття будь-яких належних додаткових заходів, які компетентний орган влади вважає необхідними, для

наслідків для навколишнього середовища та для запобігання майбутнім можливим інцидентів або аварій.

Стаття 8

Невідповідність

1. Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення відповідності умовам, передбаченим у дозволі.

2. У випадку порушення умов, передбачених у дозволі, держави-члени повинні забезпечити:

(а) негайне інформування експлуатуючою організацією компетентного органа влади;

(b) негайне вжиття експлуатуючою організацією заходів для забезпечення відновлення відповідності впродовж найкоротших можливих строків;

(с) вимагання компетентним органом влади від експлуатуючої організації вжиття будь-яких належних додаткових заходів, які компетентний орган влади вважає необхідними для відновлення відповідності.

У випадках, коли порушення умов, передбачених у дозволі, становить безпосередню небезпеку для здоров'я людини або загрожує спричинити негайні негативні наслідки для навколишнього середовища, та до відновлення відповідності згідно підпунктів (b) та (с) пункту першого, експлуатація установки, спалювальної установки, установки для спалювання відходів, установки побічного спалювання відходів або їх відповідних частин тимчасово припиняється.

Стаття 9

Викиди парникових газів

1. У випадках, коли викиди парникового газу з установки визначено у Додатку I до Директиви 2003/87/ЄС у відношенні до діяльності, впроваджуваної на такій установці, дозвіл не містить граничний обсяг викидів для безпосередніх викидів такого газу, якщо це не є необхідним для забезпечення відсутності значного місцевого забруднення.

2. Для видів діяльності, перелічених у Додатку I до Директиви 2003/87/ЄС, держави-члени можуть обрати не накладати вимоги, пов'язані із енергоефективністю відносно одиниць спалювання або інших одиниць, що вивільняють діоксин вуглецю, на певну місцевість.

3. Якщо необхідно, компетентні органи влади відповідним чином вносять зміни до дозволу.
4. Частини з 1 по 3 не застосовуються до установок, що тимчасово виключені зі схеми торгівлі квотами на викиди парникового газу в межах Союзу у відповідності до статті 27 Директиви 2003/87/ЄС.

ГЛАВА II

ПОЛОЖЕННЯ ДЛЯ ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ, НАВЕДЕНИХ У ДОДАТКУ I

Стаття 10

Сфера застосування

Ця Глава застосовується до видів діяльності, встановлених у Додатку I, та, де доречно, що досягають граничних значень потужності, встановлених у зазначеному Додатку.

Стаття 11

Загальні принципи, що регулюють основні зобов'язання експлуатуючої організації

Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення експлуатації установок у відповідності до наступних принципів:

- (a) вживаються усі належні запобіжні заходи по відношенню до забруднення;
- (b) застосовуються найкращі наявні технології;
- (c) не спричиняється значного забруднення;
- (d) попереджається утворення відходів у відповідності до Директиви 2008/98/ЄС;
- (e) якщо відходи утворено, їх, у порядку пріоритетності та у відповідності до Директиви 2008/98/ЄС, підготовляють до повторного використання, переробки або відновлення, а якщо це технічно та економічно неможливо, його ліквідують, при цьому уникаючи або зменшуючи будь-який негативний вплив на навколишнє середовище;
- (f) енергія використовується раціонально;

(g) вживаються необхідні заходи для попередження аварій та обмеження їх наслідків;

(h) вживаються необхідні заходи для остаточного припинення діяльності для уникнення будь-якого ризику забруднення та повернення місцевості, в якій відбувалась діяльність, до задовільного стану за визначенням у статті 22.

Стаття 12

Заяви на надання дозволу

1. Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення включення до заяви на надання дозволу опису наступного:

(a) установки та її діяльності;

(b) сировини та допоміжних матеріалів, інших речовин та виду енергії, що використовуються в або створюються установкою;

(c) джерел викидів з установки;

(d) умов місцевості, в якій розташовано установку;

(e) де доречно, базовий звіт у відповідності до частини 2 статті 22;

(f) характеру та кількостей очікуваних викидів з установки у кожне з середовищ, а також визначення значних впливів викидів на навколишнє середовище;

(g) запропонованої технології та інших технік для запобігання або, якщо це неможливо, зменшення викидів з установки;

(h) заходів для запобігання, підготовки до повторного використання переробки та відновлення відходів, утворюваних установкою;

(i) подальших запланованих заходів для забезпечення відповідності загальним принципам основних обов'язків експлуатуючої організації, як передбачено у статті 11;

(j) запланованих заходів для здійснення моніторингу викидів у навколишнє середовище;

(к)основних альтернатив запропонованій технології, техніці та заходам, що вивчались заявником, у загальних рисах.

Заява на надання дозволу також включає у себе нетехнічний стислий виклад даних, зазначених у першому пункті.

2. Якщо інформація, що надається у відповідності до вимог, передбачених Директивою 85/337/ЄЕС, або звіт з безпеки, підготовлений у відповідності до Директиви 96/82/ЄС, або інша інформація, зібрана згідно іншого законодавства, відповідає будь-яким вимогам частини 1, таку інформацію можна включати до, або додавати до заяви.

Стаття 13

Контрольні документи щодо ННТ та обмін інформацією

1. З метою складення, перегляду та, де необхідно, оновлення контрольних документів щодо ННТ, Комісія організовує обмін інформацією між державами-членами, відповідними галузями промисловості, неурядовими організаціями, що підтримують захист навколишнього середовища, та Комісією.

2. Зокрема, обмін інформацією стосується наступних аспектів:

(а)робочих характеристик установок та технологій у плані викидів, виражених у середніх значеннях у короткостроковій та довгостроковій перспективах, де доречно, та пов'язаних із цим контрольних умов, споживання та характеру сировини, споживання води, використання енергії та утворення відходів;

(б)використовуваних технологій, пов'язаного із цим моніторингу, перехресного впливу на різні види середовищ, економічної та технічної життєздатності і розробок, що використовуються в установці;

(с)найкращих наявних технологій та нових технологій, визначених після розгляду аспектів, зазначених у підпунктах (а) та (б).

3. Комісія започатковує та регулярно проводить форум, що складається з представників держав-членів, відповідних галузей промисловості та неурядових організацій, що підтримують захист навколишнього середовища.

Комісія отримує висновок форуму щодо практичних заходів для обміну інформацією та, зокрема, щодо наступних аспектів:

(a)правил процедури проведення форуму;

(b)програми робіт для обміну інформацією;

(c)настанов щодо збору інформації;

(d)настанов щодо складання контрольних документів щодо ННТ та забезпечення їх якості, в тому числі, відповідності їх змісту та формату.

Настанови, зазначені у підпунктах (c) та (d) пункту другого, враховують висновки форуму та ухвалюються у відповідності до регулятивної процедури, зазначеної у частині 2 статті 75.

4. Комісія одержує та забезпечує оприлюднення висновку форуму щодо запропонованого змісту контрольних документів щодо ННТ та враховує такий висновок для виконання процедур, встановлених у частині 5.

5. Рішення по висновках щодо ННТ ухвалюються у відповідності до регулятивної процедури, зазначеної у частині 2 статті 75.

6. Після ухвалення рішення у відповідності до частини 5, Комісія без затримок оприлюднює контрольний документ щодо ННТ та забезпечує оприлюднення висновків щодо ННТ офіційними мовами Союзу.

7. До ухвалення відповідного рішення у відповідності до частини 5, висновки щодо найкращих наявних технологій з контрольних документів щодо ННТ, ухвалені Комісією до дати, зазначеної у статті 83, застосовуються як висновки щодо ННТ для цілей цієї Глави за виключенням частин 3 та 4 статті 15.

Стаття 14

Умови, передбачені у дозволі

1. Держави-члени забезпечують включення до дозволу усіх заходів, необхідних для дотримання відповідності вимогам статей 11 та 18.

Такі заходи включають у себе принаймні наступне:

- (а) граничні обсяги викидів для забруднюючих речовин, перелічених у Додатку II, та для інших забруднюючих речовин, що, ймовірно, будуть вивільнятися з установки, про яку йдеться, у значених кількостях, беручи до уваги їх характер та їх потенціал для перенесення забруднення з одного середовища до іншого;
- (b) належні вимоги, що забезпечують захист ґрунту та ґрунтових вод, а також заходи стосовно моніторингу та управління відходами, утворюваними установкою;
- (с) належні вимоги здійснення моніторингу викидів, що визначають:
- (i) методику, частоту вимірювання, а також порядок здійснення оцінювання; та
 - (ii) де застосовується пункт (b) частини 3 статті 15, що результати моніторингу викидів доступні за ті ж періоди часу та для тих же контрольних умов, що і для рівнів викидів, пов'язаних із найкращими наявними технологіями;
- (d) зобов'язання регулярно та, принаймні, щорічно, надавати компетентному органу влади наступну інформацію:
- (i) інформацію на основі результатів моніторингу викидів, зазначеного у підпункті (с), та інші необхідні дані, що надають компетентному органу влади можливість здійснювати перевірку відповідності умовам, передбаченим у дозволі; та
 - (ii) де застосовується пункт (b) частини 3 статті 15, стислий виклад результатів моніторингу викидів, що дозволяє здійснення порівняння із рівнями викидів, пов'язаних із найкращими наявними технологіями;
- (е) доречні вимоги для регулярного здійснення технічного обслуговування та нагляду за заходами, вжитими для запобігання викидам у ґрунт та ґрунтові води на виконання підпункту (b), та доречні вимоги стосовно періодичного моніторингу ґрунту та ґрунтових вод по відношенню до відповідних небезпечних речовин, які, ймовірно, можна знайти у даній місцевості та які мають відношення до можливості забруднення ґрунту та ґрунтових вод у місцезнаходженні установки;
- (f) заходи, пов'язані із умовами, що не є нормальними умовами експлуатації, як то операції запуску та зупинки, витікання, несправності, раптові зупинки та остаточне припинення операцій;
- (g) положення щодо мінімізації забруднення віддалених територій або транскордонного забруднення;

(h)умови для оцінювання відповідності граничним обсягам викидів або посилання на застосовувані вимоги, визначені у інших документах.

2. Для цілей пункту (а) частини 1, граничні обсяги викидів можуть доповнюватись або замінюватись еквівалентними параметрами або технічними заходами, що забезпечують еквівалентний рівень захисту навколишнього середовища.

3. Висновки щодо ННТ є контрольними для встановлення умов, передбачених у дозволі.

4. Без шкоди статті 18, компетентний орган влади може встановити більш суворі умови, передбачені у дозволі, ніж ті, яких можна досягти при використанні найкращих наявних технологій, як описано у висновках щодо ННТ. Держави-члени можуть встановити правила, за якими компетентний орган влади може встановлювати більш суворі умови.

5. Якщо компетентний орган влади встановлює умови, передбачені у дозволі, на основі найкращої наявної технології, не описаної у жодних пов'язаних із цим висновках щодо ННТ, він забезпечує:

(а) визначення технології шляхом забезпечення особливої уваги критеріям, переліченим у Додатку III; та

(b) відповідність вимогам статті 15.

Якщо висновки щодо ННТ, зазначені у пункті першому, не містять рівнів викидів, пов'язаних із найкращими наявними технологіями, компетентний орган влади забезпечує, щоб технологія, зазначена у пункті першому, гарантувала рівень захисту навколишнього середовища, еквівалентний найкращим наявним технологіям, описаним у висновках щодо ННТ.

6. Якщо діяльність або тип виробничого процесу, що виконуються в установці, не охоплено у будь-яких висновках щодо ННТ, або якщо такі висновки не стосуються всіх потенційних впливів діяльності або процесу на навколишнє середовище, компетентний орган влади, після попередніх консультацій із експлуатуючою організацією, встановлює умови, передбачені у дозволі, на основі найкращих наявних технологій, які він визначив для видів діяльності або процесів, про які ідеться, шляхом забезпечення особливої уваги критеріям, переліченим у Додатку III.

7. Для установок, зазначених у підпункті 6.6 Додатка I, застосовуються частини з 1 по 6 цієї статті без шкоди законодавству, пов'язаному із добробутом тварин.

Граничні обсяги викидів, еквівалентні параметри та технічні заходи

1. Граничні обсяги викидів для забруднюючих речовин застосовуються у точці, в якій викиди залишають установку, а будь-яке розрідження до цієї точки не береться до уваги при визначенні таких значень.

Беручи до уваги опосередковані вивільнення забруднюючих речовин у воду, вплив водоочисної станції може враховуватись при визначенні граничних обсягів викидів відповідної установки, за умови, що при цьому забезпечується еквівалентний рівень захисту навколишнього середовища як цілого та це не призводить до вищих рівнів забруднення навколишнього середовища.

2. Без шкоди статті 18, граничні обсяги викидів та еквівалентні параметри і технічні заходи, зазначені у частинах 1 та 2 статті 14, засновуються на найкращих наявних технологіях, без рекомендації для використання жодної з технік або конкретної технології.

3. Компетентний орган влади встановлює граничні обсяги викидів, які забезпечують, що за нормальних умов експлуатації, викиди не перевищуватимуть рівнів викидів, пов'язаних із найкращими наявними технологіями, встановлених у рішеннях стосовно висновків щодо ННТ, зазначених у частині 5 статті 13, шляхом:

(а) встановлення граничних обсягів викидів, що не перевищують рівнів викидів, пов'язаних із найкращими наявними технологіями. Такі граничні обсяги викидів виражаються для таких же або коротших проміжків часу та за таких же контрольних умов, що і для рівнів викидів, пов'язаних із найкращими наявними технологіями; або

(б) встановлення інших граничних обсягів викидів, ніж ті, що зазначені у підпункті (а), щодо їх значень, строків та контрольних умов.

Якщо застосовується підпункт (б), компетентний орган влади, принаймні щорічно, оцінює результати моніторингу викидів з тим, щоб забезпечити відсутність перевищення рівнів викидів, пов'язаних із найкращими наявними технологіями, викидами за нормальних умов експлуатації.

4. Як відступ від частини 3, та без шкоди статті 18, компетентний орган влади може, у окремих випадках, встановити менш суворі значення граничних обсягів викидів. Такий відступ можу застосовуватись тільки якщо оцінювання демонструє, що досягнення рівнів викидів, пов'язаних із найкращими наявними технологіями як описано у висновках щодо ННТ, не призведе до непропорційно високої вартості у порівнянні із перевагами для навколишнього середовища через:

(а) географічне розташування або місцеві умови навколишнього середовища установки, про яку ідеться; або

(b)

технічні характеристики установки, про яку ідеться.

Компетентний орган влади у додатку до умов, передбачених у дозволі, документує обґрунтування застосування пункту першого, у тому числі, результат оцінювання та правомірність накладених умов.

Однак, граничні обсяги викидів, встановлені у відповідності із пунктом першим, не повинні перевищувати граничних обсягів викидів, встановлених у Додатках до цієї Директиви, де доречно.

Компетентний орган влади, у будь-якому випадку, забезпечує відсутність спричинення будь-якого значного забруднення та досягнення високого рівня захисту навколишнього середовища як цілого.

На основі інформації, наданої державами-членами у відповідності до частини 1 статті 72, зокрема, стосовно застосування цієї частини, Комісія може, де необхідно, здійснити оцінювання та надати додаткові роз'яснення у вигляді настанов, критеріїв, які необхідно впровадити для застосування цієї частини.

Компетентний орган влади здійснює повторне оцінювання застосування частини першої в рамках кожного перегляду умов, передбачених у дозволі, на виконання статті 21.

5. Компетентний орган влади може надавати тимчасові відступи від вимог частин 2 та 3 цієї статті та частин (а) та (б) статті 11 для здійснення випробувань та використання нових технологій на сумарний строк, що не перевищує 9 місяців, за умови, що після закінчення зазначеного періоду, або зупиняється використання технології, або в результаті діяльності досягаються, принаймні, рівні викидів, пов'язані із найкращими наявними технологіями.

Стаття 16

Вимоги щодо моніторингу

1. Вимоги щодо моніторингу, зазначені у пункті (с) частини 1 статті 14, де доречно, засновуються на висновках з моніторингу, як описано у висновках щодо ННТ.

2. Частота періодичного моніторингу, зазначеного у пункті (е) частини 1 статті 14, визначається компетентним органом влади у дозволі для кожної окремої установки або у

загальних обов'язкових правилах.

Без шкоди частині першій, періодичний моніторинг виконується принаймні кожні 5 років для ґрунтових вод та кожні 10 років для ґрунту, якщо такий моніторинг не засновується на принципі систематичної оцінки ризику забруднення.

Стаття 17

Загальні обов'язкові правила для видів діяльності, перелічених у Додатку I

1. При ухваленні загальних обов'язкових правил держави-члени, забезпечують інтегрований підхід та високий рівень захисту навколишнього середовища, еквівалентний рівню, якого можна досягти при виконанні окремих умов, передбачених у дозволі.
2. Загальні обов'язкові правила засновуються на найкращих наявних технологіях, без рекомендації для використання жодної з технік або конкретної технології з метою забезпечення відповідності статтям 14 та 15.
3. Держави-члени забезпечують оновлення загальних обов'язкових правил для врахування удосконалень у найкращих наявних технологіях та з метою забезпечення відповідності вимогам статті 21.
4. Загальні обов'язкові правила, ухвалені у відповідності до частин з 1 по 3, містять посилання на цю Директиву або супроводжуються таким посиланням під час їх офіційного опублікування.

Стаття 18

Стандарти якості навколишнього середовища

Якщо стандарт якості навколишнього середовища вимагає більш суворих умов, ніж ті, яких можна досягти шляхом використання найкращих наявних технологій, до дозволу включаються додаткові заходи, без шкоди іншим заходам, що можуть вживатись для забезпечення відповідності стандартам якості навколишнього середовища.

Стаття 19

Удосконалення у найкращих наявних технологіях

Держави-члени забезпечують відстеження компетентним органом або інформування його про удосконалення у найкращих наявних технологіях та про опублікування будь-яких нових або

оновлених висновків щодо ННТ, а також забезпечує доступність такої інформації для зацікавленої громадськості.

Стаття 20

Зміни до установок, що вносяться експлуатуючими організаціями

1. Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення інформування експлуатуючою організацією компетентного органу влади про будь-які заплановані зміни у характері або функціонуванні, або ж про розширення, установки, які можуть мати наслідки для навколишнього середовища. Де доречно, компетентний орган влади оновлює дозвіл.

2. Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення неможливості внесення будь-яких суттєвих змін, запланованих експлуатуючою організацією, без надання на це дозволу у відповідності до цієї Директиви.

Заява на надання дозволу та рішення компетентного органу влади охоплюють ті частини установки та ті деталі, що перелічені у статті 12, на які може вплинути суттєва зміна.

3. Будь-яка зміна у характері або функціонуванні, або ж про розширення, установки вважаються суттєвими, якщо зміна або розширення у власних межах досягає граничних значень потужності, встановлених у Додатку I.

Стаття 21

Перегляд та оновлення компетентним органом влади умов, передбачених у дозволі

1. Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення періодичного перегляду компетентним органом влади всіх умов, передбачених у дозволі, у відповідності до частин з 2 по 5, та, де це необхідно для забезпечення відповідності цій Директиві, оновлення таких умов.

2. На вимогу компетентного органу влади експлуатуюча організація подає всю інформацію, необхідну для цілей перегляду умов, передбачених у дозволі, у тому числі, зокрема, результати моніторингу викидів та інші дані, що дозволяють здійснити порівняння експлуатації установки із найкращими наявними технологіями, описаними у застосовних висновках щодо ННТ, та із рівнями викидів, пов'язаними із найкращими наявними технологіями.

При перегляді умов, передбачених у дозволі, компетентний орган влади використовує будь-яку інформацію, зібрану в результаті моніторингу або перевірок.

3. Через 4 роки з моменту опублікування рішень стосовно висновків щодо ННТ у відповідності до частини 5 статті 13 відносно основного виду діяльності установки

компетентний орган влади забезпечує:

(а) перегляд та, якщо необхідно, оновлення всіх умов, передбачених у дозволі для установки, про яку ідеться, для того, щоб гарантувати відповідність цій Директиві, зокрема, частинам 3 та 4 статті 15, де доречно;

(b) відповідність установки зазначеним умовам, передбаченим у дозволі.

При перегляді враховуються всі нові або оновлені висновки щодо ННТ, застосовні до установки та що були ухвалені у відповідності до частини 5 статті 13 з моменту надання дозволу або його останнього перегляду.

4. Якщо установку не включено до жодних висновків щодо ННТ, перегляду умов, передбачених у дозволі, та, за необхідності, їх оновлення здійснюється, якщо удосконалення найкращих наявних технологій дозволяють забезпечити значне зменшення викидів.

5. Перегляд умов, передбачених у дозволі, та, за необхідності, їх оновлення здійснюється принаймні у наступних випадках:

(а) забруднення, спричинене установкою, настільки значне, що існуючі граничні обсяги викидів, передбачені у дозволі, потребують перегляду або нові такі значення потребують включення до дозволу;

(b) безпека експлуатації потребує використання інших технологій;

(с) де це необхідно для забезпечення відповідності новим або виправленим стандартам якості навколишнього середовища у відповідності до статті 18.

Стаття 22

Закриття об'єкту

1. Без шкоди Директиві 2000/60/ЄС, Директиві 2004/35/ЄС, Директиві 2006/118/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 12 грудня 2006 року про захист ґрунтових вод від забруднення та погіршення їх якості ⁽¹⁾ та відповідному законодавству Союзу про захист ґрунту, компетентний орган влади встановлює умови, передбачені у дозволі, для забезпечення відповідності частинам 3 та 4 цієї статті при остаточному припиненні діяльності.

2. Якщо діяльність включає у себе використання, вироблення або вивільнення відповідних небезпечних речовин та беручи до уваги можливість забруднення ґрунту або ґрунтових вод у місцезнаходженні установки, експлуатуюча організація готує та подає до компетентного органу влади базовий звіт до початку експлуатації установки або до оновлення дозволу для установки вперше після 7 січня 2013 року.

Базовий звіт містить інформацію, необхідну для визначення стану забруднення ґрунту та ґрунтових вод з тим, щоб здійснити порівняння у кількісній формі із станом на момент остаточного припинення діяльності, передбаченого частиною 3.

Базовий звіт містить принаймні наступну інформацію:

(a) інформацію про використання на даний час та, якщо така інформація наявна, про використання місцевості в минулому;

(b) якщо такі дані наявні, існуюча інформація про вимірювання щодо ґрунту та ґрунтових вод, що відображають стан на момент складання звіту або, у якості альтернативного варіанту, нові вимірювання щодо ґрунту та ґрунтових вод, беручи до уваги можливість забруднення ґрунту або ґрунтових вод зазначеними небезпечними речовинами, що будуть використовуватись, вироблятись або вивільнятись установкою, про яку ідеться.

Якщо інформація, зібрана на виконання іншого національного законодавства або законодавства Союзу відповідає вимогам цієї частини, таку інформацію можна включати або додавати до поданого базового звіту.

Комісія створює настанови щодо змісту базового звіту.

3. При остаточному припиненні діяльності експлуатуюча організація здійснює оцінювання стану забруднення ґрунту або ґрунтових вод відповідними небезпечними речовинами, що використовуються, виробляються або вивільняються установкою. У випадках, коли установка спричиняє значне забруднення ґрунту або ґрунтових вод відповідними небезпечними речовинами у порівнянні із станом, встановленим у базовому звіті, зазначеному у частині 2, експлуатуюча організація вживає необхідних заходів для вирішення проблеми забруднення з тим, щоб повернути місцевість до зазначеного стану. З цією метою може враховуватись технічна здійсненність таких заходів.

Без шкоди пункту першому, при остаточному припиненні діяльності та якщо забруднення ґрунту або ґрунтових вод у даній місцевості становить значну загрозу для здоров'я людини або для навколишнього середовища в результаті дозволених видів діяльності, що виконувались експлуатуючою організацією до оновлення дозволу для установки вперше після 7 січня 2013 року, та враховуючи умови у місцевості розташування установки, встановлені у відповідності до пункту (d) частини 1 статті 12, експлуатуюча організація вживає необхідних заходів, спрямованих на усунення, контроль, стримування або зменшення відповідних небезпечних речовин з тим, щоб об'єкт, враховуючи його поточне або майбутнє затверджене використання, перестав становити таку загрозу.

4. Якщо від експлуатуючої організації не вимагається підготовка базового звіту, зазначеного у частині 2, при остаточному припиненні діяльності експлуатуюча організація вживає необхідних

заходів, спрямованих на усунення, контроль, стримування або зменшення відповідних небезпечних речовин з тим, щоб об'єкт, враховуючи його поточне або майбутнє затверджене використання, перестав становити будь-яку значну загрозу для здоров'я людини або для навколишнього середовища через забруднення ґрунту або ґрунтових вод в результаті дозволених видів діяльності та враховуючи умови у місцевості розташування установки, встановлені у відповідності до пункту (d) частини 1 статті 12.

Стаття 23

Екологічні перевірки

1. Держави-члени встановлюють систему екологічних перевірок установок, спрямованих на дослідження повного спектру відповідних впливів на навколишнє середовище, які чинять установки, про які ідеться.

Держави-члени забезпечують надання експлуатуючими організаціями всієї необхідної допомоги компетентним органам влади для забезпечення виконання такими органами виїздів на об'єкти, взяття проб та збору будь-якої інформації, необхідної для виконання їх обов'язків для цілей цієї Директиви.

2. Держави-члени забезпечують охоплення всіх установок планом екологічних перевірок на національному, регіональному або місцевому рівнях, а також забезпечують регулярний перегляд зазначеного плану та, де доречно, його оновлення.

3. Кожний план екологічних перевірок включає у себе наступне:

(a) загальне оцінювання відповідних значних проблем у сфері навколишнього середовища;

(b) географічна зона, охоплена планом перевірок;

(c) реєстр установок, включених до плану;

(d) порядок складання програм для планових екологічних перевірок на виконання частини 4;

(e) порядок проведення непланових екологічних перевірок на виконання частини 5;

(f) денеобхідно, положення щодо співпраці між різними органами влади, що здійснюють перевірки.

4. На основі планів перевірок компетентний орган влади регулярно складає програми для планових екологічних перевірок, включаючи частоту виїздів на об'єкти для різних типів установок.

Інтервал між двома виїздами на об'єкт засновується на систематичному оцінюванні ризиків для навколишнього середовища, що їх становить установок, про які ідеться, і не перевищує 1 року для установок, що становлять найбільшу загрозу, та 3 років для установок, що становлять найменшу загрозу.

Якщо у ході перевірки виявлено значущий приклад невідповідності умовам, передбаченим у дозволі, протягом 6 місяців з часу перевірки виконується додатковий виїзд на об'єкт.

Систематичне оцінювання ризиків для навколишнього середовища засновується, принаймні, на наступних критеріях:

(a) потенційний та фактичний негативний вплив установок, про які ідеться, на здоров'я людини та навколишнє середовище, враховуючи рівні та типи викидів, чутливість місцевого навколишнього середовища та ризик аварій;

(b) реєстрація відповідності умовам, передбаченим у дозволі;

(c) участь експлуатуючої організації у Схемі екологічного управління та аудиту Союзу (EMAS), на виконання Регламенту (ЄС) № 1221/2009 ⁽¹⁾.

Комісія може ухвалити настанови щодо критеріїв для оцінювання ризиків для навколишнього середовища.

5. Непланові екологічні перевірки виконуються для розслідування щодо серйозних скарг стосовно стану навколишнього середовища, серйозних екологічних катастроф, інцидентів та подій, пов'язаних із невідповідністю, якомога скоріше та, де доречно, до надання, перегляду або оновлення дозволу.

6. Після кожного виїзду на об'єкт компетентний орган влади готує звіт, в якому описуються відповідні виявлення стосовно відповідності установки умовам, передбаченим у дозволі, та висновки щодо того, чи є необхідними будь-які подальші дії.

Звіт доводиться до відома експлуатуючої організації, про яку ідеться, протягом 2 місяців з моменту здійснення виїзду на об'єкт. Звіт доводиться до відома громадськості компетентним органом влади у відповідності до Директиви 2003/4/ЄС Європейського Парламенту та Ради від

28 січня 2003 року про доступ громадськості до екологічної інформації (2) протягом 4 місяців з моменту здійснення виїзду на об'єкт.

Без шкоди частині 2 статті 8, компетентний орган влади забезпечує вжиття експлуатуючою організацією всіх необхідних заходів, визначених у звіт, впродовж прийнятного строку.

Стаття 24

Доступ до інформації та участь громадськості у процедурі надання дозволу

1. Держави-члени забезпечують надання зацікавленій громадськості вчасної та дієвої можливості брати участь у наступних процедурах:

(a) надання дозволу для нових установок;

(b) надання дозволу для будь-яких суттєвих змін;

(c) надання або оновлення дозволу для установки, якщо пропонується застосування частини 4 статті 15;

(d) оновлення дозволу або умов, передбачених у дозволі, для установки у відповідності до пункту (a) частини 5 статті 21.

До такої участі застосовується процедура, встановлена у Додатку IV.

2. При ухваленні рішення щодо надання, перегляду або оновлення дозволу компетентний орган влади забезпечує доступність для громадськості, у тому числі, через Інтернет, у зв'язку із підпунктами (a), (b) та (f), наступної інформації:

(a) змісту рішення, у тому числі, копії дозволу та будь-яких подальших оновлень;

(b) підстав, на яких ґрунтується рішення;

(c) результатів консультацій, проведених до ухвалення рішення, та пояснення способу їх врахування у даному рішенні;

(d) назви контрольних документів щодо ННТ, що мають відношення до установки або виду діяльності, про які ідеться;

(e) як умови, передбачені у дозволі, зазначені у статті 14, у тому числі, граничні обсяги викидів, було визначено відносно найкращих наявних технологій та рівнів викидів, пов'язаних із найкращими наявними технологіями;

(f) якщо надається відступ у відповідності до частини 4 статті 15, конкретних обґрунтувань такого відступу на основі критеріїв, встановлених у зазначеній частині, та призначених умов.

3. Компетентний орган влади також забезпечує доступність для громадськості, у тому числі, через Інтернет, принаймні, у зв'язку із підпунктом (а):

(а) відповідної інформації щодо заходів, вжитих експлуатуючою організацією при остаточному припиненні діяльності у відповідності до статті 22;

(b) результатів моніторингу викидів, як це вимагається згідно з умовами, передбаченими у дозволі, та який проводиться компетентним органом влади.

4. Частини 1, 2 та 3 цієї статті застосовуються з дотриманням обмежень, встановлених у частинах 1 та 2 статті 4 Директиви 2003/4/ЄС.

Стаття 25

Доступ до правосуддя

1. Держави-члени забезпечують щоб, у відповідності до доречної національної законодавчої системи, члени зацікавленої громадськості мали доступ до процедури перегляду у суді або іншому незалежному та безсторонньому органі, встановленому законом для вимагання доведення реальної або процесуальної законності рішень, дій або висловлення заперечень проти бездіяльності з дотриманням статті 24 при виконанні однієї з наступних умов:

(а) вони мають достатню зацікавленість у цьому;

(b) вони зазнають порушення свого права, якщо адміністративне процесуальне законодавство держави-члена вимагає цього у якості неодмінної умови.

2. Держави-члени визначають, на якому етапі можуть висловлюватись заперечення проти рішень, дій або бездіяльності.

3. Що являють собою достатня зацікавленість та порушення власного права, визначають держави-члени у послідовний спосіб з ціллю забезпечення зацікавлених громадськості широкого доступу до правосуддя.

З цією метою, зацікавленість будь-якої неурядової організації, що підтримує захист навколишнього середовища та відповідає будь-яким вимогам згідно національного законодавства, вважається достатньою для цілей пункту (а) частини 1.

Такі організації для цілей пункту (b) частини 1 також вважаються такими, що мають права, які можливо порушити.

4. Частини 1, 2 та 3 не виключають можливості застосування процедури попереднього розгляду у адміністративному органі влади і не впливають на вимогу вичерпання проваджень адміністративного розгляду до звернення за допомогою до провадження судового перегляду, якщо така вимога існує відповідно до національного законодавства.

Будь-яке з таких проваджень є чесним, справедливим, вчасним та не є надмірно дорогим.

5. Держави-члени забезпечують доступність для громадськості корисної інформації щодо доступу до проваджень адміністративного та судового розгляду.

Стаття 26

Транскордонний вплив

1. Якщо держава-член усвідомлює, що експлуатація установки може спричинити значний негативний вплив на навколишнє середовище іншої держави-члена, або якщо держава-член, що може зазнати значного негативного впливу, зробить відповідний запит, держава-член, на території якої було подано заяву на надання дозволу на виконання статті 4 або частини 2 статті 20, направляє іншій державі-члену інформацію, що має надаватися або робитися доступною на виконання Додатка IV, одночасно із забезпеченням її доступності для громадськості.

Така інформація слугує основою для будь-яких консультацій, необхідних в рамках двосторонніх відносин між двома державами-членами на взаємній та еквівалентній основі.

2. В рамках їх двосторонніх відносин, у випадках, зазначених у частині 1, держави-члени також забезпечують доступність заяв протягом належного строку для громадськості держава-члена, що може зазнавати негативного впливу, з тим, щоб вона мала право прокоментувати їх до винесення рішення компетентним органом влади.

3. Результати будь-яких консультацій на виконання частин 1 та 2 враховуються при винесенні рішення компетентним органом влади стосовно заяви.

4. Компетентний орган влади інформує державу-члена, з якою проводились консультації на виконання частини 1, про рішення, винесене щодо заяви, та направляє їй інформацію, зазначену у частині 2 статті 24. Така держава-член вживає заходів, необхідних для забезпечення доступності такої інформації належним чином для зацікавленої громадськості на власній території.

Стаття 27

Нові технології

1. Де доречно, держави-члени сприяють розробці та застосуванню нових технологій, зокрема, для тих нових технологій, що визначені у контрольних документах щодо ННТ.

2. Комісія встановлює настанови для надання допомоги державам-членам у сприянні розробці та застосуванню нових технологій, як зазначено у частині 1.

ГЛАВА III

СПЕЦІАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ДЛЯ СПАЛЮВАЛЬНИХ УСТАНОВОК

Стаття 28

Сфера застосування

Ця Глава застосовується до спалювальних установок, сукупна номінальна ефективна теплова потужність яких дорівнює або перевищує 50 МВт, незалежно від використовуваного типу палива.

Ця Глава не застосовується до наступних спалювальних установок:

(a)установок, в яких продукти горіння використовуються для безпосереднього підігріву, висушування або будь-якої іншої обробки об'єктів або матеріалів;

(b)установок допалювання, спроектованих для очищення відхідних газів шляхом спалювання, які не експлуатуються як окремі спалювальні установки;

(c)технічних засобів для регенерації каталізаторів каталітичного крекінгу;

(d)технічних засобів для перетворення сірчистого водню на сірку;

(e)реакторів, що використовуються у хімічній промисловості;

(f)печей на коксових батареях;

(g)регенеративних теплообмінників;

(h)будь-якого технічного обладнання, що використовується для тяги у транспортних засобах, кораблях або повітряних суднах;

(i)газових турбін та газових двигунів, що використовуються на морських платформах;

(j)установок, що використовують будь-які тверді або рідкі відходи у якості палива, окрім видів відходів, зазначених у пункті (b) частини 31 статті 3.

Стаття 29

Правила об'єднання

1. Якщо відхідні гази двох або більше спалювальних установок випускаються через звичайну витяжну башту, комбінація, утворювана такими установками, вважається однією спалювальною установкою, а їх потужності підсумовуються для цілей розрахунку сукупної номінальної ефективної теплової потужності.

2. Якщо дві або більше окремих спалювальних установок, яким було надано дозвіл уперше після 1 липня 1987 року, або експлуатуючі організації яких подали повну заяву на надання дозволу на вказану дату або пізніше, встановлені таким чином, що, враховуючи технічні та економічні фактори, їх відхідні гази могли, з точки зору компетентного органу влади, випускатися через звичайну витяжну башту, утворювана такими установками, вважається однією спалювальною установкою, а їх потужності підсумовуються для цілей розрахунку сукупної номінальної ефективної теплової потужності.

3. Для цілей розрахунку сукупної номінальної ефективної теплової потужності комбінації спалювальних установок, зазначеної у частинах 1 та 2, спалювальні установки із номінальною ефективною тепловою потужністю менше 15 МВт не враховуються.

Стаття 30

Граничні обсяги викидів

1. Відхідні гази зі спалювальних установок випускаються у контрольований спосіб за допомогою витяжної башти, що має один або більше димоходів, висота якої розраховується таким чином, щоб це забезпечувало захист здоров'я людини та навколишнього середовища.

2. Усі дозволи для установок, що містять спалювальні установки, яким було надано дозвіл до 7 січня 2013 року, або експлуатуючі організації яких подали повну заяву на надання дозволу до зазначеної дати, за умови, що такі установки введено в експлуатацію не пізніше 7 січня 2014 року, включають умови, які забезпечують відсутність перевищення викидами з цих установок граничних обсягів викидів, встановлених у Частині 1 Додатка V.

Усі дозволи для установок, що містять спалювальні установки, яким було надано звільнення, зазначене у частині 4 статті 4 Директиви 2001/80/ЄС та які знаходяться в експлуатації після 1 січня 2016 року, 2016, включають умови, які забезпечують відсутність перевищення викидами з цих установок граничних обсягів викидів, встановлених у Частині 2 Додатка V.

3. Усі дозволи для установок, що містять спалювальні установки, не охоплені частиною 2, включають умови, які забезпечують відсутність перевищення викидами з цих установок граничних обсягів викидів, встановлених у Частині 2 Додатка V.

4. Граничні обсяги викидів, встановлені у Частинах 1 та 2 Додатка V, а також мінімальні показники десульфуризації, встановлені у Частині 5 зазначеного Додатка, застосовуються до викидів кожної звичайної витяжної башти відносно сукупної номінальної ефективної теплової потужності всієї спалювальної установки. Якщо Додаток V передбачає можливість застосування граничних обсягів викидів для частини спалювальної установки із обмеженою кількістю годин експлуатації, такі граничні обсяги застосовуються до викидів відповідної частини установки, але встановлюються відносно сукупної номінальної ефективної теплової потужності всієї спалювальної установки.

5. Компетентний орган влади може надати відступ на строк максимум у 6 місяців стосовно зобов'язання дотримання відповідності граничним обсягам викидів, як передбачено у частинах 2 та 3 для двоокису відносно спалювальної установки, яка з цією метою зазвичай використовує паливо із низьким вмістом сірки, у випадках, якщо експлуатуюча організація не може забезпечити відповідність зазначеним граничним обсягам через перебої у постачанні палива із низьким вмістом сірки, що пов'язані із серйозним дефіцитом.

Держави-члени негайно інформують Комісію про будь-які відступи, надані відповідно до частини першої.

6. Компетентний орган влади може надати відступ від зобов'язання дотримання відповідності граничним обсягам викидів, як передбачено у частинах 2 та 3, у випадках, якщо спалювальна установка, що використовує тільки газоподібне паливо, має вдатися до виняткового використання інших видів палива через раптові перебої у постачанні газу і з цієї причини може потребувати обладнання технічними засобами очищення відхідного газу. Строк, на який надається такий відступ, не перевищує 10 днів, за виключенням випадків, коли існує домінуюча необхідність підтримувати постачання енергії.

Експлуатуюча організація негайно інформує компетентний орган влади про кожний окремий випадок, зазначений у пункті першому.

Держави-члени негайно інформують Комісію про будь-які відступи, надані відповідно до пункту першого.

7. Якщо спалювальна установка розширено, граничні обсяги викидів, встановлені у Частині 2 Додатка V, застосовуються до розширеної частини установки, якої торкнулись зміни, і встановлюються відносно сукупної номінальної ефективної теплової потужності всієї спалювальної установки. У випадку внесення змін у спалювальну установку, які можуть мати наслідки для навколишнього середовища та які впливають на частину установки із номінальною ефективною тепловою потужністю 50 МВт або більше, граничні обсяги викидів,

встановлені у Частині 2 Додатка V, застосовуються до частини установки, яку було змінено, відносно сукупної номінальної ефективної теплової потужності всієї спалювальної установки.

8. Граничні обсяги викидів, встановлені у Частинах 1 та 2 Додатка V, не застосовуються до наступних спалювальних установок:

(а) дизельних двигунів;

(б) рекупераційних котлів в рамках установок для виробництва целюлози.

9. Для наступних спалювальних установок, на основі найкращих наявних технологій, Комісія розглядає необхідність встановлення граничних обсягів викидів на рівні Союзу та внесення змін до граничних обсягів викидів, встановлених у Додатку V:

(а) спалювальних установок, зазначених у частині 8;

(б) спалювальних установок в рамках очищувальних заводів, що працюють з використанням відходів дистиляції та перетворення в результаті очищення нафти-сирця для власного споживання, у поєднанні із іншими видами палива або окремо, враховуючи специфіку енергетичних систем очищувальних заводів;

(с) спалювальних установок, що працюють на газах, окрім природного газу;

(d) спалювальних установок у хімічних установках, що використовують рідкі відходи виробництва у якості некомерційного палива для власного споживання.

До 31 грудня 2013 року Комісія звітує про результати такого розгляду перед Європейським Парламентом та Радою із поданням, якщо це доречно, законодавчої пропозиції.

Стаття 31

Показник десульфуризації

1. Для спалювальних установок, що працюють на місцевому твердому паливі, які не можуть забезпечити відповідність граничним обсягам викидів щодо двоокису сірки, як зазначено у частинах 2 та 3 статті 30, через характеристики даного виду палива, замість них держави-члени можуть застосовувати мінімальні показники десульфуризації, встановлені у Частині 5 Додатка V, згідно правил забезпечення відповідності, встановлених у Частині 6 зазначеного Додатка та із попереднім підтвердженням компетентним органом влади технічного звіту, зазначеного у пункті (а) частини 4 статті 72.

2. Для спалювальних установок, що працюють на місцевому твердому паливі, які також побічно спалюють відходи, та які не можуть забезпечити відповідність значенням C_{proc} щодо двоокису сірки, встановленим у підпунктах 3.1 або 3.2 Частини 4 Додатка VI, через характеристики місцевого твердого палива, замість них держави-члени можуть застосовувати мінімальні показники десульфуризації, встановлені у Частині 5 Додатка V, згідно правил забезпечення відповідності, встановлених у Частині 6 зазначеного Додатка. Якщо держава-член приймає рішення застосовувати цю частину, значення C_{waste} , як зазначено у підпункті 1 Частини 4 Додатка VI, дорівнює 0 мг/нм^3 .

3. До 31 грудня 2019 року Комісія розглядає можливість застосування мінімальних показників десульфуризації, встановлених у Частині 5 Додатка V, із врахуванням, зокрема, найкращих наявних технологій та переваг, отриманих від зменшення викидів двоокису сірки.

Перехідний національний план

1. Протягом періоду з 1 січня 2016 року по 30 червня 2020 року держави-члени можуть скласти та впровадити перехідний національний план, що охоплює *g* спалювальні установки, яким було надано перший дозвіл до 27 листопада 2002 року, або експлуатуючі організації яких подали повну заяву на надання дозволу до зазначеної дати, за умови, що установку було введено в експлуатацію не пізніше 27 листопада 2003 року. Для кожного з спалювальних установок, охоплених планом, план повинен включати у себе викиди однієї або кількох з наступних забруднюючих речовин: окисів азоту, двоокису сірки та пилу. Для газових турбін до плану включаються тільки викиди окисів азоту.

Перехідний національний план не включає жоден з наступних спалювальних установок:

(a)ті, до яких застосовується частина 1 статті 33;

(b)ті, що в рамках очищувальних заводів працюють на газах низької теплотворності з газоутворення відходів очищення або відходів дистиляції та перетворення в результаті очищення нафти-сирця для власного споживання у поєднанні із іншими видами палива або окремо;

(c)ті, до яких застосовується стаття 35;

(d)ті, яким надано виключення, як зазначено у частині 4 статті 4 Директиви 2001/80/ЄС.

2. Спалювальні установки, охоплені планом, можуть бути звільнені від необхідності забезпечувати відповідність щодо граничних обсягів викидів, зазначених у частині 2 статті 30 щодо забруднюючих речовин, що є предметом плану, або, де доречно, щодо показників десульфуризації, зазначених у статті 31.

Граничні обсяги викидів для двоокису сірки, окисів азоту та пилу, встановлені у дозволі для спалювальної установки, застосовні на 31 грудня 2015 року, на виконання, зокрема, вимог Директив 2001/80/ЄС та 2008/1/ЄС, є мінімальними для дотримання.

Установки для спалювання відходів із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю більше ніж 500 МВт що працюють на твердому паливі, яким було надано перший дозвіл після 1 липня 1987 року, відповідають граничним обсягам викидів для окисів азоту, встановленим у Частині 1 Додатка V.

3. Для кожної із забруднюючих речовин, які він охоплює, перехідний національний план встановлює верхню межу, що визначає максимальне сукупне значення викидів за рік для всіх

установок, охоплених планом, на основі сукупної номінальної ефективної теплової потужності кожної установки на 31 грудня 2010 року, його фактичного графіку роботи та палива, що використовується на такій установці, усереднене за останні 10 років експлуатації до та включаючи 2010 рік.

Граничний рівень за 2016 рік розраховується на основі відповідних граничних обсягів викидів, встановлених у Додатках з III по VII до Директиви 2001/80/ЄС або, де доречно, на основі показників десульфуризації, встановлених у Додатку III до Директиви 2001/80/ЄС. У випадку газових турбін, використовуються граничні обсяги викидів для окисів азоту, встановлені для таких установок у Частині В Додатка VI до Директиви 2001/80/ЄС. Граничні рівні для 2019-2020 років розраховуються на основі відповідних граничних обсягів викидів, встановлених у Частині 1 Додатка V до цієї Директиви, або, де доречно, відповідних показників десульфуризації, встановлених у Частині 5 Додатка V до цієї Директиви. Граничні рівні для 2017-2018 років встановлюються із забезпеченням лінійного зменшення граничних рівнів між 2016 та 2019 роками.

Якщо установка, включена до перехідного національного плану, закривається або більше не підпадає під сферу застосування Глави III, не призводить до збільшення сукупних викидів за рік від установок, що залишаються і охоплені планом.

4. Перехідний національний план також містить положення щодо моніторингу та звітності, що відповідають правилам впровадження, встановленим у відповідності до частини (b) статті 41, а також заходи, передбачені для кожної із установок з тим, щоб забезпечити вчасну відповідність щодо граничних обсягів викидів, що застосовуються з 1 липня 2020 року.

5. Не пізніше, ніж 1 січня 2013 року держави-члени передають свої перехідні національні плани Комісії.

Комісія оцінює плани та, якщо Комісія не висуває заперечень протягом 12 місяців після одержання плану, держава-член, про яку ідеться, вважає свій план прийнятим.

Якщо Комісія вважає, що план не відповідає правилам впровадження, встановленим у відповідності до частини (b) статті 41, вона повідомляє державі-члену, про яку ідеться, про те, що її план не може бути прийнятий. У зв'язку із оцінюванням нової версії плану, яку держава-член передає Комісії, строк, зазначений у пункті другому, складає 6 місяців.

6. Держави-члени інформують Комісію про будь-які подальші зміни у плані.

Стаття 33

Відступ щодо обмеженого строку експлуатації

1. Протягом періоду з 1 січня 2016 року по 31 грудня 2023 року спалювальним установкам може надаватись пільга щодо дотримання відповідності граничним обсягам викидів зазначеним у частині 2 статті 30, та показниками десульфуризації, зазначеним у статті 31, де доречно, та щодо їх включення до перехідного національного плану, зазначеного у статті 32, за умови виконання наступних умов:

(а)експлуатуюча організація спалювальної установки зобов'язується, у письмовій декларації, що подається до компетентного органа влади найпізніше до 1 січня 2014 року, не експлуатувати установку протягом більше, ніж 17500 робочих годин починаючи з 1 січня 2016 року та закінчуючи не пізніше, ніж 31 грудня 2023 року;

(b)від експлуатуючої організації вимагається щорічне подання до компетентного органа влади реєстру кількості робочих годин з 1 січня 2016 року;

(с)граничні обсяги викидів для двоокисів сірки, окисів азоту та пилу, встановлені у дозволі для спалювальної установки, застосовні на 31 грудня 2015 року, на виконання, зокрема, вимог Директив 2001/80/ЄС та 2008/1/ЄС, є мінімальними для дотримання протягом решти строку служби спалювальної установки. Спалювальні установки із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю більше 500 МВт що працюють на твердому паливі, яким було надано перший дозвіл після 1 липня 1987 року, відповідають граничних обсягів викидів для окисів азоту, встановлені у Частині 1 Додатка V; та

(d)спалювальній установці не надано пільгу, як зазначено у частині 4 статті 4 Директиви 2001/80/ЄС.

2. Щонайпізніше 1 січня 2016 року кожна держава-член повідомляє Комісії перелік всіх спалювальних установок, до яких застосовується частина 1, у тому числі, їх сукупну номінальну ефективну теплову потужність, типи палива, що використовуються, та застосовні граничні обсяги викидів для двоокису сірки, окисів азоту та пилу. Для установок, що підпадають під дію частини 1, держави-члени щорічно повідомляють Комісії реєстр кількості робочих годин з 1 січня 2016 року.

3. У випадку спалювальної установки, що на 6 січня 2011 року є частиною малої автономної системи та використовує на цю дату принаймні 35% енергопостачання в рамках цієї системи, яка не може через свої технічні характеристики відповідати граничним обсягам викидів зазначеним у частині 2 статті 30, кількість робочих годин, зазначена у пункті (а) частини 1 цієї статті, складає 18 000, починаючи з 1 січня 2020 року та закінчуючи не пізніше 31 грудня 2023 року, а датою, зазначеною у пункті (b) частини 1 та частини 2 цієї статті, є 1 січня 2020 року.

4. У випадку спалювальної установки із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю більше 1 500 МВт, яка розпочала роботу до 31 грудня 1986 року та працює на місцевому твердому паливі із чистою теплотворною здатністю менше 5 800 кДж/кг, вологоємністю більше 45 % на вагу, комбінованим вмістом води та попелу

більше 60 % на вагу та вмістом окису кальцію у попелі більше 10 %, кількість робочих годин, зазначена у пункті (а) частини 1, складає 32 000.

Стаття 34

Малі автономні системи

1. До 31 грудня 2019 року, спалювальним установкам, що на 6 січня 2011 року є частиною малої автономної системи, може надаватись пільга щодо дотримання відповідності граничним обсягам викидів зазначеним у частині 2 статті 30, та показниками десульфуризації, зазначеним у статті 31, де доречно. До 31 грудня 2019 року, граничні обсяги викидів, встановлені у дозволі для таких спалювальних установок, на виконання, зокрема, вимог Директив 2001/80/ЄС та 2008/1/ЄС, є мінімальними для дотримання.

2. Установки для спалювання відходів із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю більше 500 МВт що працюють на твердому паливі, яким було надано перший дозвіл після 1 липня 1987 року, відповідають граничних обсягів викидів для окисів азоту, встановлені у Частині 1 Додатка V.

3. Якщо на території держави-члена є спалювальні установки, охоплені цією Главою, що є частиною малої автономної системи, така держава-член доповідає Комісії до 7 січня 2013 року перелік таких спалювальних установок, щорічне сумарне споживання енергії малою автономною системою та обсяги енергії, що отримуються в результаті взаємного сполучення з іншими системами.

Стаття 35

Установки централізованого теплопостачання

1. До 31 грудня 2022 року, спалювальній установці може надаватись пільга щодо дотримання відповідності граничним обсягам викидів зазначеним у частині 2 статті 30, та показниками десульфуризації, зазначеним у статті 31, за умови виконання наступних умов:

(а)сукупна номінальна ефективна тепла потужність спалювальної установки не перевищує 200 МВт;

(б)установці було надано перший дозвіл до 27 листопада 2002 року або експлуатуюча організація якої подала повну заяву на надання дозволу до вказаної дати, за умови, що її було введено в експлуатацію не пізніше 27 листопада 2003 року;

(с)принаймні 50 % корисного виробництва тепла установкою, як ковзне середнє протягом строку у 5 років, видається у формі пари або гарячої води у громадську мережу для

централізованого теплопостачання; та

(d) граничні обсяги викидів для двоокису сірки, окисів азоту та пилу, встановлені у його дозволі, застосовні на 31 грудня 2015 року, на виконання, зокрема, вимог Директив 2001/80/ЄС та 2008/1/ЄС, підтримуються як мінімальні до 31 грудня 2022 року.

2. Найпізніше 1 січня 2016 року кожна держава-член повідомляє Комісії перелік всіх спалювальних установок, до яких застосовується частина 1, у тому числі, їх сукупну номінальну ефективну теплову потужність, типи палива, що використовуються, та застосовні граничні обсяги викидів для двоокису сірки, окисів азоту та пилу. Окрім того, для всіх спалювальних установок, до яких застосовується частина 1 та впродовж строку, визначеного у зазначеній частині, держави-члени щорічно інформують Комісію про частку виробництва корисного тепла кожної установки, що було видано у формі пари або гарячої води у громадську мережу для централізованого теплопостачання, виражену як ковзне середнє за попередні 5 років.

Стаття 36

Підземне зберігання двоокису вуглецю

1. Держави-члени забезпечують, щоб експлуатуючі організації всіх спалювальних установок із номінальною електричною потужністю 300 мегават або більше, для яких первинний дозвіл на будівництво або, за відсутності такої процедури, первинний дозвіл на експлуатацію надається після набрання чинності Директивою 2009/31/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23 квітня 2009 року про підземне зберігання двоокису вуглецю ⁽¹⁾, оцінювали виконання наступних умов:

(a) наявність придатних для цього об'єктів зберігання,

(b) технічні засоби транспортування є технічно та економічно виправданими,

(c) модернізація для вловлювання двоокису вуглецю є технічно та економічно виправданою.

2. Якщо виконуються умови, встановлені у частині 1, компетентний орган влади забезпечує резервування необхідної площі на об'єкті розташування установки для обладнання, необхідного для уловлювання та компресії двоокису вуглецю. Компетентний орган влади визначає відповідність умовам на основі оцінювання, зазначеного у частині 1, та іншої наявної інформації, зокрема стосовно захисту навколишнього середовища та здоров'я людини.

Стаття 37

Несправності або поламки очисного обладнання

1. Держави-члени забезпечують передбачення положень у дозволах для процедур, пов'язаних із несправностями або поламами очисного обладнання.

2. У випадку поломки компетентний орган влади вимагає від експлуатуючої організації зменшення або закриття операцій, якщо повернення до нормальної експлуатації не забезпечується протягом 24 годин, або експлуатації установки з використанням видів палива з низьким показником забруднення.

Експлуатуюча організація сповіщає компетентний орган влади протягом 48 годин після виявлення несправності або поломки очисного обладнання.

Сукупна тривалість експлуатації без очищення не перевищує 120 годин впродовж будь-якого періоду у 12 місяців.

Компетентний орган влади може надавати відступ від часових обмежень, встановлених у пунктах першому та третьому, у одному з наступних випадків:

(a) існує необхідність перевищення з метою підтримки енергопостачання;

(b) спалювальну установку із поломкою довелося б замінювати на обмежений строк іншою установкою, що спричинило б загальне збільшення викидів.

Стаття 38

Моніторинг викидів у повітря

1. Держави-члени забезпечують виконання моніторингу речовин, що забруднюють повітря, у відповідності до Частини 3 Додатка V.

2. Встановлення та функціонування автоматизованого обладнання для моніторингу підлягають контролю та щорічному виконанню щодо нього спостережних випробувань, як встановлено у Частині 3 Додатка V.

3. Компетентний орган влади визначає розташування точок взяття проб та вимірювання, що будуть використовуватись для моніторингу викидів.

4. Усі результати моніторингу реєструються, обробляються та представляються таким чином, що забезпечує можливість компетентного органу влади контролювати відповідність умовам експлуатації та граничним обсягам викидів, визначеним у дозволі.

Стаття 39

Граничні обсяги викидів для повітря вважаються такими, що виконуються, якщо виконуються умови, встановлені у Частині 4 Додатка V.

Стаття 40

Спалювальні установки, що працюють на кількох видах палива

1. У випадку спалювальної установки, що працює на кількох видах палива, що включає у себе одночасне використання двох або більше видів палива, компетентний орган влади встановлює граничні обсяги викидів у відповідності до наступних кроків:

(а)враховуючи граничний обсяг викидів для кожного окремого виду палива та забруднюючої речовини, що відповідає сукупній номінальній ефективній тепловій потужності всієї спалювальної установки, як встановлено у Частинах 1 та 2 Додатка V;

(б)визначаючи граничні обсяги викидів, зважені відносно видів палива, що отримуються шляхом множення окремого граничного обсягу викидів, зазначеного у підпункті (а), на ефективну теплову потужність кожного з видів палива та розділення добутку множення на суму ефективних теплових потужностей, що виробляються кожним з видів палива;

(с)підсумовування граничних обсягів викидів, зважених відносно видів палива;

2. У випадку спалювальних установок, що працюють на кількох видах палива, охоплених частиною 2 статті 30, що використовують відходи дистиляції та перетворення в результаті очищення нафти-сирця для власного споживання, у поєднанні із іншими видами палива або окремо, замість граничних обсягів викидів, встановлених відповідно до частини 1, можуть застосовуватись наступні граничні обсяги викидів:

(а)якщо під час експлуатації спалювальної установки пропорція внеску визначального палива у суму ефективних теплових потужностей всіх видів палива складає 50 % або більше, - граничний обсяг викидів, встановлений у Частині 1 Додатка V для визначального палива;

(б)якщо пропорція внеску визначального палива у суму ефективних теплових потужностей всіх видів палива складає менше 50 %, - граничний обсяг викидів, визначений у відповідності до наступних кроків:

(і)враховуючи граничні обсяги викидів встановлені у Частині 1 Додатка V для кожного з використовуваних типів палива, що відповідають сукупній номінальній ефективній тепловій потужності спалювальної установки;

(ii)розраховуючи граничний обсяг викидів визначального палива шляхом помноження граничного обсягу викидів, визначеного для такого виду палива згідно підпункту (і), на коефіцієнт два, та віднімаючи від такого добутку граничний обсяг викидів використовуваного виду палива із найменшим граничним обсягом викидів, як встановлено у Частині 1 Додатка V, що відповідає сукупній номінальній ефективній тепловій потужності спалювальної установки;

(iii) визначаючи граничний обсяг викидів, зважений відносно видів палива для кожного з використовуваних типів палива шляхом помноження граничного обсягу викидів, визначеного відповідно до підпунктів (i) та (ii), на ефективну теплову потужність даного виду палива та розділення добутку такого множення на суму ефективних теплових потужностей, що виробляються кожним з видів палива;

(iv) підсумовування граничних обсягів викидів, зважених відносно видів палива, визначених у відповідності до підпункту (iii).

3. У випадку спалювальних установок, що працюють на кількох видах палива, охоплених частиною 2 статті 30, що використовують відходи дистиляції та перетворення в результаті очищення нафти-сирця для власного споживання, у поєднанні із іншими видами палива або окремо, середнє значення граничних обсягів викидів для двоокису сірки, встановлене у Частині 7 Додатка V, може застосовуватись замість граничних обсягів викидів встановлених згідно частин 1 або 2 цієї статті.

Стаття 41

Правила впровадження

Правила впровадження встановлюються стосовно наступного:

(a) визначення строків запуску та зупинки, зазначених у підпункті 27 статті 3 та у підпункті 1 Частини 4 Додатка V; та

(b) перехідних національних планів, зазначених у статті 32 та, зокрема, встановлення граничних рівнів викидів та пов'язаних із цим моніторингу та звітування.

Зазначені правила впровадження ухвалюються у відповідності до регулятивної процедури, зазначеної у частині 2 статті 75. Комісія вносить відповідні пропозиції не пізніше 7 липня 2011 року.

ГЛАВА IV

СПЕЦІАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО УСТАНОВОК ДЛЯ СПАЛЮВАННЯ ВІДХОДІВ ТА УСТАНОВОК ПОБІЧНОГО СПАЛЮВАННЯ ВІДХОДІВ

Стаття 42

Сфера застосування

1. Ця Глава застосовується до установок для спалювання відходів та установок побічного спалювання відходів, які спалюють або побічно спалюють тверді або рідкі відходи.

Ця Глава не застосовується до установок газифікації або піролізу, якщо гази, що виникають в результаті такої теплової обробки відходів, очищуються до такого ступеня, що перестають бути

відходами, ще до їх спалювання, і вони можуть спричиняти викиди, що не перевищують викидів в результаті горіння природного газу.

Для цілей цієї Глави, установки для спалювання відходів та установки побічного спалювання відходів включають в себе всі лінії спалювання або побічного спалювання, прийом відходів, їх зберігання, місцеві технічні засоби з обробки, системи подачі відходів, палива та повітря, котли, технічні засоби для обробки відхідних газів, місцеві технічні засоби для обробки або зберігання відходів та відпрацьованої води, витяжні башти, пристрої та системи для управління операціями спалювання або побічного спалювання, реєстрації та моніторингу умов спалювання або побічного спалювання.

Якщо для теплової обробки застосовуються інші процеси, ніж окиснювання, як то піроліз, процес перетворення на газ або плазму, установки для спалювання відходів або установки побічного спалювання відходів включають і процес теплової обробки, і наступний процес спалювання.

Якщо побічне спалювання відходів відбувається таким чином, що основним призначенням установки є не виробництво енергії або виготовлення матеріальних виробів, а, скоріше, тепла обробка відходів, установка вважається установкою для спалювання відходів.

2. Ця Глава не застосовується до наступних установок:

(a) установок, що обробляють тільки наступні види відходів:

(i) відходи, наведені у підпункті (b) пункту 31 статті 3;

(ii) радіоактивні відходи;

(iii) туші тварин відповідно до Регламенту (ЄС) № 1774/2002 Європейського Парламенту та Ради від 3 жовтня 2002 року, що встановлює санітарні правила стосовно побічних продуктів тваринного походження, не призначених для споживання людиною ⁽¹⁾;

(iv) відходи, що утворюються в результаті розвідки родовищ та експлуатації нафтових та газових ресурсів на морських платформах, та що спалюються на борту таких установок;

(b) експериментальних установок, що використовуються для розвідки, розробки та випробування для покращення процесів спалювання та які обробляють менше 50 тон відходів за рік.

Означення відходів виробництва

Для цілей цієї Глави, термін "відходи (виробництва)" означає будь-які рідкі або тверді відходи, що створюються установками для спалювання відходів або установками побічного спалювання відходів.

Стаття 44

Заяви на надання дозволів

Заява на надання дозволу для установки для спалювання відходів або установки побічного спалювання відходів включає у себе опис заходів, передбачених для забезпечення виконання наступних вимог:

(a) установку спроектовано, оснащено та його технічна підтримка та експлуатація буде здійснюватись таким чином, що забезпечує виконання вимог цієї Глави із врахуванням категорій відходів, що будуть спалюватись або побічно спалюватись;

(b) тепло, утворюване під час процесів спалювання або побічного спалювання, отримується, наскільки це реально, шляхом утворення тепла, пари або енергії;

(c) відходи мінімізовано у їх кількості та шкідливості і перероблено, де це необхідно;

(d) скидання відходів, що не можна уникнути, зменшити або переробити, буде виконуватись у відповідності до національного законодавства або законодавства Союзу.

Стаття 45

Умови, передбачені у дозволі

1. Дозвіл включає у себе наступне:

(a) перелік усіх типів відходів, що можуть оброблятись з використанням принаймні типів відходів, встановлених у Європейському переліку відходів, укладеному у Рішенні 2000/532/ЄС, якщо можливо, та що містить інформацію про кількість кожного типу відходів, де доречно;

(b) сукупну потужність спалювання або побічного спалювання відходів даної установки;

(с)граничні обсяги для викидів у повітря та воду;

(d)вимоги щодо рН, температури та потоку скидань відпрацьованої води;

(е)процедури взяття проб та вимірювання, а також частоту, що мають використовуватись для забезпечення відповідності умовам, встановленим для моніторингу викидів;

(f)максимально дозволений строк будь-яких технічно неминучих зупинок, порушень роботи або поломок пристроїв очищення або вимірювання, під час яких викиди у повітря та скидання відпрацьованої води можуть перевищувати встановлені граничні обсяги викидів.

2. Окрім вимог, встановлених у частині 1, дозвіл, що надається для установки для спалювання відходів або установки побічного спалювання відходів, що використовують небезпечні відходи, включає у себе наступне:

(a)перелік обсягів різних категорій небезпечних відходів, що можуть оброблятися;

(b)мінімальний та максимальний потоки маси таких небезпечних відходів, їх найнижчі та максимальні теплотворні здатності і їх максимальний вміст поліхлорованих біфенілів, пентахлорфенолу, хлору, фтору, сірки, важких металів та інших забруднюючих речовин.

3. Держави-члени можуть перелічувати категорії відходів, що включаються у дозвіл, які можуть побічно спалюватись в установках побічного спалювання відходів певних категорій.

4. Компетентний орган влади періодично переглядає та, де необхідно, оновлює умови, передбачені у дозволі.

Стаття 46

Контроль викидів

1. Відхідні гази з установок для спалювання відходів та установок побічного спалювання відходів вивільняються у контрольований спосіб за допомогою витяжної башти, висота якої розраховується таким чином, що забезпечує захист здоров'я людини та навколишнього середовища.

2. Викиди у повітря з установок для спалювання відходів та установок побічного спалювання відходів не перевищують граничних обсягів викидів, встановлених у частинах 3 та 4 Додатка VI або визначених у відповідності до Частини 4 зазначеного Додатка.

Якщо в установці побічного спалювання відходів більше, ніж 40% одержуваного в результаті тепла, отримують від небезпечних відходів, або установка побічно спалює необроблені змішані міські відходи, застосовуються граничні обсяги викидів, встановлені у Частині 3 Додатка VI.

3. Викиди у водне середовище відпрацьованої води, що є результатом очищування відхідних газів, обмежуються, наскільки це можливо, а концентрації забруднюючих речовин не перевищують граничних обсягів викидів встановлених у Частині 5 Додатка VI.

4. Граничні обсяги викидів застосовуються у точці, де відпрацьована вода в результаті очищення відхідних газів скидається з установок для спалювання відходів або установок побічного спалювання відходів.

Якщо відпрацьована вода в результаті очищення відхідних газів обробляється поза межами установок для спалювання відходів або установок побічного спалювання відходів, граничні обсяги викидів встановлені у Частині 5 Додатка VI, застосовуються у точці, де відпрацьована вода залишає установку обробки. Якщо відпрацьована вода в результаті очищення відхідних газів обробляється разом із іншими джерелами відпрацьованої води на об'єкті або поза його межами, експлуатуюча організація здійснює відповідні розрахунки масового балансу з використанням результатів вимірювань, встановлених у підпункті 2 Частини 6 Додатка VI, з тим, щоб визначити рівні викидів у остаточному скиданні відпрацьованої води, що можна віднести до відпрацьованої води, що виникає в результаті очищення відхідних газів.

За жодних обставин не відбувається розбавлення відпрацьованої води з метою досягнення відповідності щодо граничних обсягів викидів встановлених у Частині 5 Додатка VI.

5. Місця розташування установок для спалювання відходів та установок побічного спалювання відходів, у тому числі, пов'язаних із ними площами для зберігання відходів, проектується та експлуатуються таким чином, що дозволяє запобігти недозволеному або випадковому вивільненню будь-яких забруднюючих речовин у ґрунт, поверхневі води та ґрунтові води.

Передбачають потужності для зберігання забрудненої дощової води, що стікає з установок для спалювання відходів або установка побічного спалювання відходів, або забрудненої води, що утворюється в результаті розливу або операцій гасіння пожежі. Потужності для зберігання є адекватними для забезпечення можливості тестування та обробки таких вод до їх скидання за необхідності.

6. Без шкоди пункту (с) частини 4 статті 50, установки для спалювання відходів або установки побічного спалювання відходів, або окремі печі, що є частиною установок для спалювання відходів або установок побічного спалювання відходів, за жодних обставин не продовжують спалювання відходів протягом періоду часу більше 4 годин без перерви, якщо перевищено граничні обсяги викидів.

Сукупна тривалість експлуатації за таких умов за 1 рік не перевищує 60 годин.

Обмеження у часі, встановлене у пункті другому, застосовується до тих печей, що пов'язані із одним пристроєм очищення певного виду відхідного газу.

Стаття 47

Поламки

У випадку поламки, експлуатуюча організація зменшує обсяги або закриває експлуатацію якомога скоріше, наскільки це технічно можливо, до відновлення можливості нормальної експлуатації.

Стаття 48

Моніторинг викидів

1. Держави-члени забезпечують виконання моніторингу викидів у відповідності до Части 6 та 7 Додатка VI.
2. Встановлення та функціонування автоматизованих систем вимірювання підлягають контролю та щорічному виконанню щодо них спостережних випробувань, як встановлено у підпункті 1 Частини 6 Додатка VI.
3. Компетентний орган влади визначає розташування точок взяття проб та вимірювання, що будуть використовуватись для моніторингу викидів..
4. Усі результати моніторингу реєструються, обробляються та представляються таким чином, що забезпечує можливість компетентного органу влади контролювати відповідність умовам експлуатації та граничним обсягам викидів, визначеним у дозволі.
5. Як тільки в межах Союзу стають доступними належні технології обробки, Комісія, шляхом застосування делегованих дій у відповідності до статті 76 та за виконання умов, встановлених у статтях 77 та 78, встановлює дату, з якої повинні виконуватись постійні вимірювання викидів у повітря важких металів і діоксинів та фуранів.

Стаття 49

Відповідність граничним обсягам викидів

Граничні обсяги викидів для повітря та води вважаються дотриманими, якщо виконуються умови, описані у Частині 8 Додатка VI.

Стаття 50

Умови експлуатації

1. Установки для спалювання відходів експлуатуються таким чином, що уможлиблює досягнення такого рівня спалювання, при якому сукупний вміст органічного вуглецю у шлаку та зольних залишках складає менше 3% або їх втрати при запалюванні менше 5% сухої ваги матеріалу. Якщо необхідно, використовуються технології попередньої обробки відходів.

2. Установки для спалювання відходів проектується, оснащуються, споруджуються та експлуатуються таким чином, щоб температура газу, утворюваного в результаті спалювання відходів, піднімалася, після останнього впорскування повітря горіння, у контрольований та однорідний спосіб та навіть за найбільш несприятливих умов, до принаймні 850 °C на, як мінімум дві секунди.

Установки побічного спалювання відходів проектується, оснащуються, споруджуються та експлуатуються таким чином, щоб температура газу, утворюваного в результаті побічного спалювання відходів, піднімалася, після останнього впорскування повітря горіння, у контрольований та однорідний спосіб та навіть за найбільш несприятливих умов, до принаймні 850 °C на, як мінімум дві секунди.

Якщо спалюються або побічно спалюються небезпечні відходи із вмістом галогенізованих органічних речовин, виражених як хлор, що перевищує 1 %, температура, необхідна для забезпечення відповідності пунктам першому та другому, складає принаймні 1100 °C.

В установках для спалювання відходів температури, встановлені у пунктах першому і третьому, вимірюються поблизу внутрішньої стінки камери згоряння. Компетентний орган влади може надати дозвіл на вимірювання у іншій репрезентативній точці камери згоряння.

3. Кожна камера згоряння установки для спалювання відходів оснащується принаймні одним допоміжним пальником. Такий пальник вмикається автоматично, коли температура газів згоряння після останнього впорскування повітря для горіння падає нижче температур, встановлених у частині 2. Він також використовується під час операцій запуску та зупинки установки для того, щоб забезпечити підтримання зазначених температур на постійному рівні при виконання таких операцій та поки незгорілі відходи все ще знаходяться у камері згоряння.

Допоміжний пальник не живиться паливом, що може спричинити більші викиди, ніж ті, що утворюються в результаті горіння газойлю за визначенням частини 2 статті 2 Директиви Ради 1999/32/ЄС від 26 квітня 1999 року про зменшення вмісту сірки у певних видах рідкого палива (1), зрідженого газу або природного газу.

4. Установки для спалювання відходів та установки побічного спалювання відходів експлуатують автоматичну систему запобігання подачі відходів у наступних ситуаціях:
- (а)при запуску, до того, поки температура, встановлена у частині 2 цієї статті, або температура, визначена у відповідності до частини 1 статті 51 не буде досягнута;
- (б)коли температура, встановлена у частині 2 цієї статті, або температура, визначена у відповідності до частини 1 статті 51, не підтримується;
- (с)коли постійні вимірювання показують, що через порушення роботи або поломку пристроїв очищення відхідних газів перевищено якийсь граничний обсяг викидів.
5. Будь-яке тепло, що утворюється установками для спалювання відходів або установками побічного спалювання відходів, утилізується, наскільки це технічно можливо.
6. Інфіковані медичні відходи поміщаються безпосередньо у піч без попереднього змішування із іншими категоріями відходів та без безпосередньої обробки.
7. Держави-члени забезпечують експлуатацію та управління установкою для спалювання відходів або установкою побічного спалювання відходів фізичною особою, яка має достатню для управління установкою компетенцію.

Стаття 51

Дозвіл на зміну умов експлуатації

1. Умови, що відрізняються від тих, що встановлені у частинах 1, 2 та 3 статті 50, та, щодо температури, частині 4 зазначеної статті, і визначені у дозволі для певних категорій відходів або для певних процесів теплової обробки, можуть дозволятися компетентним органом влади за умови, що виконуються інші вимоги цієї Глави. Держави-члени можуть встановлювати правила, що регулюють такі авторизації.
2. Для установок для спалювання відходів зміна умов експлуатації не спричиняє утворення відходів виробництва у більшій кількості або із більшим вмістом органічних забруднюючих речовин у порівнянні із тими відходами, яких можна очікувати за умов, встановлених у частинах 1, 2 та 3 статті 50.
3. Викиди загального органічного вуглецю та окису вуглецю з установок побічного спалювання відходів, яким було дозволено змінити умови експлуатації згідно з частиною 1, також відповідають граничним обсягам викидів, встановленим у Частині 3 Додатка VI.

Викиди загального органічного вуглецю з дубильних котлів у целюлозній та паперовій промисловості, що побічно спалюють відходи на місці їх виробництва, що були в експлуатації та мали дозвіл до 28 грудня 2002 року, та яким було дозволено змінити умови експлуатації згідно частини 1, також відповідають граничним обсягам викидів, встановленим у Частині 3 Додатка VI.

4. Держави-члени повідомляють Комісії всі умови експлуатації, на які надано дозвіл згідно частин 1, 2 та 3, а також результати здійснення контролю в складі інформації, наданої у відповідності до вимог щодо звітності згідно статті 72.

Стаття 52

Доставка та прийом відходів

1. Експлуатуюча організація установки для спалювання відходів або установки побічного спалювання відходів вживає всіх необхідних заходів стосовно доставки та прийому відходів з тим, щоб запобігти або обмежити, наскільки це технічно можливо, забруднення повітря, ґрунту, поверхневих та ґрунтових вод, а також інших негативних впливів на навколишнє середовище, неприємні запахи та шум, а також безпосередні ризики для здоров'я людей.

2. Експлуатуюча організація визначає масу кожного з типів відходів, якщо можливо згідно Європейського переліку відходів, встановленого Рішенням 2000/532/ЄС, до прийняття відходів на установці для спалювання відходів або установці побічного спалювання відходів.

3. До прийняття небезпечних відходів на установках для спалювання відходів або установках побічного спалювання відходів, експлуатуюча організація збирає доступну інформацію про відходи для цілей перевірки відповідності вимогам, передбаченим у дозволі, визначеним у частині 2 статті 45.

Зазначена інформація включає у себе наступне:

(a) всю адміністративну інформацію щодо процесу генерації, що міститься у документах, зазначених у пункті (a) частини 4;

(b) фізичний, та наскільки технічно можливо, хімічний склад відходів та всю іншу інформацію, необхідну для оцінювання їх придатності для передбаченого процесу спалювання;

(c) небезпечні характеристики відходів, речовини, з якими їх неможна змішувати, та застережні заходи, яких необхідно вживати при обробці відходів.

4. До прийняття небезпечних відходів на установках для спалювання відходів або установках побічного спалювання відходів, експлуатуючою організацією виконуються

принаймні наступні процедури:

(а) перевірка документів, що вимагаються Директивою 2008/98/ЄС та, де доречно, що вимагаються Регламентом (ЄС) № 1013/2006 Європейського Парламенту та Ради від 14 червня 2006 року про відвантаженні відходів (1) та законодавством щодо перевезення небезпечних товарів;

(б) забір репрезентативних проб, якщо це не є недоречним наскільки це можливо до навантаження, для перевірки відповідності інформації, передбаченій у частині 3, шляхом здійснення заходів з контролю та для забезпечення можливості компетентного органу влади ідентифікувати характер оброблюваних відходів.

Зразки, зазначені у підпункті (б), зберігаються принаймні протягом 1 місяця після спалювання або побічного спалювання відповідних відходів.

5. Компетентний орган влади може надавати пільги щодо частин 2, 3 та 4 для установок для спалювання відходів або установок побічного спалювання відходів, що є частиною установки, описаної Главі II, і спалює або побічно спалює тільки відходи, утворені в межах установки.

Стаття 53

Відходи

1. Відходи мінімізуються у їх кількості та шкідливості. Відходи рециркулюються, де доречно, безпосередньо в установці або поза її межами.

2. Перевезення та безпосереднє зберігання сухих відходів у формі пилу здійснюються к такий спосіб, що дозволяє запобігти розпиленню таких відходів у навколишнє середовище.

3. До визначення маршрутів для позбавлення від або рециркуляції відходів, виконуються відповідні випробування для встановлення

фізичних та хімічних характеристик і забруднюючого потенціалу відходів. Такі випробування стосуються сумарної розчинної частки та розчинної частки важких металів.

Стаття 54

Суттєві зміни

Зміна експлуатації установки для спалювання відходів або установки побічного спалювання відходів, що обробляє тільки ненебезпечні відходи в установці, описаній у Главі II, яка включає

у себе спалювання або побічне спалювання небезпечних відходів, вважається суттєвою зміною

Стаття 55

Звітування та інформування громадськості щодо установок для спалювання відходів та установок побічного спалювання відходів

1. Забезпечується доступність заяв на надання нових дозволів для установок для спалювання відходів та установок побічного спалювання відходів для громадськості в одному або більше розташуваннях протягом належного періоду часу з тим, щоб надати можливість громадськості висловити свої зауваження щодо заяв до винесення рішення компетентним органом влади. Також забезпечуються доступність для громадськості такого рішення, включаючи принаймні копію дозволу, та будь-які подальші оновлення.
2. Для установок для спалювання відходів або установок побічного спалювання відходів із номінальною потужністю 2 та більше тон за годину до звіту, зазначеного у статті 72, включається інформація щодо функціонування та моніторингу установки, а також зазначаються перебіг процесів спалювання та побічного спалювання і рівень викидів у повітря та воду у порівнянні із граничними обсягами викидів. Забезпечується доступність такої інформації для громадськості.
3. Перелік установок для спалювання відходів або установок побічного спалювання відходів із номінальною потужністю менше 2 тон за годину складається компетентним органом влади і оприлюднюється.

ГЛАВА V

СПЕЦІАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ДЛЯ УСТАНОВОК І ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ, В РАМКАХ ЯКИХ ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ОРГАНІЧНІ РОЗЧИННИКИ

Стаття 56

Сфера застосування

Ця Глава застосовується до видів діяльності, наведених у Частині 1 Додатка VII та, де доречно, що досягають граничних величин споживання, встановлених у Частині 2 зазначеного Додатка.

Стаття 57

Означення

Для цілей цієї Глави застосовуються наступні означення:

(1)термін "існуюча установка" означає установку, що знаходиться в експлуатації на 29 березня 1999 року, або якій було надано дозвіл або зареєстровано до 1 квітня 2001 року, або експлуатуюча організація якої подала повну заяву на надання дозволу до 1 квітня 2001 року, за умови, що таку установку було введено в експлуатацію не пізніше 1 квітня 2002 року;

(2)термін "відхідні гази" означає остаточні газоподібні вивільнення, що містять летючі органічні сполуки або інші забруднюючі речовини, з витяжної башти або очисного обладнання у повітря;

(3)термін "неконтрольовані викиди" означає будь-які викиди не у вигляді відхідних газів або летючих органічних сполук у повітря, гурт та воду, а також розчинників, що містяться у будь-яких продуктах, якщо інше не зазначено у Частині 2 Додатка VII;

(4)термін "сукупні викиди" означає суму неконтрольованих викидів та викидів відхідних газів;

(5)термін "суміш" означає суміш за визначенням частини 2 статті 3 Регламенту (ЄС) № 1907/2006 Європейського Парламенту та Ради від 18 грудня 2006 стосовно Реєстрації, оцінювання, авторизації та обмеження хімікатів (REACH) та що встановлює Європейську агенцію з хімікатів ⁽¹⁾,

(6)термін "адгезив" означає будь-яку суміш, у тому числі всі органічні розчинники, необхідні для її належного застосування, що використовується для приклеювання окремих частин виробу.

(7)термін "чорнило" означає суміш, у тому числі всі органічні розчинники або суміші, що містять органічні розчинники, необхідні для її належного застосування, що використовується у друкарській діяльності для друку тексту або зображень на поверхні;

(8)термін "лак" означає прозоре покриття;

(9)термін "споживання" означає загальні витрати органічних розчинників установкою впродовж календарного року, або будь-якого іншого 12-місячного періоду, за вирахуванням будь-яких летючих органічних сполук, що відновлюються для повторного використання;

(10)термін "витрати" означає кількість органічних розчинників та їх кількість у сумішах, що використовуються при здійсненні діяльності, у тому числі, розчинників, рециркульованих всередині та поза межами установки, та яка підраховується у кожному разі використання для здійснення діяльності;

(11)термін "повторне використання" означає використання органічних розчинників, відновлюваних з установки для будь-якої технічної або комерційної цілі та включаючи використання у якості палива, але за виключенням остаточного позбавлення від такого відновленого органічного розчинника як від відходу;

(12)термін "умови стримування" означає умови, за яких установка експлуатується так, що летючі органічні сполуки, що вивільняються в результаті діяльності, збираються та випускаються у контрольований спосіб або через витяжну башту або через очисне обладнання, і, таким чином, не є повністю неконтрольованими;

(13)термін "операції з запуску та зупинки" означає операції за виключенням регулярно осцилюючих фаз діяльності при введенні в експлуатацію або виведення з неї певної діяльності, одиниці обладнання або ємності, у стан бездіяльності або виведення з нього.

Стаття 58

Заміщення небезпечних речовин

Речовинам або сумішам, які через вміст у них летючих органічних сполук класифіковані як канцерогени, мутагени або токсичні для репродуктивної функції відповідно до Регламенту (ЄС) № 1272/2008, і яким призначено або існує необхідність опису видів небезпечного впливу H340, H350, H350i, H360D або H360F, наскільки це можливо, замінюються менш шкідливими речовинами або сумішами у найкоротші можливі строки.

Стаття 59

Контроль викидів

1. Держави-члени вживають необхідних заходів для того, щоб забезпечити, що кожна установка відповідає одній з наступних умов:

(a)викид летючих органічних сполук з установок не перевищує граничних обсягів викидів у відхідних газах, а граничні обсяги неконтрольованих викидів або сума граничних обсягів викидів та інші вимоги, встановлені у Частинах 2 та 3 Додатка VII, дотримуються;

(b)вимоги схеми зменшення, встановлені у Частині 5 Додатка VII, за умови, що досягнуто еквівалентне зменшення викидів у порівнянні із рівнем викидів, що досягається за допомогою застосування граничних обсягів викидів, зазначене у підпункті (a).

Держави-члени звітують перед Комісією у відповідності до частини 1 статті 72 щодо прогресу у досягненні еквівалентного зменшення викидів, зазначеного у підпункті (b).

2. Як відступ від пункту (a) частини 1, якщо експлуатуюча організація демонструє, що для окремої установки граничний обсяг викидів для неконтрольованих викидів не є економічно та технічно здійсненним, компетентний орган влади може дозволити, щоб викиди

перевищували такий граничний обсяг викидів, за умови, що не очікується значних ризиків для здоров'я людини або навколишнього середовища і що експлуатуюча організація демонструє компетентному органу влади стале використання найкращих наявних технологій.

3. Як відступ від частини 1, для діяльності з нанесення покриття, охопленої пунктом 8 таблиці у Частині 2 Додатка VII, що не може виконуватись за умови стримування, компетентний орган влади може дозволяти викидам з установки не відповідати вимогам, встановленим у зазначеній частині, якщо експлуатуюча організація демонструє компетентному органу влади, що така відповідність не є технічно та економічно здійсненною і, при цьому, стало використовуватись найкращі наявні технології.

4. Держави-члени звітують перед Комісією про відступи, зазначені у частинах 2 та 3 цієї статті, у відповідності до частини 2 статті 72.

5. Викиди летючих органічних сполук, яким призначено або існує необхідність опису видів небезпечного впливу H340, H350, H350i, H360D або H360F або галогенізованих летючих органічних сполук, яким призначено або існує необхідність опису видів небезпечного впливу H341 або H351, контролюються за умови стримування, наскільки це технічно та економічно реально, для забезпечення громадського здоров'я та навколишнього середовища, і не перевищують відповідних граничних обсягів викидів, встановлених у Частині 4 Додатка VII.

6. Установки, на яких виконується два та більше видів діяльності, кожен з яких перевищує граничні величини, визначені у Частині 2 Додатка VII:

(a) стосовно речовин, визначених у частині 5, відповідають вимогам зазначеної частини для кожного виду діяльності окремо;

(b) стосовно всіх інших речовин, або:

(i) відповідають вимогам частини 1 для кожного виду діяльності окремо; або

(ii) мають сукупні викиди летючих органічних сполук, що не перевищують значень, які були б одержані в результаті, якщо застосовувався би підпункт (i).

7. Усі належні застережні заходи вживаються для мінімізації викидів летючих органічних сполук під час операцій із запуску та зупинки.

Стаття 60

Моніторинг викидів

Держави-члени, або за допомогою визначення в умовах, передбачених у дозволі, або за допомогою загальних обов'язкових правил, забезпечують здійснення вимірювання викидів у відповідності до Частини 6 Додатка VII.

Стаття 61

Відповідність граничним обсягам викидів

Граничні обсяги викидів у відхідних газах вважаються такими, що виконуються, якщо задовольняються умови, встановлені у Частині 8 Додатка VII.

Стаття 62

Звітування про відповідність

Експлуатуюча організація подає, на вимогу компетентного органу влади, дані, що дозволяють компетентному органу влади здійснити перевірку відповідності наступним чинникам:

(a) граничними обсягами викидів у відхідних газах, граничним обсягам неконтрольованих викидів та сумарним граничним обсягам викидів;

(b) вимогам схеми зменшення відповідно до Частини 5 Додатка VII;

(c) відступам, наданим у відповідності до частин 2 та 3 статті 59.

Це може включати план управління розчинниками, підготовлений у відповідності до Частини 7 Додатка VII.

Стаття 63

Суттєві зміни в існуючих установках

1. Зміна максимальної масової витрати органічних розчинників на існуючій установці, усередненої за 1 день, якщо установка експлуатується відповідно своєї проектної потужності за умов окрім операцій запуску та зупинки та заходів з технічного обслуговування, вважається суттєвою якщо вона призводить до збільшення летючих органічних сполук більше ніж на:

(a) 25 % для установки, що здійснює або види діяльності, що припадають в межі діапазону нижньої граничної величини по пунктах 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 або 17 таблиці у Частині 2 Додатка VII, або види діяльності, що припадають на один з інших пунктів Частини 2 Додатка VII, т із споживанням розчинника менше 10 тон за рік;

(b)10 % для всіх інших установок.

2. Якщо існуюча установка зазнає суттєвих змін або підпадає під сферу застосування цієї Директиви уперше після суттєвої зміни, така частина установки, що зазнає суттєвих змін, вважається або новою установкою, або існуючою установкою за умови, що сукупні викиди всієї установки не перевищують рівнів, що спостерігалися б, якщо частина, що зазнала суттєвих змін, вважалась новою установкою.

3. У випадку суттєвої зміни компетентний орган влади перевіряє відповідність установки вимогам цієї Директиви.

Стаття 64

Обмін інформацією щодо заміщення органічних розчинників

Комісія організовує обмін інформацією із державами-членами, відповідною галуззю та неурядовими організаціями, що підтримують захист навколишнього середовища, щодо використання органічних розчинників та їх потенційних замінників і технологій, що мають найменший потенційний вплив на повітря, воду, ґрунт, екосистеми та здоров'я людини.

Обмін інформацією організовується щодо всіх наступних аспектів:

(a) придатність до використання;

(b) потенційний вплив на здоров'я людини та, зокрема, піддавання професійному впливу;

(c) потенційний вплив на навколишнє середовище;

(d) економічні наслідки, зокрема, рентабельність наявних варіантів заміни.

Стаття 65

Доступ до інформації

1. Забезпечується доступність для громадськості рішень компетентного органу влади, в тому числі, принаймні, копії дозволу, та будь-яких подальших оновлень.

Забезпечується доступність для громадськості загальних обов'язкових правил, застосовних для установок, та переліку установок, що є предметом надання дозволів та реєстрації.

2. Забезпечується доступність для громадськості результатів моніторингу викидів, як вимагається відповідно до статті 60, які зберігаються компетентним органом влади.

3. Частини 1 та 2 цієї статті застосовуються за умови дотримання обмежень, встановлених у частинах 1 та 2 статті 4 Директиви 2003/4/ЄС.

ГЛАВА VI

СПЕЦІАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ДЛЯ УСТАНОВОК, ЩО ВИРОБЛЯЮТЬ ДВООКИС ТИТАНУ

Стаття 66

Сфера застосування

Ця Глава застосовується до установок, що виробляють двоокис титану.

Стаття 67

Заборона видалення відходів

Держави-члени забороняють видалення наступних відходів у будь-які водойми, моря або океан:

(а) тверді відходи;

(b) вихідні розчини, що утворюються після етапу фільтрації внаслідок гідролізу розчину титаніл сульфату, з установок, які застосовують сульфатний процес; у тому числі, кислотні відходи, пов'язані із такими рідинами, що містять більше 0,5 % вільної сірчаної кислоти та різноманітні важкі метали, і в тому числі, такі вихідні розчини, що були розбавлені до вмісту сірчаної кислоти 0,5 % або менше;

(c) відходи з установок, які застосовують хлоридний процес, що містять більше 0,5 % вільної хлористоводневої кислоти та різноманітні важкі метали, і в тому числі, такі відходи, що були розбавлені до вмісту хлористоводневої кислоти 0,5 % або менше;

(d) фільтраційні солі та рідкі відходи, що утворюються в результаті обробки (концентрації або нейтралізації) відходів, зазначених у підпунктах (b) та (c), що містять різноманітні важкі метали, але не включаючи нейтралізовані і профільтровані або декантовані відходи, що містять тільки сліди важких металів і які, до будь-якого розбавлення, мають значення pH більше 5,5.

Стаття 68

Контроль викидів у воду

Викиди з установок у воду не перевищують граничних обсягів викидів, встановлених у Частині 1 Додатка VIII.

Стаття 69

Запобігання та контроль викидів у повітря

1. Викидам кислотних вкраплень з установок необхідно запобігати.
2. Викиди з установок у повітря не перевищують граничних обсягів викидів, встановлених у Частині 2 Додатка VIII.

Стаття 70

Моніторинг викидів

1. Держави-члени забезпечують моніторинг викидів у воду з тим, щоб надати компетентному органу влади можливість перевіряти відповідність умовам, передбаченим у дозволі та статті 68.
2. Держави-члени забезпечують моніторинг викидів у повітря з тим, щоб надати компетентному органу влади можливість перевіряти відповідність умовам, передбаченим у дозволі та статті 69. Такий моніторинг включає у себе, принаймні, моніторинг викидів, як встановлено у Частині 3 Додатка VIII.
3. Моніторинг здійснюється у відповідності до стандартів CEN або, якщо стандартів CEN немає в наявності, ISO, національних або інших міжнародних стандартів, які забезпечують надання даних еквівалентної наукової якості.

ГЛАВА VII

КОМІТЕТ, ПЕРЕХІДНІ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 71

Компетентні органи влади

Держави-члени призначають компетентні органи влади, які несуть відповідальність на виконання зобов'язань, що виникають з цієї Директиви.

Стаття 72

Звітування державами-членами

1. Держави-члени забезпечують доступність інформації для Комісії щодо впровадження цієї Директиви, щодо репрезентативних даних про викиди та інші види забруднення, щодо граничних обсягів викидів, щодо застосування найкращих наявних технологій у відповідності до статей 14 та 15, зокрема щодо надання пільг у відповідності до частини 4 статті 15, та щодо досягнутого прогресу стосовно розробки та застосування нових технологій у відповідності до статті 27. Держави-члени забезпечують доступність інформації в електронному вигляді.

2. Тип, формат та частота забезпечення доступності інформації на виконання частини 1 встановлюється у відповідності до регулятивної процедури, зазначеної у частині 2 статті 75. Це включає у себе визначення конкретних видів діяльності та забруднюючих речовин, для яких забезпечується доступність даних, зазначених у частині 1.

3. Для всіх спалювальних установок, охоплених Главою III цієї Директиви, держави-члени з 1 січня 2016 року встановлюють щорічний реєстр викидів двоокису сірки, окисів азоту та пилу і витрат енергії.

Враховуючи правила об'єднання, встановлені у статті 29, компетентний орган влади одержує наступні дані для кожної спалювальної установки:

(a) сукупна номінальна ефективна теплова потужність (МВт) спалювальної установки;

(b) тип спалювальної установки: котел, газова турбіна, газовий двигун, дизельний двигун, інше (із визначенням типу);

(c) дата початку експлуатації спалювальної установки;

(d) сумарні щорічні викиди (у тонах на рік) двоокису сірки, окисів азоту та пилу (як загальна кількість суспендованих твердих часток);

(e) кількість робочих годин спалювальної установки;

(f)сумарна щорічна кількість витрат енергії, пов'язана із чистою теплотворною здатністю (ТДж на рік), із розбивкою по наступних категоріях палива: вугілля, лігніт, біомаса, торф, інші тверді види палива (із визначенням типу), рідкі види палива, природний газ, інші гази (із визначенням типу).

Доступність щорічних даних для кожної установки окремо, що містяться у таких реєстрах, забезпечується для Комісії на запит.

Доступність стислого викладу реєстрів для Комісії забезпечується кожні 3 роки впродовж 12 місяців з кінця трирічного періоду, що розглядається. Такий стислий виклад окремо показує дані для спалювальних установок із очищувальними потужностями.

Комісія забезпечує доступність для держав-членів та для громадськості стислого викладу порівняння та оцінювання зазначених реєстрів у відповідності до Директиви 2003/4/ЄС впродовж 24 місяців з кінця трирічного періоду, що розглядається.

4. З 1 січня 2016 року держави-члени щорічно подають Комісії у звітах наступні дані:

(а)для спалювальних установок, до яких застосовується стаття 31, вміст сірки у місцевому твердому паливі, що використовується, та показник десульфуризації, якого досягнуто, усереднені по кожному з місяців. Для першого року при застосуванні статті 31, також подається технічне обґрунтування неможливості досягнення відповідності щодо граничних обсягів викидів зазначених у частинах 2 та 3 статті 30; та

(b)для спалювальних установок, які не експлуатуються більше 1 500 робочих годин на рік як ковзне середнє протягом строку у 5 років, - кількість робочих годин на рік.

Стаття 73

Огляд

1. До 7 січня 2016 року та кожні 3 роки з цієї дати Комісія подає до Європейського Парламенту та Ради звіт з огляду впровадження цієї Директиви на основі інформації, зазначеної у статті 72.

Зазначений звіт включає оцінювання необхідності дій з боку Союзу шляхом встановлення або оновлення мінімальних вимог на рівні Союзу для граничних обсягів викидів та для правил здійснення моніторингу і забезпечення відповідності для видів діяльності в межах сфери застосування висновків щодо ННТ, ухвалених впродовж попереднього трирічного періоду, на основі наступних критеріїв:

(а)вплив діяльності, про яку ідеться, на навколишнє середовище як ціле; та

(b) стан впровадження найкращих наявних технологій для видів діяльності, про які ідеться.

Зазначене оцінювання враховує висновок форуму, зазначеного у частині 4 статті 13.

Глава III та Додаток V цієї Директиви враховуються при представленні мінімальних вимог на рівні Союзу у випадку великих спалювальних установок.

Звіт супроводжується законодавчою пропозицією, де це доречно. Якщо оцінювання, зазначене у частині другій, визначає таку необхідність, законодавча пропозиція включає у себе положення, що встановлюють або оновлюють мінімальні вимоги на рівні Союзу для граничних обсягів викидів та для правил здійснення моніторингу і забезпечення відповідності для видів діяльності, про які ідеться.

2. До 31 грудня 2012 року Комісія розглядає необхідність контролю викидів у зв'язку із:

(a) спалюванням палива в установках із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю менше 50 МВт;

(b) інтенсивним вирощуванням великої рогатої худоби; та

(c) розповсюдженням компосту.

Комісія звітує про результати такого огляду перед Європейським Парламентом та Радою, супроводжуючи звіт законодавчою пропозицією, де це доречно.

3. До 31 грудня 2011 року Комісія звітує перед Європейським Парламентом та Радою щодо встановлення згідно Додатка I:

(a) диференційованих граничних величин виробничої потужності для вирощування різних видів птиці, в тому числі, для окремого випадку перепелів;

(b) граничних величин виробничої потужності для одночасного вирощування різних типів тварин в межах однієї установки.

Комісія звітує про результати такого огляду перед Європейським Парламентом та Радою, супроводжуючи звіт законодавчою пропозицією, де це доречно.

Стаття 74

Внесення поправок до Додатків

З метою забезпечення можливості адаптації положень цієї Директиви до науково-технічного прогресу на основі найкращих наявних технологій, Комісія ухвалює делеговані акти у відповідності до статті 76 та за умови дотримання умов, встановлених у статтях 77 та 78 стосовно адаптації Частин 3 та 4 Додатка V, Частин 2, 6, 7 та 8 Додатка VI та Частин 5, 6, 7 та 8 Додатка VII до такого науково-технічного прогресу.

Стаття 75

Порядок роботи Комітету

1. Комісії надає допомогу комітет.
2. При посиланні на цю частину застосовуються статті 5 та 7 Рішення 1999/468/ЄС, беручи до уваги положення статті 8 зазначеного Рішення.

Строк, передбачений у частині 6 статті 5 Рішення 1999/468/ЄС, встановлюється у 3 місяці.

Стаття 76

Здійснення делегування

1. Повноваження для ухвалення делегованих актів, як зазначено у частині 5 статті 48 та статті 74, покладаються на Комісію на строк 5 років з 6 січня 2011 року. Комісія складає звіт відносно делегованих повноважень принаймні за 6 місяців до закінчення п'ятирічного строку. Делегування повноважень автоматично продовжується на строки ідентичної тривалості, якщо Європейський Парламент або Рада не відкликають їх у відповідності до статті 77.
2. Одразу після ухвалення делегованого акту Комісія одночасно повідомляє його Європейському Парламенту та Раді.
3. Повноваження для ухвалення делегованих актів покладаються на Комісію з дотриманням умов, встановлених у статтях 77 та 78.

Стаття 77

Відкликання делегування

1. Делегування повноважень, зазначене у частині 5 статті 48 та статті 74, може бути відкликано Європейським Парламентом або Радою у будь-який час.

2. Установа, що розпочала внутрішню процедуру для прийняття рішення щодо необхідності відкликання делегування повноважень, докладає зусиль для інформування іншої установи та Комісії впродовж обґрунтованого строку до ухвалення остаточного рішення, зазначаючи делеговане повноваження, що може бути предметом відкликання, та можливі причини для такого відкликання.

3. Рішення про відкликання припиняє делегування повноваження, визначеного у такому рішенні. Воно набирає чинності негайно або у день чи пізніше дати, визначеної у рішенні. Воно не впливає на чинність делегованих актів, що вже є чинними. Рішення опубліковується у *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 78

Заперечення проти делегованих актів

1. Європейський Парламент або Рада можуть висловити заперечення проти делегованого акту впродовж строку у 2 місяці з дати оприлюднення.

З ініціативи Європейського Парламенту або Ради зазначений строк подовжується на 2 місяці.

2. Якщо, по закінченню строку, зазначеного у частині 1, ані Європейський Парламент, ані Рада не висловлюють заперечень щодо делегованого акту, він опубліковується у *Офіційному віснику Європейського Союзу* і набирає чинності у день, зазначений у ньому.

Делегований акт може бути опублікований у *Офіційному віснику Європейського Союзу* та набрати чинності до закінчення зазначеного строку, якщо і Європейський Парламент, і Рада проінформують Комісію про свій намір не висувати заперечень.

3. Якщо або Європейський Парламент, або Рада висловлюють заперечення проти делегованого акту впродовж строку, зазначеного у частині 1, він не набирає чинності. Установа, що висловлює заперечення, зазначає причини для висловлення заперечень щодо делегованого акту.

Стаття 79

Штрафні санкції

Держави-члени визначають штрафні санкції, застосовні до порушень національних постанов, ухвалених на виконання цієї Директиви. Штрафні санкції, передбачені таким чином, є дієвими,

пропорційними та такими, що переконують утриматися від порушення. Держави-члени повідомляють про такі постанови Комісії до 7 січня 2013 року та без затримок повідомляють їй про будь-які подальші зміни, що пливають на такі постанови.

Стаття 80

Транспонування

1. Держави-члени ухвалюють закони, підзаконні акти та адміністративні положення, необхідні для забезпечення відповідності із статтею 2, підпункти (8), з (11) по (15), з (18) по (23), з (26) по (30), з (34) по (38) та (41) статтею 3, частинами 2 та 3 статті 4, статтею 7, статтями 8 та 10, частинами (e) та (h) статті 11, пунктами (e) та (h) частини 1 статті 12, частиною 7 статті 13, підпунктом (ii) пункту (c) частини 1 статті 14, підпунктами (d), (e), (f) та (h) частини 1 статті 14, частинами з 2 по 7 статті 14, частинами з 2 по 5 статті 15, статтями 16, 17 та 19, частинами з 2 по 5 статті 21, статтями 22, 23, 24, 27, 28 та 29, частинами 1, 2, 3, 4, 7 та 8 статті 30, статтями 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38 та 39, частинами 2 та 3 статті 40, статтями 42 та 43, частиною 1 статті 45, статтею 58, частиною 5 статті 59, статтею 63, частиною 3 статті 65, статтями 69, 70, 71, 72 та 79, із пунктом першим і підпунктами 1.1, 1.4, 2.5(b), 3.1, 4, 5, 6.1(c), 6.4(b), 6.10 та 6.11 Додатка I, Додатком II, підпунктом 12 Додатка III, Додатком V, підпунктом (b) Частини 1, підпунктами 2.2, 2.4, 3.1 та 3.2 Частини 4, підпунктами 2.5 та 2.6 Частини 6 та підпунктом 1.1(d) Частини 8 Додатка VI, підпунктом 2 Частини 4, підпунктом 1 Частини 5, підпунктом 3 Частини 7 Додатка VII, підпунктами 1 та 2(c) Частини 1, підпунктами 2 та 3 Частини 2 та Частиною 3 Додатка VIII до 7 січня 2013 року.

Вони застосовують зазначені заходи з цієї ж дати.

Після ухвалення державами-членами зазначених заходів, вони містять посилання на цю Директиву або супроводжуються таким посиланням у разі їх офіційного опублікування. Методи розробки такого посилання встановлюються державами-членами.

2. Держави-члени повідомляють Комісії текст основних постанов національного законодавства, які вони ухвалюються у сфері, охопленій у цій Директиві.

Стаття 81

Припинення дії

1. Дія Директив 78/176/ЄЕС, 82/883/ЄЕС, 92/112/ЄЕС, 1999/13/ЄС, 2000/76/ЄС та 2008/1/ЄС, із змінами, внесеними актами, переліченими у Додатку IX, Частина А, припиняється з 7 січня 2014 року, без шкоди зобов'язанням держав-членів по відношенню до часових обмежень для транспонування до національного законодавства та застосування Директив, встановлених у Додатку IX, Частина В.

2. Дія Директиви 2001/80/ЄС із змінами, внесеними актами, переліченими у Додатку IX, Частина А, припиняється з 1 січня 2016 року, без шкоди зобов'язанням держав-членів по

відношенню до часових обмежень для транспонування до національного законодавства та застосування Директив, встановлених у Додатку IX, Частина В.

3. Посилання на Директиви, дію яких припинено, тлумачаться як посилання на цю Директиву і читаються у відповідності до кореляційної таблиці, встановленої у Додатку X.

Стаття 82

Перехідні положення

1. По відношенню до установок, що здійснюють види діяльності, зазначені у Додатку I, підпункт 1.1 для видів діяльності із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю, що перевищує 50 МВт, підпункти 1.2 та 1.3, підпункт 1.4(a), підпункти з 2.1 по 2.6, підпункти з 3.1 по 3.5, підпункти з 4.1 по 4.6 для видів діяльності, пов'язаних з виробництвом шляхом хімічної обробки, підпункти 5.1 та 5.2 для видів діяльності, охоплених Директивою 2008/1/ЄС, підпункт 5.3 (a)(i) та (ii), підпункт 5.4, підпункт 6.1(a) та (b), підпункти 6.2 та 6.3, підпункт 6.4(a), підпункт 6.4(b) для видів діяльності, охоплених Директивою 2008/1/ЄС, підпункт 6.4(c) та підпункти з 6.5 по 6.9, що знаходяться у експлуатації та мають дозвіл до 7 січня 2013 року, або експлуатуючі організації яких подали повну заяву на надання дозволу до вказаної дати, за умови, що такі установки були введені в експлуатацію не пізніше 7 січня 2014 року, держави-члени застосовують закони, нормативні акти та адміністративні положення, ухвалені у відповідності до частини 1 статті 80 з 7 січня 2014 року за виключенням Глави III та Додатка V.

2. По відношенню до установок, що здійснюють види діяльності, зазначені у Додатку I, підпункт 1.1 для видів діяльності із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю 50 МВт, підпункт 1.4(b), підпункти з 4.1 по 4.6 для видів діяльності, пов'язаних з виробництвом шляхом біологічної обробки, підпункти 5.1 та 5.2 для видів діяльності, не охоплених Директивою 2008/1/ЄС, підпункт 5.3(a)(iii) по (v), підпункт 5.3(b), підпункти 5.5 та 5.6, підпункт 6.1(c), підпункт 6.4(b) для видів діяльності, не охоплених Директивою 2008/1/ЄС та підпункти 6.10 та 6.11, що знаходяться у експлуатації до 7 січня 2013 року, держави-члени застосовують закони, нормативні акти та адміністративні положення, ухвалені у відповідності до цієї Директиви з 7 липня 2015 року, за виключенням Глав III та IV і Додатків V та VI.

3. По відношенню до спалювальних установок зазначених у частині 2 статті 30, держави-члени, з 1 січня 2016 року, застосовують закони, нормативні акти та адміністративні положення, ухвалені у відповідності до частини 1 статті 80, для забезпечення відповідності Главі III та Додатку V.

4. По відношенню до спалювальних установок зазначених у частині 3 статті 30, держави-члени більше не застосовують Директиву 2001/80/ЄС з 7 січня 2013 року.

5. По відношенню до спалювальних установок, які побічно спалюють відходи, підпункт 3.1 Частини 4 Додатка VI застосовується до:

(a) 31 грудня 2015 року, для спалювальних установок, зазначених у частині 2 статті 30;

(b) 7 січня 2013 року, для спалювальних установок зазначених у частині 3 статті 30.

6. Підпункт 3.2 Частини 4 Додатка VI застосовується по відношенню до спалювальних установок, які побічно спалюють відходи, з:

(a) 1 січня 2016 року, для спалювальних установок зазначених у частині 2 статті 30;

(b) 7 січня 2013 року, для спалювальних установок зазначених у частині 3 статті 30.

7. Стаття 58 застосовується з 1 червня 2015 року. До вказаної дати, речовини або суміші, які через вміст у них летючих органічних сполук класифіковані як канцерогени, мутагени або токсичні для репродуктивної функції відповідно до Регламенту (ЄС) № 1272/2008, і яким призначено або існує необхідність опису видів небезпечного впливу H340, H350, H350i, H360D або H360F, або ж коди ризику R45, R46, R49, R60 або R61, наскільки це можливо, замінюються менш шкідливими речовинами або сумішами у найкоротші можливі строки.

яким призначено або існує необхідність опису видів небезпечного впливу H340, H350, H350i, H360D або H360F, або ж коди ризику R45, R46, R49, R60 або R61, або галогенізовані летючі органічні сполуки яким призначено або існує необхідність опису видів небезпечного впливу H341 або H351 або ж коди ризику R40 або R68, контролюються за умов стримування, наскільки це технічно та економічно виправдано, для убезпечення громадського здоров'я та навколишнього середовища і не перевищують відповідних граничних обсягів викидів встановлені у Частині 4 Додатка VII.

9. Підпункт 2 Частини 4 Додатка VII застосовується з 1 червня 2015 року. До вказаної дати, для викидів галогенізованих летючих органічних сполук, яким призначено або існує необхідність опису видів небезпечного впливу H341 або H351, або ж кодів ризику R40 або R68, якщо масовий потік суми складових, що спричиняють необхідність опису видів небезпечного впливу H341 або H351 або маркування R40 або R68, є більшими за або перевищують 100 галонів на годину, граничний обсяг викидів 20 мг/нм^3 є обов'язковим для дотримання. Граничний обсяг викидів означає масову суму окремих складових.

Стаття 83

Набрання чинності

Ця директива набирає чинності на двадцятий день після її опублікування у *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 84

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено у Страсбурзі 24 листопада 2010 року.

8. Частина 5 статті 59 застосовується з 1 червня 2015 року. До вказаної дати, викиди або летючих органічних сполук,

За Європейський Парламент

Голова

J. BUZEK

За Раду

Голова

O. CHASTEL

ДОДАТОК I

Категорії видів діяльності, зазначені у статті 10

Значення граничних величин, наведені нижче, зазвичай, відносяться до виробничих потужностей або виробітку. Якщо в одній установці здійснюється кілька видів діяльності, що підпадають під один опис виду діяльності, що містить граничну величину, виробничі потужності таких видів діяльності складаються. Для видів діяльності з утилізації відходів такий розрахунок застосовується на рівні видів діяльності 5.1, 5.3(a) та 5.3(b).

Комісія створює настанови з наступних питань:

(a)

співвідношення між діяльністю з утилізації відходів, описаною у цьому Додатку, та видами діяльності, описаними у Додатках I та II до Директиви 2008/98/ЄС; та

(б)

тлумачення терміну "промисловий масштаб" стосовно опису діяльності хімічної промисловості, описаних цьому Додатку.

1. Енергетичні промисловості

1.1. Спалювання палив в установках із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю 50 МВт або більше

1.2. Очищення нафтопродуктів та газу

1.3. Виробництво коксу

1.4. Газифікація або скраплення:

(a) вугілля;

(b) інших видів палива в установках із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю 20 МВт або більше.

2. Виробництво та обробка металів

2.1. Кальцинування або спікання металевої руди (в тому числі, сульфідної руди)

2.2. Виробництво чавуну в чушках або сталі (первинна та вторинна плавка) у тому числі, безперервне лиття, із пропускнуою здатністю, що перевищує 2,5 тони на годину

2.3. Обробка залізистих металів:

(a) експлуатація станів гарячої прокатки із пропускнуою здатністю, що перевищує 20 тон нерафінованої сталі за годину;

(b) експлуатація кузень із молотами, потужність яких перевищує 50 кілоджоулів на молот, якщо теплотворна здатність, що використовується, перевищує 20 МВт;

(c) застосування захисних плавлених металевих покриттів із витратами, що перевищують 2 тони нерафінованої сталі на годину.

2.4. Експлуатація ливарних цехів із виробничою потужністю, що перевищує 20 тон на день

2.5. Обробка незалізистих металів:

(a) виробництво незалізистих нерафінованих металів з руди, концентратів або вторинної сировини за допомогою металургійних, хімічних або електролітичних процесів;

(b) плавка, у тому числі, легування, незалізистих металів, у тому числі, відновлені продукти та експлуатація ливарних цехів для незалізистих металів, із потужністю плавки, що перевищує 4 тони на день для свинцю та кадмію, або 20 тон на день для всіх інших металів.

2.6. Обробка поверхні металів або пластикових матеріалів з використанням електролітичного або хімічного процесів, якщо об'єм чанів для обробки перевищує 30 м³

3. Гірничодобувна промисловість

3.1. Виробництво цементу, вапна та окису магнію:

(a) виробництво цементного клінкеру у обертальних печах із виробничою потужністю, що перевищує 500 тон на день або в інших печах із виробничою потужністю, що перевищує 50 тон на день;

(b) виробництво вапна у печах із виробничою потужністю, що перевищує 50 тон на день;

(c) виробництво окису магнію у печах із виробничою потужністю, що перевищує 50 тон на день.

3.2. Виробництво азбесту або виробництво азбестовмісних продуктів

3.3. Виробництво скла, у тому числі, скловолокна, із потужністю плавки, що перевищує 20 тон на день

3.4. Плавка мінеральних речовин, у тому числі, виробництво мінерального волокна із потужністю плавки, що перевищує 20 тон на день

3.5. Виробництво певних керамічних продуктів шляхом обпалювання, зокрема черепиці, цегли, вогнетривкої цегли, кахлів, полив'яних гончарних виробів або порцеляни із виробничою потужністю, що перевищує 75 тон на день та/або із місткістю печі, що перевищує 4 м3 і щільністю завантаження печі, що перевищує 300 кг/м3

4. Хімічна промисловість

Для цілей цієї секції, "виробництво" в межах значення категорій видів діяльності, що містяться у цій секції, означає виробництво у промисловому масштабі за допомогою хімічної або біологічної обробки речовин, перелічених у підпунктах з 4.1 по 4.6

4.1. Виробництво органічних хімікатів, як то:

(a) прості вуглеводні (лінійні або циклічні, насичені або ненасичені, аліфатичні або ароматичні);

(b) кисневмісні вуглеводні, як то спирти, альдегіди, кетони, карбоксильні кислоти, складні ефіри та суміші ефірів, ацетатів, простих ефірів, пероксидів та епоксидних смол;

(c) сірчисті вуглеводні;

(d) азотні вуглеводні, як то аміни, амідни, азотисті сполуки, нітросполуки, нітрили, ціанати, ізоціанати;

(e) фосфоровмісні вуглеводні;

(f) галогенні вуглеводні;

(g) органометалеві сполуки;

(h) пластики (полімери, синтетичні волокна та волокна на основі целюлози);

(i) синтетичні резини;

(j) фарбники та пігменти;

(k) поверхнево активні речовини та суфрактали.

4.2. Виробництво неорганічних хімікатів, як то:

(a) гази, як то аміак, хлор або хлористий водень, фтор або фтористий водень, окиси вуглецю, сполуки сірки, окиси азоту, водень, двоокис сірки, хлорокис вуглецю;

(b) кислоти, як то хромово кислота, фтористоводнева кислота, фосфорна кислота, азотна кислота, хлористоводнева кислота, сірчана кислота, олеум, сірчисті кислоти;

(c) основи, як то їдкий аміак, гідроокис калію, гідроокис натрію;

(d) солі, як то хлористий амоній, хлорат калію, карбонат калію, карбонат натрію, перборат, азотнокисле срібло;

(e) неметали, як то окиси металів або інші неорганічні сполуки, як то карбід кальцію, кремній, карбід кремнію;

4.3. Виробництво фосфорних, азотних або калійних добрив (простих або складних добрив)

4.4. Виробництво засобів для захисту рослин або біоцидів

4.5. Виробництво фармацевтичних продуктів, у тому числі, напівфабрикатів

4.6. Виробництво вибухівок

5. Утилізація відходів

5.1. Видалення або рекуперація небезпечних відходів із пропускною здатністю, що перевищує 10 тон на день, що включає у себе один або кілька з наступних видів діяльності:

(a) біологічна обробка;

(b) фізико-хімічна обробка;

(c) блендування або змішування до подачі для будь-якого з інших видів діяльності, наведених у підпунктах 5.1 та 5.2;

(d) перепакування до подачі для будь-якого з інших видів діяльності, наведених у підпунктах 5.1 та 5.2

(e) регенерація/відновлення розчинника;

(f) рециркуляція/регенерація неорганічних матеріалів, що не є металами або металовмісними сполуками;

(g) відновлення кислот або основ;

(h) відновлення компонентів, використовуваних для очищення від забруднення;

(i) відновлення компонентів з каталізаторів;

(j) повторне очищення нафти або інші повторні використання нафти;

(k) скидання у поверхневі водойми.

5.2. Видалення або рекуперація відходів в установках для спалювання відходів або в установках побічного спалювання відходів:

(a) для ненебезпечних відходів із пропускною спроможністю, що перевищує 3 тони за годину;

(b) для небезпечних відходів із пропускною спроможністю, що перевищує 10 тон на день.

5.3.

(a) Видалення ненебезпечних відходів із пропускною спроможністю, що перевищує 50 тон на день, що включає у себе один або кілька з наступних видів діяльності, та за виключенням видів діяльності, описаних у Директиві Ради 91/271/ЄЕС від 21 травня 1991 року стосовно очистки міських стічних вод ⁽¹⁾:

(i) біологічна обробка;

(ii) фізико-хімічна обробка;

(iii) попередня обробка відходів для спалювання або побічного спалювання;

(iv) обробка шлаків та зол;

(v) обробка у подрібнювачах металевих відходів, у тому числі, відпрацьованого електричного та електронного обладнання та транспортних засобів і їх компонентів, що вичерпали свій ресурс.

(b) Відновлення або поєднання відновлення із видаленням ненебезпечних відходів із пропускною спроможністю, що перевищує 75 тон на день, що включає у себе один або кілька з наступних видів діяльності, та за виключенням видів діяльності, описаних у Директиві Ради 91/271/ЄЕС:

(i) біологічна обробка;

(ii) попередня обробка відходів для спалювання або побічного спалювання;

(iii) обробка шлаків та зол;

(iv) обробка у подрібнювачах металевих відходів, у тому числі, відпрацьованого електричного та електронного обладнання та транспортних засобів і їх компонентів, що вичерпали свій ресурс.

Якщо єдиним видом діяльності з обробки відходів є анаеробне перегнивання, гранична величина виробничої потужності для цього виду діяльності складає 100 тон на день.

5.4. Сміттєзвалища, за визначенням частини (g) статті 2 Директиви Ради 1999/31/ЄС від 26 квітня 1999 про закопування відходів у звалищах ⁽¹⁾, що отримують більше 10 тон відходів на день або із загальною місткістю, що перевищує 25 000 тон, за виключенням сміттєзвалищ неактивних відходів

5.5. Тимчасове зберігання небезпечних відходів, не охоплене у підпункті 5.4 в очікуванні виконання одного з видів діяльності, перелічених у підпунктах 5.1, 5.2, 5.4 та 5.6 із загальною місткістю, що перевищує 50 тон, за виключенням тимчасового зберігання в очікуванні збору на об'єкті, де утворюються відходи.

5.6. Підземне зберігання небезпечних відходів із загальною місткістю, що перевищує 50 тон

6. Інші види діяльності

6.1. Виробництво на промислових установках:

(a) целюлози з деревини або інших волокнистих матеріалів;

(b) паперу або картону із виробничою потужністю, що перевищує 20 тон на день;

(c) одного або кількох з наступних видів деревних плит: орієнтовано-стружкова плита, ДСП або фібровий картон із виробничою потужністю, що перевищує 600 м³ на день.

6.2. Попередня обробка (такі операції, як промивання, відбілювання, мерсеризація) або фарбування текстильних волокон або текстилю, якщо пропускна спроможність обробки перевищує 10 тон на день

6.3. Дубіння шкірної сировини та шкур, якщо пропускна спроможність обробки перевищує 12 тон готової продукції на день.

6.4.

- (a) Експлуатація різниць із потужністю виробництва туш більше 50 тон на день
- (b) Обробка та переробка, окрім виключно пакування, наступних видів сировини, попередньо оброблених або необроблених, призначених для виробництва харчових продуктів або корму з:
- (i) тільки тваринної сировини (окрім, виключно, молока) із виробничою потужністю щодо готової продукції більше 75 тон на день;
- (ii) тільки рослинної сировини із виробничою потужністю щодо готової продукції більше 300 тон на день або 600 тон на день, якщо установка експлуатується протягом періоду, що не перевищує 90 послідовних днів впродовж будь-якого з років;
- (iii) тваринної та рослинної сировини, як у комбінованих, так і у окремих продуктах, із виробничою потужністю щодо готової продукції у тонах більше:
- 75, якщо А дорівнює 10 або більше; або,
- $[300 - (22,5 \times A)]$ у всіх інших випадках,

де "А" – частка тваринної сировини (у відсотках ваги) виробничої потужності виробництва готової продукції.

Пакування не включається до кінцевої ваги продукції.

Ця підсекція не застосовується, якщо сировиною є виключно молоко.

- (c) Обробка та переробка виключно молока, при кількостях одержуваного молока, що перевищують 200 тон на день (середнє значення за рік).

6.5. Видалення або рециркуляція туш тварин або тваринних відходів із пропускнуою спроможністю обробки, що перевищує 10 тон на день.

6.6. Інтенсивне вирощування птиці та свиней:

- (a) із більше, ніж 40 000 голів для птиці;
- (b) із більше, ніж 2 000 голів для свиней-виробників (більше 30 кг), або
- (c) із більше, ніж 750 голів для свиноматок.

6.7. Обробка поверхні речовин, об'єктів або виробів з використанням органічних розчинників, рихтування, друку, покриття, знежирення, обробки засобами водонепроникності, шліхтування, фарбування, очищення або просочування, із потужністю споживання органічних розчинників більше 150 кг на годину або більше 200 тон за рік.

6.8. Виробництво вуглецю (обпаленого вугілля) або електрографіту шляхом спалювання або графітизації.

6.9. Уловлювання потоків CO₂ з установок, охоплених цією Директивою, для цілей підземного зберігання на виконання Директиви 2009/31/ЄС.

6.10. Обробка захисними хімікатами деревини та деревних виробів із виробничою потужністю, що перевищує 75 м³ на день, окрім виключно обробки для захисту від сині.

6.11. Незалежне очищення стічних вод, не охоплених Директивою 91/271/ЄЕС, та що скидаються установкою, охопленою Главою II.

Перелік забруднюючих речовин

ПОВІТРЯ

1. Двоокис сірки та інші сполуки сірки
2. Окиси азоту та інші сполуки азоту
3. Окис вуглецю
4. Летючі органічні сполуки
5. Метали та їх сполуки
6. Пил, у тому числі, тверді частки, що не розкладаються
7. Азбест (суспендовані частки, волокна)
8. Хлор та його сполуки
9. Фтор та його сполуки
10. Миш'як та його сполуки
11. Ціаніди
12. Речовини або суміші, стосовно яких доведено їх канцерогенні або мутагенні властивості або властивості, що можуть вплинути на репродуктивну функцію, через повітря
13. Поліхлоровані дібензодіоксини та полі хлоровані дібезнофурани

ВОДА

1. Органогалогенні сполуки та речовини, що можуть утворювати такі сполуки у водному середовищі
2. Органофосфорні сполуки
3. Оловорганічні сполуки
4. Речовини або суміші, стосовно яких доведено їх канцерогенні або мутагенні властивості або властивості, що можуть вплинути на репродуктивну функцію, у або через водне середовище
5. Стійкі гідро вуглеці та стійкі і біоаккумулятивні органічні токсичні речовини
6. Ціаніди
7. Метали та їх сполуки
8. Миш'як та його сполуки
9. Біоциди та засоби для захисту рослин
10. Суспендовані речовини
11. Речовини, що сприяють евтрофікації (зокрема, нітрати та фосфати)
12. Речовини, що чинять несприятливий вплив на баланс кисню (і можуть вимірюватись з використанням таких параметрів, як біохімічна потреба у кисні (БПК), хімічна потреба у кисні (ХПК), тощо).

ДОДАТОК III

Критерії для визначення найкращих наявних технологій

1. використання технологій із утворенням малої кількості відходів;
2. використання менш небезпечних речовин;
3. сприяння відновленню та рециркуляції речовин, утворюваних та використовуваних у процесі, та відходів, де доречно;
4. порівнянні процеси, технічні засоби та методи експлуатації, що з успіхом випробовувались у промисловому масштабі;
5. технологічний прогрес та зміни у наукових знаннях та розумінні;
6. характер, вплив та обсяги викидів, про які ідеться;
7. дати введення в експлуатацію для нових та існуючих установок;
8. тривалість часу, необхідного для впровадження найкращої наявної технології;
9. споживання та характер сировини (у тому числі, води), що використовується у процесі, та енергоефективність;
10. необхідність запобігання або зменшення до мінімуму загального впливу викидів на навколишнє середовище та ризики, пов'язані із таким впливом;
11. необхідність запобігання аварій та мінімізації наслідків для навколишнього середовища;
12. інформація, опубліковувала міжнародними організаціями.

ДОДАТОК IV

Участь громадськості у прийнятті рішень

1. Громадськість інформують (за допомогою публічних повідомлень або інших відповідних засобів, як то електронні засоби масової інформації, де можливо) про наступні питання на початку процедури для ухвалення рішення або, найпізніше, як тільки інформацію можна обґрунтовано надавати:

- (a) заява на надання дозволу, в залежності від ситуації, пропозиція щодо оновлення дозволу або умов, передбачених у дозволі, у відповідності до статті 21, у тому числі, опис елементів, перелічених у частині 1 статті 12;
- (b) де доречно, той факт, що рішення є предметом оцінювання національного або транскордонного впливу на навколишнє середовище або консультацій між державами-членами у відповідності до статті 26;
- (c) деталі щодо компетентних органів влади, що несуть відповідальність на ухвалення рішення, середовище органів влади, від яких можна отримати відповідну інформацію, компетентних органів влади, до яких можна подавати зауваження або питання, та деталі щодо розкладу для передачі зауважень або питань;

- (d) характер можливих рішень або, якщо він є, проект рішення;
- (e) де доречно, деталі, пов'язані із пропозицією щодо оновлення дозволу або умов, передбачених у дозволі;
- (f) зазначення часу та місць, де, або засобів, за допомогою яких, буде забезпечено доступність відповідної інформації;
- (g) деталі домовленостей щодо участі громадськості та консультацій, досягнуті на виконання підпункту 5.

2.Держави-члени забезпечують, в межах належних часових рамок, доступність наступної інформації для зацікавленої громадськості:

- (a) у відповідності до національного законодавства, основних звітів та рекомендацій, виданих компетентному органу або органам влади на час інформування зацікавленої громадськості у відповідності до підпункту 1;
- (b) у відповідності до Директиви 2003/4/ЄС, інформацію, окрім тої, що зазначена у підпункті 1, що має відношення до рішення, про яке ідеться, у відповідності до статті 5 цієї Директиви, та яка стає доступною тільки після часу інформування зацікавленої громадськості у відповідності до підпункту 1.

3.Зацікавлена громадськість має право висловлювати зауваження та свою думку компетентному органу влади до ухвалення рішення.

4.Результати консультацій, що проводяться на виконання цього Додатка, повинні належним чином враховуватись при ухваленні рішення.

5.Деталі щодо заходів з інформування громадськості (наприклад, шляхом розміщення заяв із певним радіусом або публікація у місцевих газетах) та проведення консультацій із зацікавленою громадськістю (наприклад, за допомогою письмових подань або шляхом публічних розслідувань) визначаються державами-членами. Забезпечуються обґрунтовані часові рамки для різних етапів, що передбачають достатню кількість часу для інформування громадськості та для того, щоб зацікавлена громадськість підготувалась та ефективно брала участь у процесі прийняття рішень щодо охорони навколишнього середовища відповідно до цього Додатка.

ДОДАТОК V

Технічні положення, пов'язані із спалювальними установками

ЧАСТИНА 1

Граничні обсяги викидів для спалювальних установок зазначених у частині 2 статті 30

1.

Усі граничні обсяги викидів розраховуються при температурі 273,15 К, тиску 101,3 кПа та після поправки на вміст водяної пари у відхідних газах і стандартизований вміст O₂ у 6 % для твердих видів палива, 3 % для спалювальних установок, що не є газовими турбінами та

газовими двигунами, що працюють на рідких або газоподібних видах палива, і 15 % для газових турбін та газових двигунів.

2.

Граничні обсяги викидів (мг/нм^3) SO_2 для спалювальних установок, що працюють на твердих або рідких видах палива за виключенням газових турбін та газових двигунів.

Сукупна номінальна ефективна теплова потужність (МВт)	Вугілля та лігніт, а також інші види твердого палива	Біомаса	Торф	Рідкі види палива
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Установки для спалювання відходів, що працюють на твердих видах палива, яким було надано дозвіл до 27 листопада 2002 року або експлуатуючі організації яких подали повну заяву на надання дозволу до вказаної дати, за умови, якщо установку було введено в експлуатацію не пізніше 27 листопада 2003 року, та які не експлуатуються протягом більше, ніж 1 500 робочих годин на рік, як ковзне середнє протягом періоду у 5 років, дотримуються граничного обсягу викидів для SO у 800 мг/нм^3 .

Установки для спалювання відходів, що працюють на рідких видах палива, яким було надано дозвіл до 27 листопада 2002 року або експлуатуючі організації яких подали повну заяву на надання дозволу до вказаної дати, за умови, якщо установку було введено в експлуатацію не пізніше 27 листопада 2003 року, та які не експлуатуються протягом більше, ніж 1 500 робочих годин на рік, як ковзне середнє протягом періоду у 5 років, дотримуються граничного обсягу викидів для SO_2 у 850 мг/нм^3 у випадку установок із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю, що не перевищує 300 МВт, та у 400 мг/нм^3 у випадку установок із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю більше 300 МВт.

Частина спалювальної установки, що вивільняє свої відхідні гази через один або кілька окремих димоходів всередині звичайної витяжної башти, та яка не експлуатується протягом більше, ніж 1 500 робочих годин на рік, як ковзне середнє протягом періоду у 5 років, може дотримуватись граничних обсягів викидів, встановлених у двох попередніх частинах відносно сукупної номінальної ефективною теплової потужності всієї спалювальної установки. У таких випадках моніторинг викидів через кожен з таких димоходів здійснюється окремо.

3.

Граничні обсяги викидів (мг/нм^3) SO_2 для спалювальних установок, що працюють на газоподібних видах палива, за виключенням газових турбін та газових двигунів.

Загалом	35
Скrapлений газ	5
Гази із низькою теплотворною здатністю з коксової печі	400
Гази із низькою теплотворною здатністю з доменної печі	200

Спалювальні установки, що спалюють гази із низькою теплотворної здатністю з газифікації відходів очищення, яким було надано дозвіл до 27 листопада 2002 року, або експлуатуючі організації яких подали повну заяву на надання дозволу до вказаної дати, за умови, якщо установку було введено в експлуатацію не пізніше 27 листопада 2003 року, дотримуються граничного обсягу викидів для SO₂ у 800 мг/нм³.

4.

Граничні обсяги викидів (мг/нм³) NO_x для спалювальних установок, що працюють на твердих або рідких видах палива за виключенням газових турбін та газових двигунів

Сукупна номінальна ефективна теплова потужність (МВт)	Вугілля та лігніт, а також інші види твердого палива	Біомаса та торф	Рідкі види палива
50-100	300 450 у випадку спалення порошкоподібного лігніту	300	450
100-300	200	250	200 (1)
> 300	0	200	150 (1)

Примітка:

(1) Граничний обсяг викидів складає 450 мг/нм³ для спалювання відходів дистиляції та перетворення при очищенні нафти-сирця для власного споживання на спалювальних установках із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю що не перевищує 500 МВт, яким було надано дозвіл до 27 листопада 2002 року, або експлуатуючі організації яких подали повну заяву на надання дозволу до вказаної дати, за умови, якщо установку було введено в експлуатацію не пізніше 27 листопада 2003 року.

Спалювальні установки на хімічних установках, що працюють на рідких відходах виробництва, як некомерційному паливі для власного споживання, із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю, що не перевищує 500 МВт яким було надано дозвіл до 27 листопада 2002 року або експлуатуючі організації яких подали повну заяву на надання дозволу до вказаної

дати, за умови, якщо установку було введено в експлуатацію не пізніше 27 листопада 2003 року, дотримуються граничного обсягу викидів для NO_x у 450 мг/нм^3 .

Спалювальні установки, що працюють на твердих або рідких видах палива, із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю, що не перевищує 500 МВт яким було надано дозвіл до 27 листопада 2002 року або експлуатуючі організації яких подали повну заяву на надання дозволу до вказаної дати, за умови, якщо установку було введено в експлуатацію не пізніше 27 листопада 2003 року, та які не експлуатуються протягом більше, ніж 1 500 робочих годин на рік, як ковзне середнє протягом періоду у 5 років, дотримуються граничного обсягу викидів для NO_x у 450 мг/нм^3 .

Спалювальні установки що працюють на твердих видах палива, із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю більше 500 МВт, яким було надано дозвіл до 1 липня 1987 року та які не експлуатуються протягом більше, ніж 1 500 робочих годин на рік, як ковзне середнє протягом періоду у 5 років, дотримуються граничного обсягу викидів для NO_x у 450 мг/нм^3 .

Спалювальні установки, що працюють на рідких видах палива, із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю більше 500 МВт яким було надано дозвіл до 27 листопада 2002 року або експлуатуючі організації яких подали повну заяву на надання дозволу до вказаної дати, за умови, якщо установку було введено в експлуатацію не пізніше 27 листопада 2003 року, та які не експлуатуються протягом більше, ніж 1 500 робочих годин на рік, як ковзне середнє протягом періоду у 5 років, дотримуються граничного обсягу викидів для NO_x у 400 мг/нм^3 .

Частина спалювальної установки, що вивільняє свої відхідні гази через один або кілька окремих димоходів всередині звичайної витяжної башти, та яка не експлуатується протягом більше, ніж 1 500 робочих годин на рік, як ковзне середнє протягом періоду у 5 років, може дотримуватись граничних обсягів викидів встановлених у трьох попередніх частинах відносно сукупної номінальної ефективною теплової потужності всієї спалювальної установки. У таких випадках моніторинг викидів через кожен з таких димоходів здійснюється окремо.

Б.

Газові турбіни (у тому числі, газові турбіни комбінованого циклу (ГТКЦ)), що працюють на легких та середніх дистилатах у якості рідкого палива, дотримуються граничного обсягу викидів для NO_x у 90 мг/нм^3 та для CO у 100 мг/нм^3 .

Газові турбіни для аварійного використання, що експлуатуються менше, ніж протягом 500 робочих годин на рік, не охоплюються граничними обсягами викидів, встановленими у цьому підпункті. Експлуатуюча організація таких установок реєструє використані робочі години.

б.

Граничні обсяги викидів (мг/нм³) NO_x та CO для спалювальних установок, що працюють на газі

	NO _x	CO
Спалювальні установки, що працюють на природному газі, за виключенням газових турбін та газових двигунів	100	100
Спалювальні установки, що працюють на газі з доменних печей, газі з коксових печей або газах із низькою теплотворною здатністю з газифікації відходів очищення, за виключенням газових турбін та газових двигунів	200 (4)	—
Спалювальні установки, що працюють на інших газах, за виключенням газових турбін та газових двигунів	200 (4)	—
Газові турбіни (у тому числі, ГТКЦ), що працюють на природному газі (1) у якості палива	50 (2) (3)	100
Газові турбіни (у тому числі, ГТКЦ), що працюють на інших видах газу у якості палива	120	—
Газові двигуни	100	100

Примітки:

(1) Природний газ – це утворений природним шляхом метан, що містить не більше 20% (за об'ємом) інертних газів та інших складових.

(2) 75 мг/нм³ у наступних випадках, якщо продуктивність газової турбіни визначено в умовах базового навантаження за ISO:

(i) газові турбіни, що використовуються у комбінованих системах виробництва електроенергії та тепла із загальною продуктивністю більше 75 %;

(ii) газові турбіни, що використовуються на установках комбінованого циклу, що мають середньорічну загальну електричну продуктивність більше 55 %;

(iii) газові турбіни для механічних приводів.

(3) Для газових турбін з одним циклом, що не підпадають під жодну з категорій, зазначених у примітці (2), але що мають продуктивність більше 35 % – визначено в умовах базового навантаження за ISO – граничний обсяг викидів для NO_x становить $50\eta/35$, де η – це продуктивність газової турбіни в умовах базового навантаження за ISO, у відсотках.

(4) 300 мг/нм³ для таких спалювальних установок із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю, що не перевищує 500 МВт, яким було надано дозвіл до 27 листопада 2002 року, або експлуатуючі організації яких подали повну заяву на надання дозволу до вказаної дати, за умови, якщо установку було введено в експлуатацію не пізніше 27 листопада 2003 року.

Для газових турбін (у тому числі, ГТКЦ), граничні обсяги викидів NOx та CO, встановлені у таблиці, що міститься у цьому підпункті, застосовуються тільки при навантаженні більше 70%.

Для газових турбін (у тому числі, ГТКЦ) яким було надано дозвіл до 27 листопада 2002 року або експлуатуючі організації яких подали повну заяву на надання дозволу до вказаної дати, за умови, якщо установку було введено в експлуатацію не пізніше 27 листопада 2003 року, та які не експлуатуються протягом більше, ніж 1 500 робочих годин на рік, як ковзне середнє протягом періоду у 5 років, граничний обсяг викидів NOx становить 150 мг/нм³ при спалюванні природного газу та 200 мг/нм³ при спалюванні інших газів або рідких видів палива.

Частина спалювальної установки, що вивільняє свої відхідні гази через один або кілька окремих димоходів всередині звичайної витяжної башти, та яка не експлуатується протягом більше, ніж 1 500 робочих годин на рік, як ковзне середнє протягом періоду у 5 років, може дотримуватись граничних обсягів викидів встановлених у попередній частині відносно сукупної номінальної ефективної теплової потужності всієї спалювальної установки. У таких випадках моніторинг викидів через кожен з таких димоходів здійснюється окремо.

Газові турбіни та газові двигуни для аварійного використання, що експлуатуються менше, ніж протягом 500 робочих годин на рік, не охоплюються граничними обсягами викидів, встановленими у цьому підпункті. Експлуатуюча організація таких установок реєструє використані робочі години.

7.

Граничні обсяги викидів (мг/нм³) пилу для спалювальних установок, що працюють на твердих або рідких видах палива, за виключенням газових турбін та газових двигунів

Сукупна номінальна ефективна теплова потужність (МВт)	Вугілля та лігніт, а також інші види твердого палива	Біомаса та торф	Рідкі види палива ⁽¹⁾
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

Примітка:

(1) Граничний обсяг викидів складає 50 мг/нм³ для спалювання відходів дистиляції та перетворення при очищенні нафти-сирця для власного споживання на спалювальних установках, яким було надано дозвіл до 27 листопада 2002 року, або експлуатуючі організації яких подали повну заяву на надання дозволу до вказаної дати, за умови, якщо установку було введено в експлуатацію не пізніше 27 листопада 2003 року.

8. Граничні обсяги викидів (мг/нм³) пилу установок для спалювання відходів, що працюють на газоподібних видах палива, за виключенням газових турбін та газових двигунів

Загалом	5
Газ доменних печей	10
Гази, що виробляються у сталеливарній промисловості, які можуть використовуватись для інших цілей	30

ЧАСТИНА 2

Граничні обсяги викидів для спалювальних установок, зазначених у частині 3 статті 30

1.

Усі граничні обсяги викидів розраховуються при температурі 273,15 К, тиску 101,3 кПа та після поправки на вміст водяної пари у відхідних газах і стандартизований вміст O₂ у 6 % для твердих видів палива, 3 % для спалювальних установок, що не є газовими турбінами та газовими двигунами, що працюють на рідких або газоподібних видах палива, і 15 % для газових турбін та газових двигунів.

У випадку газових турбін комбінованого циклу із додатковим запалюванням, стандартизований вміст O₂ може визначатись компетентним органом влади із врахуванням специфічних характеристик установки, про яку ідеться.

2.

Граничні обсяги викидів (мг/нм³) SO₂ для спалювальних установок, що працюють на твердих або рідких видах палива за виключенням газових турбін та газових двигунів.

Сукупна номінальна ефективна теплова потужність (МВт)	Вугілля та лігніт, а також інші види твердого палива	Біомаса	Торф	Рідкі види палива
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300	250
> 300	150	150	150	200

250 у випадку спалювання у псевдозрідженому шарі

	200 у випадку циркулюючого або герметичного спалювання у псевдозрідженому шарі	200 у випадку спалювання у псевдозрідженому шарі
--	--	--

Ї.

Граничні обсяги викидів (мг/нм³) SO₂ для спалювальних установок, що працюють на газоподібних видах палива, за виключенням газових турбін та газових двигунів

Загалом	35
Скrapлений газ	5
Гази із низькою теплотворною здатністю з коксової печі	400
Гази із низькою теплотворною здатністю з доменної печі	200

Ў.

Граничні обсяги викидів (мг/нм³) NO_x для спалювальних установок, що працюють на твердих або рідких видах палива, за виключенням газових турбін та газових двигунів.

Сукупна номінальна ефективна теплова потужність (МВт)	Вугілля та лігніт, а також інші види твердого палива	Біомаса та торф	Рідкі види палива
50-100	300 400 у випадку спалення порошкоподібного лігніту	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 у випадку спалення порошкоподібного лігніту	1500	100

Б.

Газові турбіни (у тому числі, ГТКЦ), що працюють на легких та середніх дистиллятах у якості рідкого палива, дотримуються граничного обсягу викидів для NO_x у 50 мг/нм³ та для СО у 100 мг/нм³

Газові турбіни для аварійного використання, що експлуатуються менше, ніж протягом 500 робочих годин на рік, не охоплюються граничними обсягами викидів, встановленими у цьому підпункті. Експлуатуюча організація таких установок реєструє використані робочі години.

Б.

Граничні обсяги викидів (мг/нм³) NO_x та CO для спалювальних установок, що працюють на газі

	NO _x	CO
Спалювальні установки, що не є газовими турбінами та газовими двигунами	100	100
Газові турбіни (у тому числі, CCGT)	50 (1)	100
Газові двигуни	75	100

Примітка:

(1) Для газових турбін з одним циклом, що мають продуктивність більше 35 % – визначено в умовах базового навантаження за ISO – граничний обсяг викидів для NO_x становить $50x\eta/35$, де η – це продуктивність газової турбіни в умовах базового навантаження за ISO, у відсотках.

Для газових турбін (у тому числі, ГТКЦ), граничні обсяги викидів NO_x та CO, встановлені у цьому підпункті, застосовуються тільки при навантаженні більше 79%.

Газові турбіни та газові двигуни для аварійного використання, що експлуатуються менше, ніж протягом 500 робочих годин на рік, не охоплюються граничними обсягами викидів, встановленими у цьому підпункті. Експлуатуюча організація таких установок реєструє використані робочі години.

В.

Граничні обсяги викидів (мг/нм³) пилу для спалювальних установок, що працюють на твердих або рідких видах палива, за виключенням газових турбін та газових двигунів

Сукупна номінальна ефективна теплова потужність (МВт)	
50-300	20
> 300	10 20 для біомаси та торфу

В.

Граничні обсяги викидів (мг/нм³) пилу для спалювальних установок, що працюють на газоподібних видах палива, за виключенням газових турбін та газових двигунів

Загалом	5
Газ доменних печей	10
Гази, що виробляються у сталеливарній промисловості, які можуть використовуватись для інших цілей	30

ЧАСТИНА 3

Моніторинг викидів

1. Концентрації SO₂, NO_x та пилу у відхідних газах з кожної спалювальної установки із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю 100 МВт або більше вимірюються постійно.

Концентрація CO у відхідних газах з кожної спалювальної установки, що працює на газоподібних видах палива, із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю 100 МВт або більше вимірюється постійно.

2. Компетентний орган влади може вирішити не вимагати постійного вимірювання, зазначеного у підпункті 1, у наступних випадках:

- (a) для спалювальних установок тривалістю експлуатації менше 10 000 робочих годин;
- (b) для SO₂ та пилу з спалювальних установок, що спалюють природний газ;
- (c) для SO₂ з спалювальних установок, що спалюють нафту із відомим вмістом сірки у випадках, коли немає обладнання з десульфуризації відхідних газів;
- (d) для SO₂ з спалювальних установок, що спалюють біомасу, якщо експлуатуюча організація може довести, що викиди SO₂ за жодних обставин не можуть перевищувати встановлені граничні обсяги викидів.

3. Якщо постійні вимірювання не є обов'язковими, вимірювання SO₂, NO_x, пилу та, для установок, що працюють на газі, також CO, вимагаються принаймні кожні 6 місяців.

4. Для спалювальних установок, що спалюють вугілля або лігніт, викиди загальної ртуті вимірюються принаймні один раз на рік.

5. У якості альтернативи вимірюванням SO₂ та NO_x, зазначеним у підпункті 3, можуть використовуватись інші процедури, перевірені та затверджені компетентним органом влади, для визначення викидів SO₂ та NO_x. Такі процедури використовують відповідні стандарти CEN або, якщо стандартів CEN немає в наявності, ISO, національні або інші міжнародні стандарти, які забезпечують надання даних еквівалентної наукової якості.

6. Компетентний орган влади інформують про значні зміни у типі палива, що використовується, або у режимі експлуатації установки. Компетентний орган влади вирішує, чи адекватними є вимоги щодо моніторингу, встановлені у підпунктах з 1 по 4, чи вони потребують адаптації.

7. Постійні вимірювання, що здійснюються у відповідності до підпункту 1, включають у себе вимірювання вмісту кисню, температури, тиску та вмісту водяної пари у відхідних газах. Постійне вимірювання вмісту водяної пари у відхідних газах не є необхідним за умови, якщо відібрана проба відхідного газу було висушено до того, як проводити аналіз викидів.

8. Відбір проб та аналіз відповідних забруднюючих речовин та вимірювання параметрів процесів, а також забезпечення якості автоматизованих систем вимірювання та контрольних методів вимірювання для калібрування зазначених систем, виконуються у відповідності до стандартів CEN. Якщо стандартів CEN немає в наявності, ISO, застосовуються національні або інші міжнародні стандарти, які забезпечують надання даних еквівалентної наукової якості.

Автоматизовані системи вимірювання є предметом здійснення контролю за допомогою паралельних вимірювань з використанням контрольних методів принаймні один раз на рік.

Експлуатуюча організація інформує компетентний орган влади про результати перевірки автоматизованих систем вимірювання.

9. На рівні граничного обсягу викидів, значення довірчих інтервалів 95 % для одного виміряного результату не перевищує наступних відсоткових значень граничних обсягів викидів:

Окис вуглецю	10 %
Двоокис сірки	20 %
Окиси азоту	20 %
Пил	30 %

10. Затверджені погодинні та поденні середні значення визначаються на основі вимірних дійсних погодинних середніх значень після віднімання значення довірчого інтервалу, зазначеного у підпункті 9.

Будь-який день, протягом якого більше, ніж три погодинних середніх значення є недійсними через несправності або технічне обслуговування автоматизованої системи вимірювання, вважається недійсним. Якщо більше, ніж 10 днів за рік вважаються недійсними, для таких ситуацій компетентний орган влади вимагає від експлуатуючої організації вжиття адекватних заходів для підвищення надійності автоматизованої системи вимірювання.

11. У випадку установок, що повинні відповідати показникам десульфуризації, зазначеним у статті 31, також здійснюється регулярний моніторинг вмісту сірки у паливі, що спалюється на спалювальній установці. Компетентні органи влади одержують інформацію про суттєві зміни у типі використовуваного палива.

ЧАСТИНА 4

Оцінювання відповідності граничним обсягам викидів

1. У випадку постійних вимірювань граничні обсяги викидів, встановлені у Частинах 1 та 2, вважаються такими, відповідність яким забезпечено, якщо оцінювання результатів вимірювання показує, що, для робочих годин протягом календарного року, виконано всі з наступних вимог:

(a) жодне з дійсних помісячних середніх значень не перевищує відповідних граничних обсягів викидів, встановлених у Частинах 1 та 2;

(b) жодне з дійсних поденних середніх значень не перевищує 110 % відповідних граничних обсягів викидів, встановлених у Частинах 1 та 2;

(c) у випадках спалювальних установок, що складаються тільки з котлів, що працюють на вугіллі, із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю менше 50 МВт, жодне з дійсних поденних середніх значень не перевищує 150 % відповідних граничних обсягів викидів, встановлених у Частинах 1 та 2,

(d) 95 % всіх затверджених погодинних середніх значень за рік не перевищують 200 % відповідних граничних обсягів викидів, встановлених у Частинах 1 та 2.

Підтверджені середні значення визначаються відповідно до підпункту 10 Частини 3.

Для цілей розрахунку середніх значень викидів, значення, виміряні під час періодів, зазначених у частинах 5, 6 та 7 статті 30 та статті 37, а також під час запуску та зупинки, до уваги не беруться.

2. Якщо постійні вимірювання не є обов'язковими, граничні обсяги викидів встановлені у Частинах 1 та 2, вважаються такими, відповідність яким забезпечено, якщо результати кожній з серій вимірювань або інших процедур, визначених та описаних у відповідності до правил, встановлених компетентними органами влади, не перевищують граничних обсягів викидів.

ЧАСТИНА 5

Мінімальний показник десульфуризації

1. Мінімальний показник десульфуризації для спалювальних установок зазначених у частині 2 статті 30

Сукупна номінальна ефективна теплова потужність (МВт)	Мінімальний показник десульфуризації	
	Зводи, яким було надано дозвіл до 27 листопада 2002 року або експлуатуючі організації яких подали повну заяву на надання дозволу до вказаної дати, за умови, якщо установку було введено в експлуатацію не пізніше 27 листопада 2003 року	Інші установки
50-100	80 %	92 %
100-300	90 %	92 %
> 300	96 % (1)	96 %
<i>Примітка:</i> (1) Для спалювальних установок, що спалюють нафтовий сланець, мінімальний показник десульфуризації складає 95 %.		

2. Мінімальний показник десульфуризації для спалювальних установок, зазначених у частині 3 статті 30

Сукупна номінальна ефективна теплова потужність (МВт)	Мінімальний показник десульфуризації
50-100	93 %
100-300	93 %
> 300	97 %

ЧАСТИНА 6

Відповідність показникам десульфуризації

Мінімальні показники десульфуризації, встановлені у Частині 5 цього Додатка, застосовуються як середньомісячний граничний обсяг викидів.

ЧАСТИНА 7

Середнє значення граничних обсягів викидів для спалювальних установок, що працюють на кількох видах палива, із очищувальним обладнанням

Середні граничні обсяги викидів (мг/нм³) SO₂ для спалювальних установок, що працюють на кількох видах палива, із очищувальним обладнанням, за виключенням газових турбін ат газових двигунів, що використовують відходи дистиляції та перетворення від очищення нафти-сирцю для власного споживання, окремо або із іншими видами палива:

(a)

для спалювальних установок яким було надано дозвіл до 27 листопада 2002 року або експлуатуючі організації яких подали повну заяву на надання дозволу до вказаної дати, за умови, якщо установку було введено в експлуатацію не пізніше 27 листопада 2003 року: 1 000 мг/нм³;

(b)

для інших спалювальних установок: 600 мг/нм³.

Зазначені граничні обсяги викидів розраховуються при температурі 273,15 К, тиску 101,3 кПа та після поправки на вміст водяної пари у відхідних газах і стандартизований вміст O₂ у 6 % для твердих видів палива та 3 % для рідких або газоподібних видів палива.

ДОДАТОК VI

Технічні положення, пов'язані із установками для спалювання відходів та установками побічного спалювання відходів

ЧАСТИНА 1

Означення

Для цілей цього Додатка застосовуються наступні означення:

(a) "існуюча установка для спалювання відходів" означає одну з наступних установок для спалювання відходів:

(i) яка перебувала в експлуатації та мала дозвіл у відповідності до застосовного законодавства Союзу до 28 грудня 2002 року,

(ii) яка було авторизована або зареєстрована для спалювання відходів та мала дозвіл, наданий до 28 грудня 2002 року у відповідності до застосовного законодавства Союзу за умови, що установку було введено в експлуатацію не пізніше 28 грудня 2003 року,

(iii) яка, у огляді компетентного органу влади, була предметом повного запиту на авторизацію до 28 грудня 2002 року, за умови, що установку було введено в експлуатацію не пізніше 28 грудня 2004 року;

(b) "нова установка для спалювання відходів" означає будь-яку установку для спалювання відходів, що описана у підпункті (a).

ЧАСТИНА 2

Коефіцієнт еквівалентності для дібензо-р-діоксинів та дібензофуранів

Для визначення сукупної концентрації діоксинів та фуранів масові концентрації наступних дібензо-р-діоксинів та дібензофуранів помножуються на наступні коефіцієнти еквівалентності до складання:

	Коефіцієнт токсичної еквівалентності
2,3,7,8 — Тетрахлородібензодіоксин (TCDD)	1
1,2,3,7,8 — Пентахлородібензодіоксин (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 — Гексахлородібензодіоксин (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Гексахлородібензодіоксин (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Гексахлородібензодіоксин (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Гептахлородібензодіоксин (HpCDD)	0,01
Октахлородібензодіоксин (OCDD)	0,001
2,3,7,8 — Тетрахлородібензофуран (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 — Пентахлородібензофуран (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 — Пентахлородібензофуран (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 — Гексахлородібензофуран (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Гексахлородібензофуран (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Гексахлородібензофуран (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 — Гексахлородібензофуран (HxCDF)	0,1

1,2,3,4,6,7,8 — Гептахлородібензофуран (HrCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 — Гептахлородібензофуран (HrCDF)	0,01
Октахлородібензофуран (OCDF)	0,001

ЧАСТИНА 3

Граничні обсяги викидів у повітря для установок для спалювання відходів

1.

Усі граничні обсяги викидів розраховуються при температурі 273,15 К, тиску 101,3 кПа та після поправки на вміст водяної пари у відхідних газах.

Їх стандартизують при 11 % кисню у відхідному газі за виключенням випадків, спалюються коли спалюється мінеральне відпрацьоване мастило за визначенням підпункту 3 статті 3 Директиви 2008/98/ЄС, при стандартизації на рівні 3 % кисню та у випадках, зазначених у Підпункті 2.7 Частини 6.

1.1.

Поденні середні граничні обсяги викидів для наступних забруднюючих речовин (мг/нм³)

Сумарний пил	10
Газоподібні та пароподібні органічні речовини, виражені як сумарний органічний вуглець (COV)	10
Хлорид водню (HCl)	10
Фторид водню (HF)	1
Двоокис сірки (SO ₂)	50
Окис азоту (NO) та двоокис азоту (NO ₂), виражені як NO ₂ для існуючих установок для спалювання відходів із номінальною потужністю, що перевищує 6 тон на годину, або нових установок для спалювання відходів	200
Окис азоту (NO) та двоокис азоту (NO ₂), виражені як NO ₂ для існуючих установок для спалювання відходів із номінальною потужністю, що перевищує 6 тон на годину або менше	400

1.2.

Півгодинні середні граничні обсяги викидів для наступних забруднюючих речовин (мг/нм³)

	(100 %) A	(97 %) B
Сумарний пил	30	10
Газоподібні та пароподібні органічні речовини, виражені як сумарний органічний вуглець (COV)	20	10
Хлорид водню (HCl)	60	10
Фторид водню (HF)	4	2
Двоокис сірки (SO ₂)	200	50
Окис азоту (NO) та двоокис азоту (NO ₂), виражені як NO ₂ для існуючих установок для спалювання відходів із номінальною потужністю, що перевищує 6 тон на годину, або нових установок для спалювання відходів	400	200

1.3.

Середні граничні обсяги викидів (мг/нм³) для наступних важких металів за період відбору проб мінімум 30 хвилин та максимум 8 годин

Кадмій та його сполуки, виражені як кадмій (Cd)	Всього: 0,05
Талій та його сполуки, виражені як талій (Tl)	
Ртуть та її сполуки, виражені як ртуть (Hg)	0,05
Сурма та її сполуки, виражені як сурма (Sb)	Всього: 0,5
Миш'як та його сполуки, виражені як миш'як (As)	
Свинець та його сполуки, виражені як свинець (Pb)	
Хром та його сполуки, виражені як хром (Cr)	
Кобальт та його сполуки, виражені як кобальт (Co)	
Мідь та її сполуки, виражені як мідь (Cu)	
Марганець та його сполуки, виражені як марганець (Mn)	
Нікель та його сполуки, виражені як нікель (Ni)	
Ванадій та його сполуки, виражені як ванадій (V)	

Зазначені середні значення також охоплюють газоподібні та пароподібні форми викидів відповідних важких металів, а також їх сполуки.

1.4.

Середні граничні обсяги викидів (нг/нм³) діоксинів та фуранів за період відбору проб мінімум 6 годин та максимум 8 годин. Граничний обсяг викидів означає сумарну концентрацію

діоксинів та фуранів, розраховану у відповідності до Частини 2.

Діоксини та фурани	0,1
--------------------	-----

1.5.

Граничні обсяги викидів (мг/нм³) окису вуглецю (CO) у відхідних газах:

- (a) 50 як денне середнє значення;
- (b) 100 як півгодинне значення;
- (c) 150 як середнє значення за 10 хвилин.

Компетентний орган влади може дозволити винятки з граничних обсягів викидів, встановлених у цьому підпункті, для установок для спалювання відходів, що використовують технологію псевдозрідженого шару, за умови, що у дозволі встановлено граничний обсяг викидів для окису вуглецю (CO) не більше 100 мг/нм³ у якості погодинного середнього значення.

2.

Граничні обсяги викидів, застосовні у обставинах, описаних у частині 6 статті 46 та статті 47.

Сумарна концентрація пилу у викидах у повітря установки для спалювання відходів за жодних обставин не перевищує значення у 150 мг/нм³ вираженого як півгодинне середнє значення. Граничні обсяги викидів у повітря для COV та CO, встановлені у підпунктах 1.2 та 1.5(b) не перевищуються.

3.

Держави-члени можуть встановлювати правила, що регулюють винятки, передбачені у цій Частині.

ЧАСТИНА 4

Визначення граничних обсягів викидів у повітря для установок побічного спалювання відходів

1. Наступна формула (правило змішування) застосовується у всіх випадках, коли у таблиці, наведеній у цій Частині, не встановлено конкретних сумарних граничних обсягів викидів "С".

Граничний обсяг викидів для кожної відповідної забруднюючої речовини та CO у відхідному газі, утворені в результаті побічного спалювання відходів, розраховується наступним чином:

V_{waste}: об'єм відхідного газу, що утворюється в результаті спалювання відходів, визначений тільки для відходів із найнижчою теплотворною здатністю, визначеною у дозволі та стандартизованою в умовах, наведених у цій Директиві.

Якщо результуюче вивільнення тепла від спалювання небезпечних відходів складає менше 10% сумарного вивільненого установкою тепла, V_{waste} необхідно розраховувати на основі (номінальної) кількості відходів, що при спалюванні дорівнювала б 10% вивільнення тепла, сумарне значення вивільнення тепла є незмінним.

C_{waste}: граничні обсяги викидів для установки для спалювання відходів, встановлені у Частині 3

V_{proc}: об'єм відхідного газу, що утворюється в результаті здійснення процесів в установці, у тому числі, спалювання дозволених видів палива, що зазвичай використовуються в установці (використання відходів виключено), визначений на основі вмісту кисню, при якому викиди необхідно стандартизувати, як встановлено законодавством Союзу або національним законодавством. За відсутності законодавства для такого виду установки, необхідно використовувати реальний вміст кисню у відхідному газі без розрідження додаванням повітря, що не є необхідним для процесу.

C_{proc}: граничні обсяги викидів, встановлені у цій Частині, для певних видів промислової діяльності або, у випадку відсутності таких значень, граничні обсяги викидів установок, що відповідають національному законодавству, підзаконним актам та адміністративним положенням для таких установок при спалюванні зазвичай використовуваних видів палива (використання відходів виключено). За відсутності зазначених вимірів, використовуються граничні обсяги викидів, встановлені у дозволі. За відсутності таких значень у дозволі, використовуються реальні масові концентрації.

C: сумарні граничні обсяги викидів при вмісті кисню, встановленому у цій Частині, для певних видів промислової діяльності та певних забруднюючих речовин або, у випадку відсутності таких значень, сумарні граничні обсяги викидів, що замінюють граничні обсяги викидів, як встановлено у конкретних Додатках до цієї Директиви. Сумарний вміст кисню для заміщення вмісту кисню для стандартизації розраховується на основі вмісту, зазначеного вище, з врахуванням парціальних об'ємів.

Усі граничні обсяги викидів розраховуються при температурі 273,15 K, тиску 101,3 кПа та після поправки на вміст водяної пари у відхідних газах

Держави-члени можуть встановлювати правила, що регулюють винятки, передбачені у цій Частині.

2. Спеціальні положення для печей для обпалювання цементу, що побічно спалюють відходи

2.1. Граничні обсяги викидів, встановлені у підпунктах 2.2 та 2.3, застосовуються як поденні середні значення для сумарного пилу, HCl, HF, NO_x, SO₂ та COB (для постійних вимірювань), як середні значення за період відбору проб мінімум 30 хвилин та максимум 8 годин для важких металів та як середні значення за період відбору проб мінімум 6 годин та максимум 8 годин для діоксинів та фуранів.

Усі значення стандартизовані при 10% кисню.

Півгодинні середні значення є необхідними тільки з огляду на розрахунок поденних середніх значень.

2.2. C – сумарні граничні обсяги викидів (мг/нм³ за виключенням діоксинів та фуранів) для наступних забруднюючих речовин

Забруднююча речовина	C
Сумарний пил	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500 ⁽¹⁾
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Діоксини та фурани (нг/нм ³)	0,13

(1) До 1 січня 2016 року компетентний орган влади може дозволити виключення щодо граничного обсягу викидів для NO_x у розмірі не більше 800 мг/нм³

2.3. C – сумарні граничні обсяги викидів (мг/нм³) для SO та COB

Забруднююча речовина	C
SO ₂	50
COB	10

Компетентний орган влади може надавати право відступу щодо граничних обсягів викидів, встановлених у цьому підпункті, у випадках, коли COB та SO2 не утворюються при побічному спалюванні відходів.

2.4. С- сумарні граничні обсяги викидів для CO

Компетентний орган влади може встановлювати граничні обсяги викидів для CO.

3. Спеціальні положення для спалювальних установок, що побічно спалюють відходи

3.1. Спрос виражене як поденні середні значення (мг/нм3), дійсні до дати, встановленої у частині 5 статті 82.

Для визначення сукупної номінальної ефективної теплової потужності спалювальних установок застосовуються правила поєднання за визначенням статті 29. Півгодинні середні значення є необхідними тільки з огляду на розрахунок поденних середніх значень.

Спрос для твердих видів палива за виключенням біомаси (вміст O2 - 6 %):

Забруднюючі речовини	< 50 МВт(терм)	від 50 до 100 МВт(терм)	від 100 до 300 МВт(терм)	> 300 МВт(терм)
SO2	—	850	200	200
NOx	—	400	200	200
Пил	50	50	30	30

Спрос для біомаси (вміст O2 - 6 %):

Забруднюючі речовини	< 50 МВт(терм)	від 50 до 100 МВт(терм)	від 100 до 300 МВт(терм)	> 300 МВт(терм)
SO2	—	200	200	200
NOx	—	350	300	200
Пил	50	50	30	30

Спрос для рідких видів палива (вміст O2 - 3 %):

Забруднюючі	< 50	від 50 до 100	від 100 до 300 МВт(терм)	> 300
-------------	------	---------------	--------------------------	-------

речовини	МВт(терм)	МВт(терм)		МВт(терм)
SO ₂	—	850	від 400 до 200 (лінійне зменшення з 100 до 300 МВт(терм))	200
NO _x	—	400	200	200
Пил	50	50	30	30

3.2. Спрос виражене як поденні середні значення (мг/нм³) дійсні до дати, встановленої у частині 6 статті 82

Для визначення сукупної номінальної ефективної теплової потужності спалювальних установок застосовуються правила поєднання за визначенням статті 29. Півгодинні середні значення є необхідними тільки з огляду на розрахунок поденних середніх значень

3.2.1. Спрос для спалювальних установок зазначених у частині 2 статті 30, за виключенням газових турбін та газових двигунів

Спрос для твердих видів палива за виключенням біомаси (вміст O₂ - 6 %):

Забруднююча речовина	< 50 МВт(терм)	від 50 до 100 МВт(терм)	від 100 до 300 МВт(терм)	> 300 МВт(терм)
SO ₂	—	400 для торфу: 300	200	200
NO _x	—	300 для порошкоподібного лігніту: 400	200	200
Пил	50	30	25 для торфу: 20	20

Спрос для біомаси (вміст O₂ - 6 %):

Забруднююча речовина	< 50 МВт(терм)	від 50 до 100 МВт(терм)	від 100 до 300 МВт(терм)	> 300 МВт(терм)
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	300	250	200

Пил	50	30	20	20
-----	----	----	----	----

Спрос для рідких видів палива (вміст O₂ - 3 %):

Забруднююча речовина	< 50 МВт(терм)	від 50 до 100 МВт(терм)	від 100 до 300 МВт(терм)	> 300 МВт(терм)
SO ₂	—	350	250	200
NO _x	—	400	200	150
Пил	50	30	25	20

3.2.2. Спрос для спалювальних установок зазначених у частині 3 статті 30, за виключенням газових турбін та газових двигунів

Спрос для твердих видів палива за виключенням біомаси (вміст O₂ - 6 %):

Забруднююча речовина	< 50 МВт(терм)	від 50 до 100 МВт(терм)	від 100 до 300 МВт(терм)	> 300 МВт(терм)
SO ₂	—	400 для торфу: 300	200 для торфу: 300, за виключенням випадку спалювання у псевдозрідженому шарі: 250	150 для циркулюючого або герметичного спалювання у псевдозрідженому шарі або, у випадку спалювання торфу, для всіх видів спалювання у псевдозрідженому шарі: 200
NO _x	—	300 для торфу: 250	200	150 Для спалювання порошкоподібного лігніту: 200
Пил	50	20	20	10 для торфу: 20

Спрос для біомаси (вміст O₂ - 6 %):

Забруднююча речовина	< 50 МВт(терм)	від 50 до 100 МВт(терм)	від 100 до 300 МВт(терм)	> 300 МВт(терм)
SO ₂	—	200	200	150

NO _x	—	250	200	150
Пил	50	20	20	20

Спрос для рідких видів палива (вміст O₂ - 3 %):

Забруднююча речовина	< 50 МВт(терм)	від 50 до 100 МВт(терм)	від 100 до 300 МВт(терм)	> 300 МВт(терм)
SO ₂	—	350	200	150
NO _x	—	300	150	100
Пил	50	20	20	10

3.3. С — сумарні граничні обсяги викидів для важких металів (мг/нм³) виражені як середні значення за період відбору проб мінімум 30 хвилин та максимум 8 годин (вміст O₂ - 6 % для твердих видів палива та 3 % для рідких видів палива)

Забруднюючі речовини	С
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4. С — сумарні граничні обсяги викидів (нг/нм³) для діоксинів та фуранів, виражені як середні значення за період відбору проб мінімум 6 годин та максимум 8 годин (вміст O₂ - 6 % для твердих видів палива та 3 % для рідких видів палива)

Забруднююча речовина	С
Діоксини та фурани	0,1

4. Спеціальні положення для установок побічного спалювання відходів у секторах промисловості, що не охоплені у Підпунктах 2 та 3 цієї Частини.

4.1. С — сумарні граничні обсяги викидів (нг/нм³) для діоксинів та фуранів, виражені як середні значення за період відбору проб мінімум 6 годин та максимум 8 годин:

Забруднююча речовина	С

Діоксини та фурани	0,1
--------------------	-----

4.2. С – сумарні граничні обсяги викидів (мг/нм³) для важких металів, виражені як середні значення за період відбору проб мінімум 30 хвилин та максимум 8 годин:

Забруднюючі речовини	С
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

ЧАСТИНА 5

Граничні обсяги викидів для скидань відпрацьованої води з очищення відхідних газів

Забруднюючі речовини	Граничні обсяги викидів для не відфільтрованих проб (мг/л за виключенням діоксинів та фуранів)	
1. Сумарна кількість суспендованих твердих часток, як визначено у Додатку I Директиви 91/271/ЄЕС	(95 %) 30	(100 %) 45
2. Ртуть та її сполуки, виражені як ртуть (Hg)	0,03	
3. Кадмій та його сполуки, виражені як кадмій (Cd)	0,05	
4. Талій та його сполуки, виражені як талій (Tl)	0,05	
5. Миш'як та його сполуки, виражені як миш'як (As)	0,15	
6. Свинець та його сполуки, виражені як свинець (Pb)	0,2	
7. Хром та його сполуки, виражені як хром (Cr)	0,5	
8. Мідь та її сполуки, виражені як мідь (Cu)	0,5	
9. Нікель та його сполуки, виражені як нікель (Ni)	0,5	
10. Цинк та його сполуки, виражені як цинк (Zn)	1,5	
11. Діоксини та фурани	0,3 нг/л	

ЧАСТИНА 6

1. Техніки вимірювання

1.1. Вимірювання для визначення концентрації речовин, що забруднюють повітря та воду, здійснюються у репрезентативний спосіб.

1.2. Відбір проб та аналіз всіх забруднюючих речовин, у тому числі, діоксинів та фуранів, а також забезпечення якості автоматизованих систем вимірювання та контрольних методів вимірювання для калібрування зазначених систем, виконуються у відповідності до стандартів CEN. Якщо стандартів CEN немає в наявності, ISO, застосовуються національні або інші міжнародні стандарти, які забезпечують надання даних еквівалентної наукової якості. Автоматизовані системи вимірювання є предметом здійснення контролю за допомогою паралельних вимірювань з використанням контрольних методів принаймні один раз на рік.

1.3. На денному рівні граничного обсягу викидів, значення довірчих інтервалів 95 % для одного виміряного результату не перевищує наступних відсоткових значень граничних обсягів викидів:

Окис вуглецю:	10 %
Двоокис сірки:	20 %
Двоокис азоту:	20 %
Сумарний пил:	30 %
Сумарний органічний вуглець:	30 %
Хлорид водню:	40 %
Фторид водню:	40 %.

Періодичні вимірювання викидів у повітря та воду здійснюються у відповідності до підпунктів 1.1 та 1.2.

2. Вимірювання, пов'язані із речовинами, що забруднюють повітря

2.1. Відносно речовин, що забруднюють повітря, здійснюються наступні вимірювання:

(a) постійні вимірювання щодо наступних речовин: NO_x, за умови встановлення граничних обсягів викидів, CO, сумарний пил, COB, HCl, HF, SO₂;

(b) постійні вимірювання щодо наступних параметрів експлуатації процесів: температура поблизу внутрішньої стінки або у іншій репрезентативній точці камери згоряння, як це дозволено компетентним органом влади, концентрація кисню, тиск, температура та вміст водяної пари у відхідному газі;

(c) як мінімум два вимірювання на рік щодо важких металів і діоксинів та фуранів; проте, протягом перших 12 місяців експлуатації здійснюється одне вимірювання принаймні кожні 3 місяці.

2.2. Час перебування, а також мінімальна температура і вміст кисню у відхідних газах, є предметом належної перевірки, як мінімум, один раз при введенні в експлуатацію установки для спалювання відходів або установки побічного спалювання відходів та за найбільш несприятливих очікуваних умов експлуатації.

2.3. Постійне вимірювання HF можна пропустити, якщо використовуються етапи переробки для HCl, що забезпечують відсутність перевищення граничного обсягу викидів для HCl. У такому випадку викиди HF є предметом періодичних вимірювань, як встановлено у підпункті 2.1(c).

2.4. Постійне вимірювання вмісту водяної пари не є необхідним, якщо відібрана проба відхідного газу висушується перед здійсненням аналізу викидів.

2.5. Компетентний орган влади може вирішити не вимагати постійних вимірювань щодо HCl, HF та SO₂ в установках для спалювання відходів або установках побічного спалювання відходів, і вимагати періодичних вимірювань, як встановлено у підпункті 2.1(c), або жодних вимірювань, якщо експлуатуюча організація може довести, що викиди зазначених забруднюючих речовин за жодних обставин не можуть перевищувати встановлені граничні обсяги викидів.

Компетентний орган влади може вирішити не вимагати постійних вимірювань щодо NO_x та вимагати періодичних вимірювань, як встановлено у підпункті 2.1(c) в існуючих установках для спалювання відходів із номінальною потужністю менше 6 тон на годину або в існуючих установках побічного спалювання відходів із номінальною потужністю менше 6 тон на годину, якщо експлуатуюча організація може довести на основі інформації щодо якості відходів, про які ідеться, використовуваних технологій та результатів моніторингу викидів, що викиди NO_x за жодних обставин не можуть перевищувати встановлений граничний обсяг викидів.

2.6. Компетентний орган влади може вирішити вимагати виконання одного вимірювання кожні 2 роки для важких металів і одного вимірювання на рік для діоксинів та фуранів у

наступних випадках:

(a) викиди, що утворюються при побічному спалювання або спалюванні відходів, за будь-яких обставин, не перевищують 50 % граничних обсягів викидів;

(b) відходи, що підлягають побічному спалюванню або спалюванню, складаються тільки з певних горючих часток ненебезпечних відходів, що не придатні для рециркуляції, із певними характеристиками, та які визначаються на основі оцінювання, зазначеного у підпункті (c);

(c) експлуатуюча організація може довести на основі інформації щодо якості відходів, про які ідеться, використовуваних технологій та результатів моніторингу викидів, що викиди за будь-яких обставин значно нижче граничних обсягів викидів для важких металів і діоксинів та фуранів.

2.7. Результати вимірювань стандартизуються з використанням стандартних концентрацій кисню, зазначених у Частині 3, або розрахованих згідно Частини 4, і за допомогою формули, наведеної у Частині 7.

При спалюванні або побічному спалюванні відходів у насиченій киснем атмосфері результати вимірювань можна стандартизувати при вмісті кисню, встановленому компетентним органом влади, що відображає спеціальні обставини окремого випадку.

При зменшенні викидів забруднюючих речовин шляхом обробки відхідного газу в установках для спалювання відходів або установках побічного спалювання відходів, що обробляють небезпечні відходи, стандартизація з врахуванням вмісту кисню, передбачена у пункті першому, здійснюється тільки якщо вміст кисню, виміряний за той же проміжок часу, що і забруднююча речовина, про яку ідеться, перевищує відповідний стандартний вміст кисню.

3. Вимірювання, пов'язані із речовинами, що забруднюють воду

3.1. Наступні вимірювання здійснюються у точці скидання відпрацьованої води:

(a) постійні вимірювання рН, температури та потоку;

(b) щоденні вимірювання локальних проб щодо сумарних суспендованих твердих часток або вимірювання репрезентативних проб пропорційно потоку за період 24 години;

(с) як мінімум, щомісячні вимірювання репрезентативних проб скидання пропорційно потоку за період 24 години Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni та Zn;

(d) як мінімум, вимірювання щодо діоксинів та фуранів кожні 6 місяців, проте, протягом перших 12 місяців експлуатації здійснюється одне вимірювання принаймні кожні 3 місяці.

3.2. Якщо відпрацьована вода з очищення відхідних газів обробляється на об'єкті разом із іншими місцевими ресурсами відпрацьованої води, експлуатуюча організація здійснює наступні вимірювання:

(a) щодо потоку відпрацьованої води з процесів очищення відхідних газів до її потрапляння до колективної станції очищення стічних вод;

(b) щодо потоку або потоків інших видів відпрацьованої води до її потрапляння до колективної станції очищення стічних вод;

(с) у точці кінцевого скидання відпрацьованої води після обробки з установки для спалювання відходів або установки побічного спалювання відходів.

ЧАСТИНА 7

Формула для розрахунку концентрації викидів при стандартному відсотковому співвідношенні концентрації кисню

E_S = розрахована концентрація викидів при стандартному відсотковому співвідношенні концентрації кисню

E_M = виміряна концентрація викидів

O_S = стандартна концентрація кисню

O_M = виміряна концентрація кисню

ЧАСТИНА 8

Оцінювання відповідності граничним обсягам викидів

1. Граничні обсяги викидів у повітря

1.1. Граничні обсяги викидів для повітря вважаються такими, відповідність яким забезпечено, якщо:

- (a) жодне з поденних середніх значень не перевищує будь-який з граничних обсягів викидів, встановлених у підпункті 1.1 Частини 3 або у Частині , або розрахованих у відповідності до Частини 4;
- (b) або жодне з півгодинних середніх значень не перевищує будь-який з граничних обсягів викидів, встановлених у стовпчику А таблиці у підпункті 1.2 Частини 3, або, де доречно, 97 % півгодинних середніх значень за рік не перевищують будь-яких з граничних обсягів викидів, встановлених у стовпчику В таблиці у підпункті 1.2 Частини 3;
- (c) жодне з середніх значень за період відбору проб, встановлених для важких металів та діоксинів і фуранів, не перевищує граничних обсягів викидів, встановлених у підпунктах 1.3 та 1.4 Частини 3 або у Частині, або розрахованих у відповідності до Частини 4;

(d) для окису вуглецю (CO):

(i) у випадку установки для спалювання відходів:

— як мінімум 97 % поденних середніх значень за рік не перевищують граничний обсяг викидів, встановлений у підпункті 1.5(a) Частини 3; та,

— як мінімум 95 % всіх що-10-хвилинних середніх значень, взятих за будь-який період у 24 години, або всі півгодинні середні значення, взяті впродовж того ж проміжку часу, не перевищують граничних обсягів викидів, встановлених у підпунктах 1.5(b) та (c) Частини 3; у випадку установки для спалювання відходів, в якій температура газу, що утворюється в процесі спалювання, підвищується принаймні до 1 100 °C протягом, принаймні, двох секунд, держави-члени можуть застосовувати 7-денний строк для оцінювання що-10-хвилинних середніх значень;

(ii) у випадку установок побічного спалювання відходів: положення Частини 4 виконуються.

1.2. Півгодинні середні значення та що-10-хвилинні середні значення визначаються протягом діючого часу експлуатації (за виключенням періодів запуску та закриття, якщо при цьому відходи не спалюються) на основі вимірних значень після віднімання значення довірчого інтервалу, визначеного у підпункті 1.3 Частини 6. Поденні середні значення визначаються на основі зазначених затверджених значень.

Для того, щоб отримати дійсне поденне середнє значення, не більше п'яти півгодинних середніх значень за будь-який день визнаються недійсними через несправності або технічне обслуговування системи постійного вимірювання. Не більше десяти поденних середніх значень на рік можуть бути визнані недійсними через несправності або технічне обслуговування системи постійного вимірювання.

1.3. Середні значення за період відбору проб та середні значення у випадку періодичних вимірювань щодо HF, HCl та SO₂ визначаються у відповідності до вимог пункту (е) частини 1 статті 45, частини 3 статті 48 та підпункту 1 Частини 6.

2. Граничні обсяги викидів у воду

Граничні обсяги викидів для води вважаються такими, відповідність яким забезпечено, якщо:

(а) щодо сумарного показника суспендованих твердих часток 95 % та 100 % виміряних значень не перевищують відповідних граничних обсягів викидів, встановлених у Частині 5;

(b) щодо важких металів (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni та Zn) не більше, ніж одне вимірювання на рік перевищує граничні обсяги викидів, встановлені у Частині 5; або, якщо держава-член передбачає більше 20 проб на рік, не більше 5% таких проб перевищують граничні обсяги викидів, встановлені у Частині 5;

(с) щодо діоксинів та фуранів, результати вимірювань не перевищують граничний обсяг викидів, встановлений у Частині 5.

ДОДАТОК VII

Технічні положення, пов'язані із установками та видами діяльності, в яких застосовуються органічні розчинники

ЧАСТИНА 1

Види діяльності

1. У кожному з наступних підпунктів вид діяльності включає у себе очищення обладнання, але не очищення виробу, якщо не зазначено інше.

2. Адгезивне покриття

Будь-яка діяльність, в якій до поверхні застосовується адгезив, за виключенням адгезивного покриття та ламінування, пов'язаного із друкарською діяльністю.

3. Діяльність з нанесення покриття

Будь-яка діяльність, в якій до наступних об'єктів застосовується одноразове або багаторазове нанесення суцільної плівки покриття:

(a) одного з наступних транспортних засобів:

(i) нових автомобілів, визначених як транспортні засоби категорії M1 у Директиві 2007/46/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 5 вересня 2007 року, що встановлює схему затвердження автотранспортних засобів та причепів до них, а також систем, складових та окремих технічних одиниць, призначених для таких транспортних засобів (1), та категорії N1, якщо вони покриваються на тій же установці, що і транспортні засоби категорії M1;

(ii) кабін вантажних автомобілів, визначених як місце розміщення для водія, та всіх інтегрованих місць розміщення для технічного обладнання, транспортних засобів категорій N2 та N3 у Директиві 2007/46/ЄС;

(iii) фургонів та вантажних автомобілів, визначених як транспортні засоби категорій N1, N2 та N3 у Директиві 2007/46/ЄС, але не включаючи кабіни вантажних автомобілів;

(iv) автобусів, визначених як транспортні засоби категорій M2 та M3 у Директиві 2007/46/ЄС;

(v) причепів, визначених по категоріям O1, O2, O3 та O4 у Директиві 2007/46/ЄС;

(b) металевих та пластикових поверхонь, у тому числі, поверхонь літаків, кораблів, поїздів, тощо

(c) дерев'яних поверхонь;

(d) текстильних, тканинних, плівкових та паперових поверхонь;

(e) шкіри.

Діяльність з нанесення покриття не включає у себе нанесення металу на субстрат за допомогою електрофорезних та хімічних технологій. Якщо діяльність з нанесення покриття включає у себе етап, протягом якого той же об'єкт наноситься шляхом друку за допомогою будь-якої використовуваної технології, такий етап вважається частиною діяльності з нанесення покриття. Однак, друкарська діяльність, що здійснюється у якості окремого виду діяльності, не

включається, проте може охоплюватись Главою V цієї Директиви, якщо друкарська діяльність підпадає під сферу її застосування.

4. Нанесення рулонного покриття

Будь-яка діяльність, в якій рулонна сталь, неіржавіюча сталь, сталь з покриттям, мідні сплави або алюмінієва стрічка покриваються плівкоутворюючим або ламінуючим покриттям межах безперервного процесу.

5. Хімчистка

Будь-яка промислова або комерційна діяльність з використанням летючих органічних сполук на установці для очищування одягу, меблів та подібних споживчих товарів за виключенням ручного видалення плям та забруднень в текстильній промисловості та виробництві одягу.

6. Виробництво взуття

Будь-яка діяльність з виготовлення готового взуття або його деталей.

7. Виробництво обмазочних мас, лаків, чорнил та адгезивів

Виробництво вищезазначених виробів та напівфабрикатів, якщо вона виконується на одному об'єкті, шляхом змішування пігментів, смол та адгезивних матеріалів з органічним розчинником або іншим носієм, у тому числі, діяльність з диспергування та грубого диспергування, регулювання в'язкості та зафарблення, операції з наповнення кінцевим продуктом ємності для нього.

8. Виробництво фармацевтичної продукції

Хімічний синтез, ферментація, екстракція, складання рецептури та завершення фармацевтичних виробів і, якщо здійснюється на тому ж об'єкті, виробництво напівфабрикатів.

9. Друкарська діяльність

Будь-яка діяльність з відтворення тексту та/або зображень, в якій, за допомогою носія зображення, чорнило переноситься на поверхню будь-якого типу. Вона включає у себе

технології лакування, покриття плівкою та ламінування. Однак, предметом Глави V є тільки наступні проміжні процеси:

(a) флексографія – друкарська діяльність з використанням носія зображення, виготовленого з гуми або еластичних фотополімерів, на яких зони друку розташовані вище за зони відсутності друку, в якій використовуються рідкі чорнила, що висихають шляхом випаровування;

(b) термостабілізація рулонного офсетного друку – друкарська діяльність з подачею з рулонів, що використовує носій зображення, в якій зони друку та відсутності друку знаходяться у одній площині, при цьому подача з рулонів означає, що матеріал, на якому необхідно здійснити друк, подається до механізму з барабану на відміну від окремих аркушів. Зона відсутності друку обробляється для протягування води та, у такий спосіб, відштовхування води. Зона друку обробляється для прийому та передачі чорнила до поверхні, на якій необхідно здійснити друк. Випаровування відбувається у печі, в якій використовується гаряче повітря для нагрівання надрукованого матеріалу;

(c) ламінування, пов'язане із друкарською діяльністю – склеювання двох або більше гнучких матеріалів для утворення ламінату;

(d) видавницька ротогравюра – друкарська діяльність з ротогравірування, що використовується для друку на папері для журналів, брошур, каталогів або подібної продукції з використанням чорнил на основі толуолу;

(e) ротогравюра – друкарська діяльність з використанням циліндричного носія зображення, в якому зона друку розташована нижче зони відсутності друку, в якій використовуються рідкі чорнила, що висихають шляхом випаровування. Виїмки покривають чорнилом, а надлишок зчищають з зони відсутності друку до контактування поверхні, на якій необхідно здійснити друк, із циліндром і підняття нею чорнил з виїмок;

(f) ротаційний трафаретний друк – друкарська діяльність з подачею з рулонів, в якій чорнило передається на поверхню, на якій необхідно здійснити друк, шляхом проштовхування його крізь пористий носій зображення, в якій зона друку відкрита, а зона відсутності друку заклеєна, в якій використовуються чорнила, що висихають тільки шляхом випаровування. Подача з рулонів означає, що матеріал, на якому необхідно здійснити друк, подається до механізму з барабану на відміну від окремих аркушів;

(g) лакування – діяльність, за допомогою якої лак або адгезивне покриття застосовуються до гнучкого матеріалу з метою подальшого склеювання пакувального матеріалу.

Будь-яка діяльність зі змішування, подрібнення, додавання присадок, каландрування, екструзії та вулканізації природної або синтетичної гуми та будь-які допоміжні операції для перетворення природної або синтетичної гуми на готову продукцію.

11. Очищування поверхні

Будь-яка діяльність, за виключенням хімічної чистки, в якій використовують органічні розчинники для видалення забруднення з поверхні матеріалу, у тому числі, знежирення. Діяльність з очищення, що складається з більше, ніж одного етапу до або після будь-якої іншої діяльності, вважається однією дією з очищення поверхні. Така дія означає не очищування обладнання, а очищування поверхні виробів.

12. Діяльність з екстракції рослинної олії та тваринного жиру і рафінації рослинної олії

Будь-яка діяльність для екстракції рослинної олії з насіння та іншої рослинної сировини, оброки сухих відходів для виробництва кормів для тварин, очистки жирів та рослинних олій, отриманих з насіння, рослинної сировини та/або тваринної сировини.

13. Реставрація транспортних засобів

Будь-яка промислова або комерційна діяльність з нанесення покриття та діяльність, пов'язана із діяльністю зі знежирення, в процесі якої виконується одне з наступних:

(a) нанесення первісного покриття на автомобільні транспортні засоби, як визначено у Директиві 2007/46/ЄС, або на їх частину, з реставраційних матеріалів, якщо це виконується не на первісній лінії виробництва

(b) нанесення покриття на причеми (у тому числі, напівпричеми) (категорія О у Директиві 2007/46/ЄС).

14. Нанесення покриття на обмотковий провід

Будь-яка діяльність з нанесення покриття на металеві провідники, що використовується для обмотки котушок у трансформаторах та двигунах, тощо.

15. Просочування деревини

Будь-яка діяльність з просочування деревини консервантом.

16. Ламінування дерева та пластику

Будь-яка діяльність зі склеювання дерева та/або пластику для виготовлення ламінованих виробів.

ЧАСТИНА 2

Граничні величини та граничні обсяги викидів

Граничні обсяги викидів у відхідних газах розраховуються при температурі 273,15 К та тиску 101,3 кПа

	Діяльність (гранична величина споживання розчинника у тонах на рік)	Гранична величина (гранична величина споживання розчинника у тонах на рік)	Граничні обсяги викидів у відхідних газах (мг С/нм3)	Граничні обсяги неконтрольованих викидів (відсоток витрат розчинника)		Сумарні граничні обсяги викидів	
				Нові установки	Існуючі установки	Нові установки	Існуючі установи
1	Рулонний офсетний друк із термостабілізацією (> 15)	15—25	100	30 (1)			
		> 25	20	30 (1)			
2	Видавницька ротогравюра (> 25)		75	10	15		
3	Інші види ротогравірування, флексографії, ротаційного трафаретного друку, ламінування та лакування (> 15),	15—25	100	25			
		> 25	100	20			
		> 30 (1)	100	20			

	ротаційний трафаретний друк на текстилі/картоні (> 30)				
4	Очищування поверхні з використанням складових, визначених у частині 5 статті 59. (> 1)	1—5 > 5	20 (1) 20 (1)	15 10	
5	Інші види очищування поверхні (> 2)	2—10 > 10	75 (1) 75 (1)	20 (1) 15 (1)	
6	Нанесення покриття на транспортні засоби (< 15) та реставрація транспортних засобів	> 0,5	50 (1)	25	
7	Нанесення рулонного покриття (> 25)		50 (1)	5 10	

	Діяльність (гранична величина споживання розчинника у тонах на рік)	Гранична величина (гранична величина споживання розчинника у тонах на рік)	Граничні обсяги викидів у відхідних газах (мг С/нм3)	Граничні обсяги неконтрольованих викидів (відсоток витрат розчинника)		Сумарні граничні обсяги викидів		
				Нові установки	Існуючі установки	Нові установки	Існуючі установки	
8	Інші види покриття, у тому числі, покриття на металі, пластику, текстилі (5), тканині, плівці та папері (> 5)	5—15 > 15	100 (1) (4) 50/75 (2) (3) (4)		25 (4) 20 (4)			(1) об за до на по су зд ум ст (2) гр об за до су – на по (3) ус на по те ви те: до по ви від ро гр об щс за дл на по су ск

						(4) на по мс ви ум сті то су, фа літ ви щс за та від ча 59
						(5) тр др вх діс № 3
9	Нанесення покриття на обмотковий провід (> 5)				10 г/кг (1) 5 г/кг (2)	(1) За дл се діс пр мм (2) За дл ус
10	Нанесення покриття на дерев'яні поверхні	15—25 > 25	100 (1) 50/75 (2)		25 20	(1) об за до на по су зд ум сті (2) гр

						об за до су – на по
11	Хімічистка				20 г/кг (1) (2)	(1) у ро ви кіл оч ви ви (2) об під Ча за дл дія

	Діяльність (гранична величина споживання розчинника у тонах на рік)	Гранична величина (гранична величина споживання розчинника у тонах на рік)	Граничні обсяги викидів у відхідних газах (мг С/м3)	Граничні обсяги неконтрольованих викидів (відсоток витрат розчинника)		Сумарні граничні обсяги викидів	
				Нові установки	Існуючі установки	Нові установки	Існуючі установки
12	Просочування деревини (> 25)		100 (1)		45	11 кг/м3	
13	Нанесення покриття на шкіру (> 10)	10—25 > 25 > 10 (1)				85 г/м2 75 г/м2 150 г/м2	

14	Виробництво взуття (> 5)				25 г на пару
15	Ламінування дерева та пластику (> 5)				30 г/м2
16	Нанесення адгезивного покриття (> 5)	5—15 >15	50 (l) 50 (l)	25 20	
17	Виробництво обмазочних мас, лаків, чорнил та адгезивів (> 100)	100—1 000 > 1 000	150 150		5 5 % витрат розчинника 3 3 % витрат розчинника
18	Перетворення гуми (> 15)		20 (1)	25 (2)	25 % витрат розчинника

--	--	--	--	--	--

	Діяльність (гранична величина споживання розчинника у тонах на рік)	Гранична величина (гранична величина споживання розчинника у тонах на рік)	Граничні обсяги викидів у відхідних газах (мг С/нм3)	Граничні обсяги неконтрольованих викидів (відсоток витрат розчинника)		Сумарні граничні обсяги викидів	
				Нові установки	Існуючі установки	Нові установки	Існуючі установки
19	Діяльність з екстракції рослинної олії та тваринного жиру і рафінації рослинної олії (> 10)					Тваринний жир: 1,5 кг тону Касторова олія: 3 кг на тону Насіння рапсу: 1 кг на тону Насіння соняшника: 1 кг на тону Соєві боби (звичайного помелу): 0,8 кг на тону Соєві боби (у білих пластівцях): 1,2 кг на тону Інші види насіння та інші види рослинної	

						сировини: 3 кг на тону кг на тону, 4 кг на тону	
20	Виробництво фармацевтичної продукції (> 50)		20 (1)	5 (2)	15 (2)	5 % витрат розчинника	15 % виті розчинн

ЧАСТИНА 3

*Граничні обсяги викидів для установо у промисловості з нанесення лакофарбового покриття
на транспортні засоби*

1. Сумарні граничні обсяги викидів виражаються у грамах органічного розчинника, що виділяються по відношенню до площі поверхні виробу у квадратних метрах та у кілограмах органічного розчинника, що виділяються по відношенню до корпусу автомобіля.

2. Площа поверхні будь-якого виробу, що розглядається у таблиці підпункту 3, визначається як площа поверхні, що розраховується з сумарної площі електрофоретичного покриття, та площа поверхні будь-яких деталей, що може додаватись на наступних етапах процесу нанесення покриття, які покриваються тими ж видами покриттів, що використовуються для виробу, про який ідеться, або ж як сумарна площа поверхні виробу, на який в даній установці наноситься покриття.

Площа поверхні електрофоретичного покриття розраховується за допомогою наступної формули:

$$2 \times \text{загальна вага корпусу виробу} \\ \text{середня товщина металевого листа} \times \text{щільність металевого листа}$$

Такий метод також застосовується для інших деталей із покриттям, що виготовлені з листів металу.

Автоматизоване проектування за допомогою комп'ютера або інші еквівалентні методи використовуються для розрахунку площі поверхні інших деталей, що додаються, або сумарної площі поверхні, на яку наноситься покриття у даній установці.

3. Сумарні граничні обсяги викидів у таблиці нижче відносяться до всіх етапів процесу, що виконуються у одній установці, починаючи з електрофоретичного покриття або будь-якого іншого виду процесу нанесення покриття, і закінчуючи кінцеву обробку верхнього шару покриття за допомогою воску та поліролю, а також до розчинника, що використовується при очищуванні технологічного обладнання, у тому числі, у кабінах для фарбування розпилюванням, як під час виготовлення виробу, так і після нього.

Вид діяльності (гранична величина споживання розчинника к тонах на рік)	Гранична величина виробництва (відноситься для річних обсягів виготовлення виробів із покриттям)	Сумарний граничний обсяг викидів	
		Нові установки	Існуючі установки
Нанесення покриття на нові автомобілі (> 15)	> 5 000	45 г/м ² або 1,3 кг/корпус + 33 г/м ²	60 г/м ² або 1,9 кг/корпус + 41 г/м ²
	≤ 5 000 монококів або > 3 500 шасі	90 г/м ² або 1,5 кг/корпус + 70 г/м ²	90 г/м ² або 1,5 кг/корпус + 70 г/м ²

		Сумарний граничний обсяг викидів (г/м2)	
Нанесення покриття на нові кабіни вантажних автомобілів (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Нанесення покриття на нові фургони та вантажні автомобілі (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Нанесення покриття на нові автобуси (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. Установки з нанесення покриття на транспортні засоби із меншим за граничну величину споживанням розчинника, зазначеним у таблиці підпункту 3, відповідають вимогам для сектору реставрації транспортних засобів, встановлених у Частині 2.

ЧАСТИНА 4

Граничні обсяги викидів, пов'язані із летючими органічними сполуками із конкретними кодами ризику

1. Для викидів летючих органічних сполук, зазначених у статті 58, якщо масовий потік суми сполук, що зумовлює маркування, зазначене у згаданій статті, є більшим або дорівнює 10 грам на галон, виконується граничний обсяг викидів у 2 мг/м³. Граничний обсяг викидів означає масову суму окремих сполук.

2. Для викидів галогенізованих летючих органічних сполук, яким призначено або існує необхідність опису видів небезпечного впливу H341 або H351, якщо масовий потік суми сполук, що зумовлює описи видів небезпечного впливу H341 або H351, перевищує або дорівнює 100 грам на галон, виконується граничний обсяг викидів у 20 мг/м³. Граничний обсяг викидів означає масову суму окремих сполук.

ЧАСТИНА 5

Схема зменшення

1. Експлуатуюча організація може використовувати будь-яку схему зменшення, що була спеціально розроблена для даної установки.

2. У випадку застосування покриттів, лаків, адгезивів або чорнил, використовується наступна схема. Якщо наступний метод не є прийнятним, компетентний орган влади може дозволити експлуатуючій організації застосовувати будь-яку альтернативну схему зменшення, що дозволяє досягти зменшень викидів, еквівалентних тим, що досягаються при застосуванні граничних обсягів викидів, визначених у Частинах 2 та 3. Проект такої схеми враховує наступні факти:

(a) якщо замінники, що містять малу кількість або не містять розчинників, знаходяться на стадії розробки, експлуатуючій організації надається відстрочка для впровадження її планів зменшення викидів;

(b) контрольний критерій для зменшень викидів має якомога більше відповідати викидам, що могли б спостерігатися, якщо не вживалось би жодних заходів зі зменшення.

3. Наступна схема експлуатується для установок, для яких можна допустити постійний вміст сухих речовин у виробі:

(a) Річний контрольний обсяг викидів розраховується наступним чином:

(i) Визначається сумарна маса твердих речовин у певній кількості покриття та/або чорнила, лаку або адгезив, що споживається за рік. Твердими речовинами є всі матеріали у покриттях, лаках та адгезивах, що стають твердими після випаровування води або летючих органічних сполук.

(ii) Річний контрольний обсяг викидів розраховуються шляхом множення маси, визначеної у підпункті (i) на відповідний коефіцієнт, наведений у таблиці нижче. Компетентні органи влади можуть відрегулювати такі коефіцієнти для окремих установок для відображення документально підтвердженого підвищення ефективності у використанні твердих речовин.

Вид діяльності	Коефіцієнт множення для використання згідно пункту (a)(ii)
Друк з використанням технологій ротогравюри, флексографії; ламінування як частина друкарської діяльності; лакування як частина друкарської діяльності; нанесення покриття на дерево; нанесення покриття на текстиль, тканину, плівку або папір; адгезивне покриття	4
Нанесення рулонного покриття, реставрація транспортних засобів	3

Покриття для контакту із харчовими продуктами, покриття для аерокосмічної промисловості	2,33
Інші види покриття та ротаційний трафаретний друк	1,5

(b) Цільовий обсяг викидів дорівнює річному контрольному обсягу викидів, помноженому на відсоток, що дорівнює:

(i) (граничний обсяг неконтрольованих викидів + 15), для установок, що підпадають під пункт 6 та нижній діапазон граничних величин підпунктів 8 та 10 Частини 2,

(ii) (граничний обсяг неконтрольованих викидів + 5) для всіх інших установок.

(c) Відповідність досягається, якщо фактичні викиди розчинника, визначені на основі плану управління розчинниками, є меншими або дорівнюють цільовому обсягу викидів.

ЧАСТИНА 6

Моніторинг викидів

1. Канали, до яких приєднано очисне обладнання, та які у кінцевій точці скидання викидають більше ніж середнє значення сумарного органічного вуглецю у 10 кг на галон, підлягають постійному моніторингу на предмет відповідності.

2. У інших випадках держави-члени забезпечують виконання постійних або періодичних вимірювань. Для періодичних вимірювань одержують як мінімум три значення вимірювань під час кожного заходу з вимірювання.

3. Вимірювання не є необхідними у випадку, якщо очисне обладнання у місці кінцевого викиду не обов'язково повинне відповідати вимогам цієї Директиви.

ЧАСТИНА 7

План управління розчинниками

1. Принципи

План управління розчинниками використовується для:

- (a) перевірки і підтвердження відповідності, як визначено у статті 62
- (b) визначення майбутніх варіантів зменшення викидів;
- (c) забезпечення надання громадськості інформації щодо споживання розчинників, викидів розчинників та відповідності вимогам Глави V.

2. Означення

Наступні означення забезпечують схему підтримання балансу мас.

Витрати органічних розчинників (I):

- I1 Кількість органічних розчинників або їх кількість у сумішах, що придбавається, які використовують як вихідний матеріал у процесі, протягом часу, за який розраховується баланс мас.
- I2 Кількість органічних розчинників або їх кількість у сумішах, що відновлюється або використовується повторно як вихідний розчинник у процесі. Кількість рециркульованого розчинника підраховується кожного разу при його використанні для виконання діяльності.

Вивільнення органічних розчинників (O):

- O1 Викиди у відхідних газах.
- O2 Органічні розчинники, що втрачаються у воді, із врахуванням обробки відпрацьованої води при підрахунку O5.
- O3 Кількість органічних розчинників, що залишається у вигляді забруднення або відходів у результатах виробництва продукції від процесу.
- O4 Не вловлені викиди органічних розчинників у повітря. Це включає у себе загальну вентиляцію приміщень, в яких повітря випускається у навколишнє середовище через вікна, двері, вентиляційні та аналогічні отвори.
- O5 Органічні розчинники та/або органічні сполуки, втрачені через хімічні або фізичні реакції (у тому числі, знищені шляхом спалювання або інших видів обробки відпрацьованої води, або вловлені, якщо їх не підраховано відповідно до O6, O7 або O8).
- O6 Органічні розчинники, що містяться у зібраних відходах.

- O7 Органічні розчинники, або органічні розчинники, що містяться у сумішах, що продаються або призначені для продажу у якості комерційно цінної продукції.
- O8 Органічні розчинники, що містяться у сумішах, відновлених для повторного використання, але не у якості вихідного матеріалу для процесу, якщо їх не підраховано відповідно до O7.
- O9 Органічні розчинники, вивільнені у інші способи.

3. Використання плану управління розчинниками для перевірки і підтвердження відповідності.

Користь від використання плану управління розчинникам визначається окремою вимогою, відповідність якій необхідно перевірити та підтвердити наступним чином:

(a) перевірка і підтвердження відповідності схемі зменшення, як встановлено у Частині 5, сумарному граничному обсягу викидів, вираженому у викидах розчинників на одиницю продукції, або іншими чином, зазначеним у Частинах 2 та 3.

(i) для всіх видів діяльності, що використовують схему зменшення, як встановлено у Частині 5, план управління розчинниками складається щорічно для визначення споживання (C). споживання розраховується відповідно до наступного рівняння.

$$C = P - O8$$

Також здійснюється паралельний захід для визначення вмісту твердих речовин, що використовуються у нанесенні покриттів, для того, щоб вирахувати річний контрольний обсяг викидів та цільовий обсяг викидів кожного року.

(ii) для оцінювання відповідності сумарному граничному обсягу викидів, вираженому у викидах розчинника на одиницю продукції, або іншим чином, зазначеним у Частинах 2 та 3, план управління розчинниками складається щорічно для визначення викидів (E). Викиди розраховуються відповідно до наступного рівняння:

$$E = F + O1$$

Де F – це неконтрольовані викиди за визначенням підпункту (b)(i). Показник викидів ділиться на відповідний параметр продукції.

(iii) для оцінювання відповідності вимогам підпункту (b)(ii) частини 6 статті 59, план управління розчинниками складається щорічно для визначення сукупних викидів, що утворюються в результаті всіх видів діяльності, про які ідеться, а потім цей показник порівнюється із сукупними викидами, що могли б утворитися за умови виконання вимог Частин 2 та 3 орему для кожного виду діяльності.

(b) Визначення неконтрольованих викидів для порівняння із граничними обсягами неконтрольованих викидів у Частині 2:

(i) Неконтрольовані викиди розраховуються за допомогою одного з наступних рівнянь:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8 \text{ або}$$

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F визначається або шляхом безпосереднього вимірювання кількостей, або за допомогою еквівалентного метода чи підрахунку з використанням показника ефективності вловлювання для певно процесу.

Граничний обсяг неконтрольованих викидів виражається як пропорція витрат, що розраховується відповідно до наступного рівняння:

$$I = I1 + I2$$

(ii) Визначення неконтрольованих викидів здійснюється за допомогою невеликого або вичерпного набору вимірювань і не повинне повторно виконуватись до модифікації обладнання.

ЧАСТИНА 8

Оцінювання відповідності граничним обсягам викидів у відхідних газах

1. У випадку постійних вимірювань граничні обсяги викидів вважаються такими, відповідність яким забезпечено, якщо:

(a) жодне з середніх арифметичних значень усіх дійсних показань, взятих протягом будь-якого періоду у 24 години експлуатації установки або діяльності за виключенням операцій із запуску та зупинки і технічного обслуговування обладнання, не перевищує граничних обсягів викидів,

(b) жодне з погодинних середніх значень не перевищує граничних обсягів викидів на коефіцієнт, більший за 1,5.

2. У випадку періодичних вимірювань граничні обсяги викидів вважаються такими, відповідність яким забезпечено, якщо під час заходів з моніторингу:

(a) середнє значення для всіх значень вимірювань не перевищує граничних обсягів викидів,

(b) жодне з погодинних середніх значень не перевищує граничних обсягів викидів на коефіцієнт, більший за 1,5.

3. Відповідність Частині 4 перевіряється та підтверджується на основі суми масових концентрацій окремих летючих органічних сполук, про які йдеться. Для всіх інших випадків відповідність перевіряється та підтверджується на основі сумарної маси органічного вуглецю, що було вивільнено, якщо інше не зазначено у Частині 2.

4. Певні об'єми газу можуть додаватись до відхідного газу для цілей охолодження та розбавлення, якщо це технічно виправдано, але вони не враховуються при визначенні масової концентрації забруднюючої речовини у відхідному газі.

ДОДАТОК VIII

Технічні положення, пов'язані із установками, що виробляють двоокис титану

ЧАСТИНА 1

Граничні обсяги викидів для викидів у воду

1. У випадку установок, що використовують сульфатний процес (як середньорічне):

550 кг сульфату на тону двоокису титану, що вироблено.

2. У випадку установок, що використовують хлоридний процес (як середньорічне):

(a) 130 кг хлориду на тону двоокису титану, що вироблено з використанням нейтрального рутилу,

(b) 228 кг хлориду на тону двоокису титану, що вироблено з використанням синтетичного рутилу,

(c) 330 кг хлориду на тону двоокису титану, що вироблено з використанням шлаку. Установки, що скидають відходи у солону воду (що знаходяться у гирлі річок, на побережжі, у відкритому морі) можуть підпадати під граничний обсяг викидів у 450 кг хлориду на тону двоокису титану, що вироблено з використанням шлаку.

3. Для установок, що використовують хлоридний процес та більше одного виду руди, граничні обсяги викидів у підпункті 2 застосовуються пропорційно до кількості використовуваних руд.

ЧАСТИНА 2

Граничні обсяги викидів у повітря

1. Граничні обсяги викидів, що виражаються як концентрації у масі га кубічний метр (нм3), розраховуються при температурі 273,15 K та тиску 101,3 кПа.

2. Для пилу: 50 мг/нм3 як погодинне середнє значення з основних джерел та 150 мг/нм3 як погодинне середнє значення з будь-яких інших джерел.

3. Для газоподібного двоокису сірки та триокису сірки, що скидаються в результаті ферментації та кальцинування, у тому числі, кислотних вкраплень, що розраховано як еквівалент SO₂:

(a) 6 кг на тону двоокису титану, виробленого в середньому за рік;

(b) 500 мг/нм3 як погодинне середнє значення для установок для концентрації відпрацьованих кислот.

4. Для хлору у випадку установок, що використовують хлоридний процес:

(a) 5 мг/нм3 в середньому за день;

(b) 40 мг/нм3 у будь-який час.

ЧАСТИНА 3

Моніторинг викидів

Моніторинг викидів у повітря включає у себе принаймні постійний моніторинг:

- (a) газоподібного двоокису сірки та триокису сірки, що скидаються в результаті ферментації та кальцинування з установок для концентрації відпрацьованих кислот в установках, що використовують сульфатний процес;
- (b) хлору з основних джерел в межах установок, що використовують хлоридний процес;
- (c) пилу з основних джерел.

ДОДАТОК IX

ЧАСТИНА А

Директиви, дію яких припинено, із подальшими змінами до них

(зазначено у статті 81)

Директива Ради 78/176/ЄЕС (ОБ L 54, 25.2.1978, С. 19).	
Директива Ради 83/29/ЄЕС (ОБ L 32, 3.2.1983, С. 28).	
Директива Ради 91/692/ЄЕС (ОБ L 377, 31.12.1991, С. 48).	тільки Додаток I, підпункт (b)
Директива Ради 82/883/ЄЕС (ОБ L 378, 31.12.1982, С. 1).	
Акт про приєднання 1985 року	тільки Додаток I, підпункт X.1(o)
Акт про приєднання 1994 року	тільки Додаток I, підпункт VIII.A.6
Регламент Ради (ЄС) № 807/2003 (ОБ L 122, 16.5.2003, С. 36).	тільки Додаток III, підпункт 34
Регламент (ЄС) № 219/2009 Європейського Парламенту та Ради (ОБ L 87, 31.3.2009, С. 109).	тільки Додаток, підпункт 3.1
Директива Ради 92/112/ЄЕС (ОБ L 409, 31.12.1992, С. 11).	
Директива Ради 1999/13/ЄС (ОБ L 85, 29.3.1999, С. 1).	
Регламент (ЄС) № 1882/2003 Європейського Парламенту	тільки Додаток I, підпункт 17

та Ради

([ОБ L 284, 31.10.2003, С. 1](#)).

Директива 2004/42/ЄС Європейського Парламенту та Ради

([ОБ L 143, 30.4.2004, С. 87](#)).

Директива 2008/112/ЄС Європейського Парламенту та Ради

([ОБ L 345, 23.12.2008, С. 68](#)).

Директива 2000/76/ЄС Європейського Парламенту та Ради

([ОБ L 332, 28.12.2000, С. 91](#)).

Регламент (ЄС) № 1137/2008 Європейського Парламенту та Ради

([ОБ L 311, 21.11.2008, С. 1](#)).

Директива 2001/80/ЄС Європейського Парламенту та Ради

([ОБ L 309, 27.11.2001, С. 1](#)).

Директива Ради 2006/105/ЄС ([ОБ L 363, 20.12.2006, С. 368](#)).

Директива 2009/31/ЄС Європейського Парламенту та Ради

([ОБ L 140, 5.6.2009, С. 114](#)).

Директива 2008/1/ЄС Європейського Парламенту та Ради

([ОБ L 24, 29.1.2008, С. 8](#)).

Директива 2009/31/ЄС Європейського Парламенту та Ради

([ОБ L 140, 5.6.2009, С. 114](#)).

тільки частина 1 статті 13

тільки стаття 3

тільки Додаток, підпункт 4.8

тільки Додаток, частина В,
підпункт 2

тільки стаття 33

тільки стаття 37

ЧАСТИНА В

Перелік часових рамок для транспонування у національне законодавство та застосування
(як зазначено у статті 81)

Директива	Часові рамки для транспонування	Часові рамки для застосування
78/176/ЄЕС	25 лютого 1979 року	

82/883/ЄЕС	31 грудня 1984 року	
92/112/ЄЕС	15 червня 1993 року	
1999/13/ЄС	1 квітня 2001 року	
2000/76/ЄС	28 грудня 2000 року	28 грудня 2002 року
		28 грудня 2005 року
2001/80/ЄС	27 листопада 2002 року	27 листопада 2004 року
2003/35/ЄС	25 червня 2005 року	
2003/87/ЄС	31 грудня 2003 року	
2008/1/ЄС	30 жовтня 1999 року ⁽¹⁾	30 жовтня 1999 року
		30 жовтня 2007 року

(1) Директива 2008/1/ЄС є кодифікованої версією Директиви Ради 96/61/ЄС від 24 вересня 1996 року стосовно інтегрованого запобігання та контролю забруднення ([ОВ L 257, 10.10.1996, С. 26](#)), і часові рамки для транспонування та застосування залишаються чинними.

ДОДАТОК X

Кореляційна таблиця

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
Частина 1 статті 1	Стаття 1	Стаття 1					Стаття 66
—	—	—	—	—	—	—	Стаття 2
Частина 2 статті 1, підпункт (а)			Частина 2 статті 2				Частина 2 статті 3
Частина 2 статті 1, підпункт (b)					Частина 1 статті 3		Частина 37 статті 3
Частина 2 статті 1, підпункти (c), (d) та (e)							—
—	—	—	—	—	—	—	Стаття 66
Стаття 2							Стаття 67

Стаття 3							Стаття 11, підпункти (d) та (e)
Стаття 4			Стаття 4	Стаття 3, вступне речення та частина 1	Частина 1 статті 4		Частина 1 статті 4, пункт перший
Стаття 5							Стаття 11, підпункти (d) та (e)
Стаття 6							Стаття 11, підпункти (d) та (e)
Частина 1 статті 7		Стаття 10					Частина 1 статті 70 та частина 2 статті 70, перше речення
Частини 2 та 3 статті 7							—
—	—	—	—	—	—	—	Частина 2 статті 70, друге речення та частина 3 статті 70
Частина 1 статті 8							—
Частина 2 статті 8							Частина 1 статті 26, пункт другий
Стаття 9							—
Стаття 10							—
Стаття 11							Стаття 12
Стаття 12							—
ЕН							
Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
Частина 1 статті 13			Частина 1 статті 17,	Частина 1 статті 11,			Частина 1 статті 72,

			пункт перший та частина 3 статті 17, пункт перший, перше речення	перше речення та частина 2 статті 11			перше речення
	—	—	—	—	—	—	Частина 1 статті 72, друге речення
Частини (2), (3) та (4) статті 13							—
Стаття 14							—
Стаття 15	Стаття 14	Стаття 12	Стаття 21	Стаття 15	Стаття 21	Частини (1) та (3) статті 18	Стаття 80
Стаття 16	Стаття 15	Стаття 13	Стаття 23	Стаття 17	Стаття 23	Стаття 20	Стаття 84
Додаток I							—
Додаток II секція А вступне речення та підпункт 1							—
Додаток II секція А підпункт 2							—
Додаток II секція В							—
	Стаття 2						—
	Стаття 3						—
	Частини 1 статті 4 та частина 2 статті 4, пункт перший						—
	Часина 2 статті 4,						—

пункт другий							
Частини 3 та 4 статті 4							—
Стаття 5							—
Стаття 6							—
Стаття 7							—
Стаття 8							—
Стаття 9							—
Стаття 10							—

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
	Частина 1 статті 11			Частина 1 статті 13	Частина 1 статті 17		Частина 1 статті 75
—	—	—	—	—	—	—	Частина 2 статті 75
	Частина 2 статті 11				Частина 2 статті 17		—
	Частина 3 статті 11						—
	Стаття 12						—
	Стаття 13						—
	Додаток I						—
	Додаток II						—
	Додаток III						—
	Додаток I V						—
	Додаток V						—
		Частина 1 статті 2, вступне речення					—
		Пункт (а) частини 1 статті 2, вступне речення					—

		Пункт (а) частини 1 статті 2, перший абзац					Підпункт (а) статті 67
		Пункт (а) частини 1 статті 2, другий абзац					Підпункт (b) статті 67
		Пункт (а) частини 1 статті 2, третій абзац та пункт (b) частини 1 статті 2, третій абзац					Підпункт (d) статті 67
		Пункт (а) частини 1 статті 2, четвертий, п'ятий, шостий та сьомий абзаци					—

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
		Пункт (b) частини 1 статті 2, вступне речення та перший, четвертий, п'ятий, шостий та сьомий абзаци					—
		Пункт (b) частини 1 статті 2, другий абзац					Підпункт (c) статті 67

		Пункт (с) частини 1 статті 2					—
		Частина 2 статті 2					—
		Стаття 3					Стаття 67
		Стаття 4					Стаття 67
		Стаття 5					—
		Стаття 6, частина перша, вступне речення					Стаття 68
		Стаття 6, частина перша, підпункт (а)					Додаток VIII, Частина 1, пункт 1
		Стаття 6, частина перша, підпункт (b)					Додаток VIII, Частина 1, пункт 2
		Стаття 6, частина друга					Додаток VIII, Частина 1, пункт 3
		Стаття 7					—
		Стаття 8					—
		Частина 1 статті 9, вступне речення					Частина 2 статті 69
		Пункт (а) частини 1 статті 9					—
		Підпункт (i) пункту (а) частини 1 статті 9					Додаток VIII, Частина 2, пункт 2
		Підпункт (ii) пункту (а) частини 1 статті 9					Додаток VIII, Частина 2, пункт 3, вступне

							речення, та підпункт 3(a)
Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
		Підпункт (iii) пункту (a) частини 1 статті 9					Частина 1 статті 69
		Підпункт (iv) пункту (a) частини 1 статті 9					Додаток VIII, Частина 2, підпункт 3(b)
		Підпункт (v) пункту (a) частини 1 статті 9					—
		Пункт (b) частини 1 статті 9					Додаток VIII, Частина 2, підпункт 4
		Частини 2 та 3 статті 9					—
		Стаття 11					Стаття 11, підпункти (d) та (e)
		Додаток					—
			Стаття 1				Стаття 1
			Стаття 2, вступне речення				Стаття 3, вступне речення
			Частина 1 статті 2	Частина 14 статті 2)			Частина 1 статті 3
			Частина 3 статті 2	Частина 1 статті 2			Частина 3 статті 3
			Частина 4 статті 2				—
			Частина 5 статті 2	Частина 9 статті 2	Частина 8 статті 3	Частина 1 статті 2	Частина 4 статті 3
			Частина 6 статті 2,	Частина 13 статті 2	Частина 9 статті 3	Частина 3 статті 2,	Частина 5 статті 3

			перше речення			перша частина	
			Частина 6 статті 2, друге речення				Частина 1 статті 15
			Частина 7 статті 2				Частина 6 статті 3
			Частина 8 статті 2	Частина 5 статті 2			Стаття 71
			Частина 9 статті 2, перше речення	Частина 7 статті 2	Частина 12 статті 3		Частина 7 статті 3
			Частина 9 статті 2, друге речення				Частина 2 статті 4, пункт перший
—	—	—	—	—	—	—	Частина 2 статті 4, пункт другий
—	—	—	—	—	—	—	Частина 3 статті 4

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
			Частина 10 статті 2				—
—	—	—	—	—	—	—	Частина 8 статті 3
			Частина 11 статті 2, перше речення				Частина 9 статті 3
			Частина 11 статті 2, друге речення				Частина 3 статті 20
			Частина 12 статті 2, пункт				Частина 10 статті 3)

			перший та Додаток IV, вступне речення				
			Частина 12 статті 2, пункт другий				Частина 5 статті 14, підпункт (а) та частина 6 статті 14
			Частина 13 статті 2	Частина 6 статті 2	Частина 11 статті 3	Частина 5 статті 2	Частина 15 статті 3
			Частина 14 статті 2				Частина 16 статті 3
			Частина 15 статті 2				Частина 17 статті 3
—	—	—	—	—	—	—	Частини з 11 по 14,, з 18 по 23, з 26 по 30 та з 34 по 36 статті 3
			Частина 1 статті 3, вступне речення				Стаття 11, вступне речення
			Частина 1 статті 3, підпункт (а)				Стаття 11, підпункти (а) та (b)
			Частина 1 статті 3, підпункт (b)				Стаття 11, підпункт (c)
			Частина 1 статті 3, підпункт (c)				Стаття 11, підпункти (d) та (e)
			Частина 1 статті 3, підпункт (d)				Стаття 11, підпункт (f)
			Частина 1 статті 3, підпункт (e)				Стаття 11, підпункт (g)
			Частина 1 статті 3, підпункт (f)				Стаття 11, підпункт (h)
			Частина 2				—

			статті 3				
			Частина 1 статті 5				—

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
			Частина 2 статті 5				Частина 1 статті 80, пункт другий
			Частина статті 6(1), вступне речення				Частина 1 статті 12, пункт перший, вступне речення
			Частина 1 статті 6, пункт перший, підпункти з (a) по (d)				Частина 1 статті 12, пункт перший, підпункти з (a) по (d)
—	—	—	—	—	—	—	Частина 1 статті 12, пункт перший, підпункт (e)
			Частина 1 статті 6, пункт перший, підпункт (e)				Частина 1 статті 12, пункт перший, підпункт (f)
			Частина 1 статті 6, пункт перший, підпункт (f)				Частина 1 статті 12, пункт перший, підпункт (g)
			Частина 1 статті 6, пункт перший, підпункт (g)				Частина 1 статті 12, пункт перший, підпункт (h)
			Частина 1 статті 6,				Частина 1 статті 12,

			пункт перший, підпункт (h)				пункт перший, підпункт (i)
			Частина 1 статті 6, пункт перший, підпункт (i)				Частина 1 статті 12, пункт перший, підпункт (j)
			Частина 1 статті 6, пункт перший, підпункт (j)				Частина 1 статті 12, пункт перший, підпункт (k)
			Частина 1 статті 6, пункт другий				Частина 1 статті 12, пункт другий
			Частина 2 статті 6				Частина 2 статті 12
			Стаття 7				Частина 2 статті 5
			Стаття 8, частина перша		Частина 3 статті 4		Частина 1 статті 5
			Стаття 8, частина друга				—
			Частина 1 статті 9, перша частина речення				Частина 1 статті 14, пункт перший

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
			Частина 1 статті 9, друга частина речення				—
			Частина 2 статті 9				Частина 3 статті 5
			Частина 3				Частина 1

			статті 9, пункт перший, перше та друге речення				статті 14, пункт другий, вступне речення та підпункти (а) та (б)
			Частина 3 статті 9, пункт перший, третє речення				Частина 2 статті 14
—	—	—	—	—	—	—	Частини 3, 4 та 7 статті 14
—	—	—	—	—	—	—	Частина 5 статті 14, вступне речення та підпункт (b) пункту перший та частина 5 статті 14, пункт другий
			Частина 3 статті 9, пункт другий				—
			Частина 3 статті 9, пункт третій				Частина 1 статті 9
			Частина 3 статті 9, пункт четвертий				Частина 2 статті 9
			Частина 3 статті 9, пункт п'ятий				Частина 3 статті 9
			Частина 3 статті 9, пункт шостий				Частина 4 статті 9

							пункт другий, підпункт (с) (ii)
—	—	—	—	—	—	—	Частина 1 статті 14, пункт другий, підпункт (d)
			Частина 5 статті 9, пункт другий				—
—	—	—	—	—	—	—	Частина 1 статті 14, пункт другий, підпункт (e)
			Частина 6 статті 9, пункт перший				Частина 1 статті 14, пункт другий, підпункт (f)
			Частина 6 статті 9, пункт другий				—
			Частина 7 статті 9				—
			Частина 8 статті 9				Стаття 6 та частина 1 статті 17
—	—	—	—	—	—	—	Частини 2, 3 та 4 статті 17
			Стаття 10				Стаття 18
			Стаття 11				Стаття 19
			Частина 1 статті 12				Частина 1 статті 20
			Частина 2 статті 12, перше речення				Частина 2 статті 20, пункт перший
			Частина 2				Частина 2

			статті 12, друге речення				статті 20, пункт другий
			Частина 2 статті 12, третє речення				—

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
			Частина 1 статті 13				Частина 1 статті 21
—	—	—	—	—	—	—	Частини 2, 3 та 4 статті 21
			Частина 2 статті 13, вступне речення				Частина 5 статті 21, вступне речення
			Пункт (а) частини 2 статті 13				Частина 5 статті 21, підпункт (а)
			Пункт (b) частини 2 статті 13				—
			Пункт (с) частини 2 статті 13				Частина 5 статті 21, підпункт (b)
			Пункт (d) частини 2 статті 13				—
—	—	—	—	—	—	—	Частина 5 статті 21, підпункт (с)
—	—	—	—	—	—	—	Стаття 22
—	—	—	—	—	—	—	Частина 1 статті 23, пункт перший
			Стаття 14, вступне речення та підпункт (а)				Частина 1 статті 8

			Стаття 14, підпункт (b)				Стаття 7, підпункт (a) та Частина 1 статті 14, підпункт (d) (i)
—	—	—	—	—	—	—	Стаття 7, вступне речення та підпункти (b) та (c)
—	—	—	—	—	—	—	Частина 1 статті 14, підпункт (d) (ii)
			Стаття 14, підпункт (c)				Частина 1 статті 23, пункт другий
—	—	—	—	—	—	—	Частини з 2 по 6 статті 23
			Частина 1 статті 15, пункт перший, вступне речення та підпункти (a) та (b)	Частина 1 статті 12, пункт перший			Частина 1 статті 24, пункт перший, вступне речення та підпункти (a) та (b)
			Частина 1 статті 15, пункт перший, підпункт (c)				Частина 1 статті 24, пункт перший, підпункт (c)

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
			Частина 1 статті 15, пункт другий				Частина 1 статті 24, пункт другий
			Частина 2				Пункт (b)

			статті 15				частини 3 статті 24
			Частина 3 статті 15				Частина 4 статті 24
			Частина 4 статті 15				Частина 2 статті 24, вступне речення та підпункти (а) та (b)
—	—	—	—	—	—	—	Частина 2 статті 24, підпункти з (с) по (f) та Частина 3 статті 24, вступне речення та підпункт (а)
			Стаття 16				Стаття 25
			Частина 1 статті 17, пункт другий				—
			Частина 2 статті 17, пункт перший				Частина 1 статті 13
—	—	—	—	—	—	—	Частини з 2 по 7 статті 13
			Частина 2 статті 17, пункт другий				—
			Частина 3 статті 17, пункт перший, друге та третє речення	Частина 1 статті 11, друге речення			Частина 2 статті 72
			Частина 3 статті 17, пункт перший,				—

			четверте речення				
—	—	—	—	—	—	—	Частини 3 та 4 статті 72
			Частина 3 статті 17, пункт другий				—
			Частина 3 статті 17, пункт третій	Частина 3 статті 11			Частина 1 статті 73
—	—	—	—	—	—	—	Частина 2 статті 73
			Частина 4 статті 17				—
—	—	—	—	—	—	—	Стаття 74
—	—	—	—	—	—	—	Стаття 27
			Стаття 18			Стаття 11	Стаття 26
			Стаття 19				—

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
			Стаття 20				—
			Стаття 21				Частина 2 статті 80
			Стаття 22		Стаття 18	Стаття 17	Стаття 81
—	—	—	—	—	—	—	Стаття 82
			Стаття 23	Стаття 16	Стаття 22	Стаття 19	Стаття 83
—	—	—	—	—	—	—	Частина 1 статті 2
			Додаток I, частина 1 вступного речення				Частина 2 статті 2
			Додаток I, частина 2 вступного речення				Додаток I, пункт перший вступного

							речення, перше речення
—	—	—	—	—	—	—	Додаток I, пункт перший вступного речення, друге речення
—	—	—	—	—	—	—	Додаток I, пункт другий вступного речення
			Додаток I, підпункти з 1.1 по 1.3				Додаток I, підпункти з 1.1 по 1.3
			Додаток I, підпункт 1.4				Додаток I, підпункт 1.4(a)
—	—	—	—	—	—	—	Додаток I, підпункт 1.4(b)
			Додаток I, підпункт 2				Додаток I, підпункт 2
			Додаток I, підпункт 3.1				Додаток I, підпункт 3.1(a) та (b)
—	—	—	—	—	—	—	Додаток I, підпункт 3.1(c)
			Додаток I, підпункти з 3.2 по 3.5				Додаток I, підпункти з 3.2 по 3.5
			Додаток I, підпункт 4				Додаток I, підпункт 4
			Додаток I, підпункт 5, вступне речення				—
			Додаток I, підпункт 5.1				Додаток I, підпункти 5.1(b), (f), (g),

							(i), (j) та 5.2(b)
—	—	—	—	—	—	—	Додаток I, підпункти 5.1(a), (c), (d), (e), (h), (k)

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
			Додаток I, підпункт 5.2				Додаток I, підпункт 5.2(a)
			Додаток I, підпункт 5.3				Додаток I, підпункт 5.3(a)(i) та (ii)
—	—	—	—	—	—	—	Додаток I, підпункт 5.3(a)(iii) по (v) та 5.3(b)
			Додаток I, підпункт 5.4				Додаток I, підпункт 5.4
—	—	—	—	—	—	—	Додаток I, підпункти 5.5 та 5.6
			Додаток I, підпункти 6.1(a) та (b)				Додаток I, підпункти 6.1(a) та (b)
—	—	—	—	—	—	—	Додаток I, підпункт 6.1(c)
			Додаток I, підпункти 6.2 – 6.4(b)				Додаток I, підпункти 6.2 – 6.4(b)(ii)
—	—	—	—	—	—	—	Додаток I, підпункт 6.4 (b)(iii)
			Додаток I, підпункти 6.4(c) – 6.9				Додаток I, підпункти 6.4(c) – 6.9
—	—	—	—	—	—	—	Додаток I, підпункти 6.10 та 6.11

			Додаток II				—
			Додаток III				Додаток II, "Повітря", та "Вода", підпункти з 1 по 12
—	—	—	—	—	—	—	Додаток II, "Вода", підпункт 13
			Додаток IV				Додаток III
			Додаток V				Додаток IV
				Стаття 1			Стаття 56
				Частина 2 статті 2			Частина 1 статті 57

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
				Частина 3 статті 2			—
				Частина 4 статті 2			Частина 1 статті 63
				Частина 8 статті 2			Частина 1 статті 4, пункт третій
				Частина 10 статті 2			Частина 3 статті 57
				Частина 11 статті 2			Частина 2 статті 57
				Частина 12 статті 2			Частина 4 статті 57
				Частина 15 статті 2			Частина 5 статті 57
				Частина 16 статті 2			Частина 44 статті 3
				Частина 17 статті 2			Частина 45 статті 3
				Частина 18 статті 2			Частина 46 статті 3
				Частина 19			—

			статті 2			
			Частина 20 статті 2			Частина 47 статті 3
			Частина 21 статті 2			Частина 6 статті 57
			Частина 22 статті 2			Частина 7 статті 57
			Частина 23 статті 2			Частина 8 статті 57
			Частина 24 статті 2			Частина 9 статті 57
			Частина 25 статті 2			Частина 10 статті 57
			Частина 26 статті 2			Частина 11 статті 57
			Частина 27 статті 2			—
			Частина 28 статті 2			Частина 1 статті 63
			Частина 29 статті 2			—
			Частина 30 статті 2			Частина 12 статті 57
			Частина 31 статті 2			Додаток VII, Частина 2, перше речення
						Додаток VIII, Частина 2, підпункт 1
			Частина 32 статті 2			—
			Частина 33 статті 2			Частина 13 статті 57
			Частина 2 статті 3			Частина 1 статті 4, пункт другий

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
				Частини 1, 2 та 3 статті 4			Частина 1 статті 4, пункти перший та другий
				Частина 4 статті 4			Частина 2 статті 63
				Частина 1 статті 5			Частина 1 статті 59, пункт перший, вступне речення
				Частина 2 статті 5			Частина 1 статті 59, пункт перший, підпункти (a) та (b)
				Частина 3 статті 5, пункт перший, підпункт (a)			Частина 2 статті 59
				Частина 3 статті 5, пункт перший, підпункт (b)			Частина 3 статті 59
				Частина 3 статті 5, пункт другий			Частина 4 статті 59
—	—	—	—	—	—	—	Частина 5 статті 59
				Частина 4 статті 5			—
				Частина 5 статті 5			Частина 6 статті 59
				Частина 6 статті 5			Стаття 58

				Частина 7 статті 5			Додаток VII, Частина 4, підпункт 1
				Частина 8 статті 5, підпункт перший			Додаток VII, Частина 4, підпункт 2
				Частина 8 статті 5, підпункт другий			—
				Частина 9 статті 5			—
				Частина 10 статті 5			Частина 7 статті 59
				Частини 11, 12 та 13 статті 5			—
				Стаття 6			—
				Частина 1статті 7, вступне речення та абзаци перший, другий, третій та четвертий			Стаття 64

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
				Частина 1 статті 7, заключне речення			—
				Частина 2 статті 7			—
				Частина 1 статті 78			Частина 1 статті 14, підпункт (d), стаття 60
—	—	—	—	—	—	—	Стаття 61

			Частина 2 статті 8		Додаток VII, Частина 6, підпункт 1
			Частина 3 статті 8		Додаток VII, Частина 6, підпункт 2
			Частина 4 статті 8		Додаток VII, Частина 6, підпункт 3
			Частина 5 статті 8		—
			Частина 1 статті 9, пункт перший, вступне речення		Стаття 62, пункт перший, вступне речення
			Частина 1 статті 9, пункт перший, абзаци перший, другий та третій		Стаття 62, пункт перший, підпункти (a), (b) та (c)
			Частина 1 статті 9, пункт другий		Стаття 62, пункт другий
			Частина 1 статті 9, пункт третій		Додаток VII, Частина 8, підпункт 4
			Частина 2 статті 9		Частина 3 статті 63
			Частина 3 статті 9		Додаток VII, Частина 8, підпункт 1
			Частина 4 статті 9		Додаток VII, Частина 8, підпункт 2
			Частина 5 статті 9		Додаток VII, Частина 8, підпункт 3
			Стаття 10	Частина 9 статті 4	Частина 2 статті 8
			Частина 1 статті 11, речення з		—

				третього по шосте			
				Частина 1 статті 12, пункт другий			Частина 1 статті 65, пункт перший
				Частина 1 статті 12, пункт третій			Частина 1 статті 65, пункт другий
				Частина 2 статті 12			Частина 2 статті 65

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
				Частина 3 статті 12			Частина 3 статті 65
				Частини 2 та 3 статті 13			
				Стаття 14	Стаття 19	Стаття 16	Стаття 79
—				Додаток I, перше та друге речення вступного речення			Стаття 56
				Додаток I, третє речення вступного речення та перелік видів діяльності			Додаток VII, Частина 1
				Додаток IIA			Додаток VII, Частини 2 та 3
				Додаток IIA, Частина II, останнє речення частини 6			—
				Додаток IIB,			Частина 1

						пункти з другого по п'ятий
					Частина 2 статті 2, вступне речення	Частина 2 статті 42, вступне речення
					Пункт (а) частини 2 статті 2, вступне речення	Пункт (а) частини 2 статті 42, вступне речення
					Пункт (а) частини 2 статті 2, підпункти з (i) по (v)	Пункт (а) частини 2 статті 42, підпункт (i)
					Пункт (а) частини 2 статті 2, підпункт (vi)	Пункт (а) частини 2 статті 42, підпункт (ii)
					Пункт (а) частини 2 статті 2, підпункт (vii)	Пункт (а) частини 2 статті 42, підпункт (iii)
					Пункт (а) частини 2 статті 2, підпункт (viii)	Пункт (а) частини 2 статті 42, підпункт (iv)
					Пункт (b) частини 2 статті 2	Пункт (b) частини 2 статті 42
					Частина 2 статті 3, пункт перший	Частина 38 статті 3
					Частина 2 статті 3, пункт другий	—
					Частина 3 статті 3	Частина 39 статті 3

					Частина 4 статті 3, пункт перший		Частина 40 статті 3
					Частина 4 статті 3, пункт другий		Частина 1 статті 42, пункт третій
—	—	—	—	—	—	—	Частина 1 статті 42, пункт четвертий
					Частина 5 статті 3, пункт перший		
					Частина 5 статті 3, пункт другий		Частина 1 статті 42, пункт п'ятий
					Частина 5 статті 3, пункт третій		Частина 1 статті 42, пункт третій

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
					Частина 6 статті 3		Додаток VI, Частина 1, підпункт (а)
					Частина 7 статті 3		Частина 42 статті 3
—	—	—	—	—	—	—	Додаток VI, Частина 1, підпункт (b)
					Частина 10 статті 3		Частина 43 статті 3
					Частина 13 статті 3		Стаття 43
					Частина 2		Стаття 44

					статті 4	
					Частина 4 статті 4, вступне речення та підпункти (a) та (b)	Частина 1 статті 45, вступне речення та підпункти (a) та (b)
					Частина 4 статті 4, підпункт (c)	Частина 1 статті 45, підпункт (e)
					Частина 5 статті 4	Частина 2 статті 45
					Частина 6 статті 4	Частина 3 статті 45
					Частина 7 статті 4	Частина 4 статті 45
					Частина 8 статті 4	Стаття 54
					Стаття 5	Стаття 52
					Частина 1 статті 6, пункт перший	Частина 1 статті 50
					Частина 1 статті 6, пункт другий та частина 2 статті 6	Частина 2 статті 50
					Частина 1 статті 6, пункт третій	Частина 3 статті 50, пункт перший
					Частина 1 статті 6, перша частина пункту четвертого	—
					Частина 1 статті 6, друга частина	Частина 3 статті 50, пункт другий

					пункту четвертого		
					Частина 3 статті 6		Частина 4 статті 50
					Частина 4 статті 6, перше та друге речення пункту першого та частина 4 статті 6, перше та друге речення пункту другого		Частина 1 статті 51

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
					Частина 4 статті 6 третє речення пункту першого		Частина 2 статті 51
—	—	—	—	—	Частина 4 статті 6 третє речення пункту другого	—	Частина 3 статті 51, пункт перший
					Частина 4 статті 6, пункт третій		Частина 3 статті 51, пункт другий
					Частина 4 статті 6, пункт четвертий		Частина 4 статті 51
					Частина 5 статті 6, перша		—

					частина речення	
					Частина 5 статті 6, друга частина речення	Частина 1 статті 46
					Частина 6 статті 6	Частина 5 статті 50
					Частина 7 статті 6	Частина 6 статті 50
					Частина 8 статті 6	Частина 7 статті 50
					Частина 1 статті 7 та частина 2 статті 7, пункт перший	Частина 2 статті 46, пункт перший
					Частина 2 статті 7, пункт другий	Частина 2 статті 46, пункт другий
					Частина 3 статті 7 та Частина 8 статті 11, пункт перший, вступне речення	Додаток VI, Частина 6, перша частина підпункту 2.7
					Частина 4 статті 7	Частина 2 статті 46, пункт другий
					Частина 5 статті 7	—
					Частина 1 статті 8	Частина 1 статті 45, підпункт (с)
					Частина 2 статті 8	Частина 3 статті 46
					Частина 3 статті 8	—

					Частина 4 статті 8, пункт перший		Частина 4 статті 46, пункт перший
--	--	--	--	--	---	--	--

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
					Частина 4 статті 8, пункт другий		Додаток VI, Частина 6, підпункт 3.2
					Частина 4 статті 8, пункт третій		—
					Частина 4 статті 8, пункт четвертий		—
					Частина 5 статті 8		Частина 4 статті 46, пункти другий та третій
					Частина 6 статті 8		Частина 1 статті 45(1), підпункти (с) та (d)
					Частина 7 статті 8		Частина 5 статті 46
					Частина 8 статті 8		—
					Стаття 9, пункт перший		Частина 1 статті 53
					Стаття 9, пункт другий		Частина 2 статті 53
					Стаття 9, пункт третій		Частина 3 статті 53

					Частини 1 та 2 статті 10		—
					Частина 3 статті 10, перше речення		Частина 2 статті 48
					Частина 3 статті 10, друге речення		—
					Частина 4 статті 10		Частина 3 статті 48
					Частина 5 статті 10		Додаток VI, Частина 6, друга частина підпункту 1.3
					Частина 1 статті 11		Частина 1 статті 48
					Частина 2 статті 11		Додаток VI, Частина 6, підпункт 2.1
					Частина 3 статті 11		Додаток VI, Частина 6, підпункт 2.2
					Частина 4 статті 11		Додаток VI, Частина 6, підпункт 2.3
					Частина 5 статті 11		Додаток VI, Частина 6, підпункт 2.4

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
					Частина 6 статті 11		Додаток VI, Частина 6, підпункт 2.5, пункт перший
	—	—	—	—	—	—	Додаток VI,

—						Частина 6, підпункт 2.5, пункт другий
					Частина 7 статті 11, перша частина першого речення пункту першого	Додаток VI, Частина 6, підпункт 2.6, вступне речення
					Частина 7 статті 11, друга частина першого речення пункту першого	Додаток VI, Частина 6, підпункт 2.6(a)
					Частина 7 статті 11, друге речення пункту першого	—
					Частина 7 статті 11, пункт другий	—
					Частина 7 статті 11, підпункт (a)	Додаток VI, Частина 6, підпункт 2.6(b)
					Частина 7 статті 11, підпункти (b) та (c)	—
					Частина 7 статті 11, підпункт (d)	Додаток VI, Частина 6, підпункт 2.6(c)
					Частина 7 статті 11, підпункти (e) та (f)	—

					Частина 8 статті 11, пункт перший, підпункти (a) та (b)		Додаток VI, Частина 3, підпункт 1
					Частина 8 статті 11, пункт перший, підпункт (c) та пункт другий		Додаток VI, Частина 6, пункт другий підпункту 2.7
					Частина 8 статті 11, пункт перший, підпункт (d)		Додаток VI, Частина 4, підпункт 2.1, пункт другий
					Частина 9 статті 11		Частина 4 статті 48
					Частина 10 статті 11		Додаток VI, Частина 8, підпункт 1.1
					Частина 11 статті 11		Додаток VI, Частина 8, підпункт 1.2
					Частина 12 статті 11		Додаток VI, Частина 8, підпункт 1.3

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
					Частина 13 статті 11		Частина 5 статті 48
—	—	—	—	—	—	—	Стаття 49
					Частина 14 статті 11		Додаток VI, Частина 6, підпункт 3.1
					Частина 15 статті 11		Частина 1 статті 45, підпункт (e)
					Частина 16		Додаток VI,

				статті 11	Частина 8, підпункт 2
				Частина 17 статті 11	Частина 2 статті 8, підпункт (а)
				Частина 1 статті 12	Частина 1 статті 55
				Частина 2 статті 12, перше та друге речення	Частина 2 статті 55
				Частина 2 статті 12, третє речення	Частина 3 статті 55
				Частина 1 статті 13	Частина 1 статті 45, підпункт (f)
				Частина 2 статті 13	Стаття 47
				Частина 3 статті 13	Частина 6 статті 46
				Частина 4 статті 13	Додаток VI, Частина 3, підпункт 2
				Стаття 14	—
				Стаття 15	—
				Стаття 16	—
				Стаття 20	—
				Додаток I	Додаток VI, Частина 2
				Додаток II, перша частина (без нумерації)	Додаток VI, Частина 4, підпункт 1
				Додаток II, підпункт 1, вступне речення	Додаток VI, Частина 4, підпункт 2.1

					Додаток II, підпункти 1.1 та 1.2		Додаток VI, Частина 4, підпункти 2.2 та 2.3
—	—	—	—	—	—	—	Додаток VI, Частина 4, підпункт 2.4
					Додаток II, підпункт 1.3		—
					Додаток II, підпункт 2.1		Додаток VI, Частина 4, підпункт 3.1

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
—	—	—	—	—	—	—	Додаток VI, Частина 4, підпункт 3.2
					Додаток II, підпункт 2.2		Додаток VI, Частина 4, підпункт 3.3 та 3.4
					Додаток II, підпункт 3		Додаток VI, Частина 4, підпункт 4
					Додаток III		Додаток VI, Частина 6, підпункт 1
					Додаток IV, таблиця		Додаток VI, Частина 5
					Додаток IV, останнє речення		—
					Додаток V, підпункт (а), таблиця		Додаток VI, Частина 3, підпункт 1.1
					Додаток V, підпункт (а), прикінцеві речення		—
					Додаток V,		Додаток VI,

					підпункт (b), таблиця		Частина 3, підпункт 1.2
					Додаток V, підпункт (b), останнє речення		—
					Додаток V, підпункт (c)		Додаток VI, Частина 3, підпункт 1.3
					Додаток V, підпункт (d)		Додаток VI, Частина 3, підпункт 1.4
					Додаток V, підпункт (e)		Додаток VI, Частина 3, підпункт 1.5
					Додаток V, підпункт (f)		Додаток VI, Частина 3, підпункт 3
					Додаток VI		Додаток VI, Частина 7
						Стаття 1	Стаття 28, пункт перший
						Частина 2 статті 2	Додаток V, Частина 1, підпункт 1 та Частина 2, підпункт 1, пункт перший
—	—	—	—	—	—	—	Додаток V, Частина 1, підпункт 1 та Частина 2, підпункт 1, пункт другий
						Частина 3 статті 2, друга частина	Додаток V, Частина 1, підпункт 1 та Частина 2, підпункт 1, пункт перший

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
—	—	—	—	—	—	—	Додаток V, Частина 1, підпункт 1 та Частина 2, підпункт 1, пункт другий
						Частина 4 статті 2	—
						Частина 6 статті 2, перша частина	Частина 24 статті 3
						Частина 6 статті 2, друга частина	Стаття 28, пункт другий, підпункт (j)
						Частина 7 статті 2, пункт перший	Частина 25 статті 3
						Частина 7 статті 2, пункт другий, перше речення	—
						Частина 7 статті 2, пункт другий, друге речення та підпункти з (а) по (і)	Стаття 28, пункт другий та підпункти з (а) по (і)
						Частина 7 статті 2, пункт другий, підпункт (j)	—
						Частина 7	—

						статті 2, пункт третій	
—	—	—	—	—	—	—	Частина 1 статті 29
						Частина 7 статті 2, пункт четвертий	Частина 2 статті 29
—	—	—	—	—	—	—	Частина 3 статті 29
						Частина 8 статті 2	Частина 32 статті 3
						Частина 9 статті 2	—
						Частина 10 статті 2	—
						Частина 11 статті 2	Частина 31 статті 3
						Частина 12 статті 2	Частина 33 статті 3
						Частина 13 статті 2	—
						Стаття 3	—
						Частина 1 статті 4	—
						Частина 2 статті 4	—

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
						Частини з 3 по 3 статті 4	
						Частина 1 статті 5	Додаток V, Частина 1, підпункт 2, пункт другий
							Додаток V, Частина 1, підпункт ,2

							пункти перший, третій та четвертий
						Частина 2 статті 5	—
						Стаття 6	—
						Частина 1 статті 7	Стаття 37
						Частина 2 статті 7	Частина 5 статті 30
						Частина 3 статті 7	Частина 6 статті 30
						Частина 1 статті 8	Частина 1 статті 40
						Частина 2 статті 8, перша частина пункту першого	Частина 2 статті 40, перша частина пункту першого
						Частина 2 статті 8, друга частина пункту першого	—
—	—	—	—	—	—	—	Частина 2 статті 40, друга частина пункту першого
—	—	—	—	—	—	—	Частина 2 статті 40, пункт другий
—	—	—	—	—	—	—	Частина 3 статті 40
—	—	—	—	—	—	—	Стаття 41
						Частина 2 статті 8,	—

						пункт другий	
						Частини 3 та 4 статті 8	—
						Стаття 9	Частина 1 статті 30(1)
—	—	—	—	—	—	—	Частини 2, 3 та 4 статті 30
						Стаття 9а	Стаття 36
						Стаття 10, частина перша, перше речення	Частина 7 статті 30, перше речення

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
—	—	—	—	—	—	—	Частина 7 статті 30, друге речення
—	—	—	—	—	—	—	Частини 8 та 9 статті 30
—	—	—	—	—	—	—	Статті з 31 по 35
						Стаття 10, частина перша, друге речення	—
						Стаття 10, частина друга	—
						Стаття 12, перше речення	Частина 1 статті 38
						Стаття 12, друге речення	—
—	—	—	—	—	—	—	Частини 2, 3 та 4 статті 38

—	—	—	—	—	—	Стаття 39
					Стаття 13	Додаток V, Частина 3, третя частина підпункту 8
					Стаття 14	Додаток V, Частина 4
—	—	—	—	—	—	Додаток V, Частина 5, 6 та 7
					Стаття 15	—
					Частина 2 статті 18	—
					Додаток I	—
					Додаток II	—
					Додаток III та IV	Додаток V, підпункт 2 Частини 1 та Частина 2
					Додаток V А	Додаток V, Частина 1, підпункт 3
					Додаток V В	Додаток V, Частина 2, підпункт 3
					Додаток VI А	Додаток V, Частина 1, підпункти 4 та 6
—	—	—	—	—	—	Додаток V, Частина 1, підпункт 5
					Додаток VI В	Додаток V, Частина 2, підпункти 4 та 6
—	—	—	—	—	—	Додаток V, Частина 2, підпункт 5

Директива 78/176/ЄЕС	Директива 82/883/ЄЕС	Директива 92/112/ЄЕС	Директива 2008/1/ЄС	Директива 1999/13/ЄС	Директива 2000/76/ЄС	Директива 2001/80/ЄС	Ця Директива
						Додаток VII А	Додаток V, Частина 1, підпункти 7 та 8
						Додаток VII В	Додаток V, Частина 2, підпункти 7 та 8
						Додаток VIII А підпункт 1	—
						Додаток VIII А підпункт 2	Додаток V, Частина 3, перша частина підпункту 1 та підпункти 2, 3 та 5
—	—	—	—	—	—	—	Додаток V, Частина 3, друга частина підпункту 1
—	—	—	—	—	—	—	Додаток V, Частина 3, підпункт 4
						Додаток VIII А підпункт 3	—
						Додаток VIII А підпункт 4	Додаток V, Частина 3, підпункт 6
						Додаток VIII А підпункт 5	Додаток V, Частина 3, підпункти 7 та 8
						Додаток VIII А підпункт 6	Додаток V, Частина 3, підпункти 9 та 10
—	—	—	—	—	—	—	Додаток V, Частина 3, підпункт 11

—	—	—	—	—	—	Додаток V, Частина 4
					Додаток VIII В	—
					Додаток VIII С	—
			Додаток VI		Додаток IX	Додаток IX
			Додаток VII		Додаток X	Додаток X

¹ () [ОВ С 182, 4.8.2009, С. 46.](#)

² () [ОВ С 325, 19.12.2008, С. 60.](#)

³ () Позиція Європейського Парламенту від 10 березня 2009 року ([ОВ С 87 Е, 1.4.2010, С. 191](#)) та позиція Ради на першому читанні від 15 лютого 2010 року ([ОВ С 107 Е, 27.4.2010, С. 1](#)). Позиція Європейського Парламенту від 7 липня 2010 року (ще не опубліковано у Офіційному віснику) та рішення Ради від 8 листопада 2010 року.

⁴ () [ОВ L 54, 25.2.1978, С. 19.](#)

⁵ () [ОВ L 378, 31.12.1982, С. 1.](#)

⁶ () [ОВ L 409, 31.12.1992, С. 11.](#)

⁷ () [ОВ L 85, 29. 3.1999, С. 1.](#)

⁸ () [ОВ L 332, 28.12.2000, С. 91.](#)

⁹ () [ОВ L 309, 27.11.2001, С. 1.](#)

¹⁰ () [ОВ L 24, 29.1.2008, С. 8.](#)

¹ () [ОВ L 242, 10.9.2002, С. 1.](#)

² () [ОВ L 275, 25.10.2003, С. 32.](#)

³ () [ОВ L 175, 5.7.1985, С. 40.](#)

⁴ () [ОВ L 10, 14.1.1997, С. 13.](#)

¹ () [ОВ L 124, 17.5.2005, С. 4.](#)

² () [ОВ L 309, 27.11.2001, С. 22.](#)

¹ () [ОВ L 33, 4.2.2006, С. 1.](#)

² () [ОВ L 184, 17.7.1999, С. 23.](#)

¹ () [ОВ С 321, 31.12.2003, С. 1.](#)

² () [ОВ L 159, 29.6.1996, С. 1.](#)

3 () [OB L 125, 21.5.2009, C. 75.](#)

4 () [OB L 106, 17.4.2001, C. 1.](#)

1 () [OB L 353, 31.12.2008, C. 1.](#)

2 () [OB L 327, 22.12.2000, C. 1.](#)

3 () [OB L 303, 31.10.1990, C. 6.](#)

1 () [OB L 176, 15.7.2003, C. 37.](#)

2 () [OB L 312, 22.11.2008, C. 3.](#)

3 () Рішення Комісії 2000/532/ЄС від 3 травня 2000 року, що замінює Рішення 94/3/ЄС, що встановлює перелік відходів на виконання частини (а) статті 1 Директиви Ради 75/442/ЄЕС про відходи та Рішення Ради 94/904/ЄС що встановлює перелік небезпечних відходів на виконання частини (4) статті 1 Директиви Ради 91/689/ЄЕС про небезпечні відходи ([OB L 226, 6.9.2000, C. 3](#)).

4 () [OB L 143, 30.4.2004, C. 87.](#)

1 () [OB L 143, 30.4.2004, C. 56.](#)

1 () [OB L 372, 27.12.2006, C. 19.](#)

1 () Регламент (ЄС) № 1221/2009 Європейського Парламенту та Ради від 25 листопада 2009 року про добровільну участь організацій у Схемі екологічного управління та аудиту Співтовариства (EMAS) ([OB L 342, 22.12.2009, C. 1](#)).

2 () [OB L 41, 14.2.2003, C. 26.](#)

1 () [OB L 140, 5.6.2009, C. 114.](#)

1 () [OB L 273, 10.10.2002, C. 1.](#)

1 () [OB L 121, 11.5.1999, C. 13.](#)

1 () [OB L 190, 12.7.2006, C. 1.](#)

1 () [OB L 396, 30.12.2006, C. 1.](#)

1 () [OB L 135, 30.5.1991, C. 40.](#)

1 () [OB L 182, 16.7.1999, C. 1.](#)

1 () [OB L 263, 9.10.2007, C. 1.](#)